

കലാകൗമുദി

315

എല്ലാ ഞായറാഴ്ചയും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നത്

സെപ്റ്റംബർ 6, 1981

വില: 1 രൂപ 30 പൈസ

എഡിറ്റർ: എം. എസ്. മണി

സഹപത്രാധിപന്മാർ:

എസ്. ജയചന്ദ്രൻ നായർ

എൻ. ആർ. എസ്. ബാബു

കൗമുദി ന്യൂസ് സർവീസിന്റെ സ്പെഷ്യൽ റിപ്പോർട്ട്

വിറക്

പാവപ്പെട്ട രാജ്യങ്ങൾക്ക് പ്രശ്നം സൃഷ്ടിയർ എന്തർജിയല്ല; വിറകാണ്. അടുപ്പിൽ തീകത്തിക്കാനുള്ള വിറക്. ആ വിറക് ഇല്ലാതായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഒരു കുറിപ്പ്.

പ്രകൃതിയുടെ പ്രണയിനികൾ

16

നാഗരികതയിൽ വേറിട്ടുപോയ ഒരുവിഭാഗം ജനങ്ങളെപ്പറ്റിയാണ് ശ്രീ. മുസാഫിർ എഴുതുന്നത്.

സ്പെഷ്യൽ ഫീച്ചർ

ആത്മാവുതേടുന്ന ഒരു യൂണിവേഴ്സിറ്റി

9

കേരളത്തിന്റെ ശാസ്ത്രസാങ്കേതിക ജീവിതത്തിൽ ഗുണപരമായ മാറ്റമുണ്ടാക്കാൻ കൊച്ചിൻ യൂണിവേഴ്സിറ്റിക്കു സാധിച്ചിട്ടുണ്ടോ? പത്തുകൊല്ലമായിട്ടും ഇനിയും സ്വഭാവം നിർണ്ണയിക്കാൻ കഴിയാത്ത പ്രസ്തുത ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസകേന്ദ്രത്തെപ്പറ്റി കെ. എൻ. എസ്. ലേഖകൻ നടത്തിയ അന്വേഷണമാണ് ഈ ഫീച്ചറിന് ആധാരം.

കവിത

ഹരി: ശ്രീ

ശ്രീ. രമാകാന്തൻ 33

കുടുംബത്തെക്കുറിച്ച്

നോവലെറ്റ്

ശ്രീ. ടി. വി. കൊച്ചുബാവ 28

ലേഖനം

നെഹ്റുവിന്റെ പതിനെട്ടുകാരി

ശ്രീ. ആർ. ബാലശങ്കർ 8

നാട്യവും വേണ്ട നാടകവും വേണ്ട

ശ്രീ. വി. ടി. ഭട്ടതിരിപ്പാട് 21

സഞ്ചാരിമീൻ ശ്രീ. കെ. രാജേന്ദ്രബാബു 18

വിദ്യാലയങ്ങൾക്കുള്ള ഐക്യത്തെപ്പറ്റി

കുമാരി അജിത 44

കഥ

എല്ലാം മണ്ണു കരിയും.

ശ്രീ. എൻ. എം. നമ്പൂതിരി 19

സർഗ്ഗസംവാദം

ശ്രീ. സി. പി. നായർ ഐ. എ. എസ്. 40

നോവൽ

ജന്മാന്തരങ്ങൾ

കോവിലൻ 26

ദൈവമക്കൾ

ശ്രീമതി സാരാ തോമസ് 36

അമ്മ

ശ്രീമതി മഹാശ്വേതാദേവി

പരിഭാഷ: ശ്രീമതി ലീലാ സർക്കാർ 38

പലവക

കത്തുകൾ

4

ഡയറിക്കുറിപ്പുകൾ

ശ്രീ. പോൾ കല്ലാനോട്ട് 7

പുതിയ പുസ്തകങ്ങൾ

കെ. എൻ. എസ്. 35

സിനിമ

കോഴിക്കോടൻ 46

മുഖചിത്രം

കെ. എൻ. എസ്. പികുചർ ഗ്യാലറി

ഇയിടെ ഒരു പ്രധാനമന്ത്രി ഒരു ജാമ നയിച്ചു. കാനഡയിലെ പ്രധാന മന്ത്രി തുടങ്ങി.

ആഫ്രിക്കയിൽ ചെന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹം. ജാമ നയിച്ചത്. ജാമയിൽ കുറുത്തവരും വെളുത്തവരുംമൊക്കെ ഉണ്ടായിരുന്നു. ആണും പെണ്ണുമുണ്ടായിരുന്നു. അവരിൽ ചിലർ വിറകുകെട്ടുകൾ ഏന്തിയിരുന്നു. ചിലർ മരച്ചീലുകൾ പിടിച്ഛിരുന്നു. ചിലർ ചെടികളും.

ഈ അസാധാരണമായ ജാമ ചെന്നു നിന്നത് കർട്ട്വാൽഡെയും ഉൾപ്പെടെ ഡസൻകണക്കിനു ലോക പ്രമാണിമാരുടെ മുന്നിലായിരുന്നു. പ്രധാനമന്ത്രി മാത്രം പ്രസിഡൻറുമാരുമൊക്കെ ആ ജാമ കണ്ടു നിന്നു. കണ്ടുനിൽക്കേണ്ടി വന്നു. നെയ്റോബിയിലെ എൻജി.സമ്മേളനത്തിനു വന്നതാണവർ. ഇന്ദിരാഗാന്ധി ഉൾപ്പെടെയുള്ളവർ.

ജാമക്കാർ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു: ഞങ്ങൾക്കു വിറകു വേണം. ഞങ്ങളുടെ അടുപ്പ പുകയണം. ഞങ്ങൾക്ക് ആഹാരം കഴിക്കണം.

കർട്ട്വാൽഡെയും എന്ന ഐക്യരാഷ്ട്ര സഭാ ജനറൽ സെക്രട്ടറി അവരോടു പറഞ്ഞു: നിങ്ങളുടെ പ്രശ്നം ഞങ്ങൾക്കറിയാം. വിഷമിക്കാതിരിക്കൂ.

ആർക്കറിയാം അവരുടെ പ്രശ്നം?
നാനൂറുകോടി ജനങ്ങളാണല്ലോ ഭൂമിയിലുള്ളത്? ഇതിൽ നേർപകുതിയും പാവപ്പെട്ട രാജ്യങ്ങളിലെ പാവപ്പെട്ട

ഗ്രാമങ്ങൾക്കു കക്കിംഗ് ഗ്യാസ് എന്താണെന്നറിയില്ല. ഇലക്ട്രിക് ഹീറ്ററുകൾ അറിയില്ല. അവർക്കു വിറകാണ് പ്രധാന ഊർജ്ജദായിനി. അടുപ്പിൽ തീ കത്തിക്കാനുള്ള ഇന്ധനം

ഗ്രാമങ്ങളിൽ കഴിയുന്ന—ആധുനികരാജ്യ തന്ത്രത്തിന്റെ ഭാഷയിൽ പറഞ്ഞാൽ 'മൂന്നാംലോകത്തു'. ഒന്നാംലോകം പണക്കാരുടെ പടിഞ്ഞാറൻലോകം. രണ്ടാംലോകം കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് സോഷ്യലിസ്റ്റ് ലേറിക്കാരുടെ സമതന്ത്രസമൂഹം. മൂന്നാംലോകം, ലോകത്തിന്റെ പുറമ്പോക്കുകളിലെ ചാത്തന്മാരുടേയും ചടയന്മാരുടേയും ലോകം. ഇന്ത്യക്കാരുംപ്പെട്ടെന്ന ലോകം ഇതാണല്ലോ.

ഈ മൂന്നാംലോക ഗ്രാമങ്ങളിൽ തീകത്തിക്കാനായിട്ടുള്ള ഏക ഇന്ധനം വിറകാണ്. പതിനായിരക്കണക്കിന് എന്നു പറഞ്ഞാൽ പോര, ലക്ഷക്കണക്കിനു ഗ്രാമങ്ങളിൽ വൈദ്യുതി എത്തിയിട്ടില്ല. കൽക്കരി കണ്ടുവരില്ല. (കക്കിംഗ്) ഗ്യാസ് എന്ന കേട്ടിട്ടുള്ളവരില്ല. എണ്ണയുമില്ല.

ഈ പറഞ്ഞ ഇന്ധനങ്ങളൊക്കെ ഭൂമിയിലെ മറുപകുതിയിലെ ഒന്നാം ലോകക്കാർക്കും രണ്ടാംലോകക്കാർക്കും മൂന്നാംലോകത്തെ കുറെ നഗരവാസികൾക്കുംമാത്രം കിട്ടുന്ന വസ്തുക്കളാണ്. പാവങ്ങൾക്കു ഗ്യാസ് നല്ലാൻ ആളുണ്ടായാൽത്തന്നെ അതു വാങ്ങാനുള്ള പണശേഷി എവിടെ? ജനസംഖ്യ ഉയർന്നുവരുന്തോറും, ഇത്തരം വിശിഷ്ട ഇന്ധനങ്ങൾക്കും വില കൂടി വരുന്നു. അതിനാൽ പണശേഷി ഉള്ളവർപോലും താ

രതമേന്ദന വില കുറവുണ്ടെന്നു കരുതപ്പെട്ടു വിറകിലേക്കു മടങ്ങുന്നു. അങ്ങനെ വിറകിന്നും വില കൂടുന്നു. ഒപ്പം വിറകു കുറയുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതാണ് ഇന്ന് വിറകു എന്ന രൂക്ഷ പ്രശ്നം.

നെയ്റോബിയിലെ യു.എൻ. ഊർജ്ജ സമ്മേളനത്തിനുമുമ്പിൽ ഈ പ്രശ്നം വന്നു.

പണ്ട്, (എന്നുവെച്ചാൽ ഈ അടുത്തകാലം വരെ!), നിബിഡവനങ്ങളായിരുന്ന ഗ്രാമങ്ങൾ ഇന്ന് മണലാരണ്യംപോലെ വെളിമ്പരമ്പുകളായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ന്യൂഡെൽഹിയിടുത്തു് അക്ബർപൂർ-ബറോത്താ എന്ന ഗ്രാമമുണ്ട്. മുപ്പതു കൊല്ലം മുമ്പ് ആ ഗ്രാമം ഘനശ്യാമവനങ്ങൾ ചൂഴ്ന്നു നിന്ന ഒന്നായിരുന്നു. നട്ടച്ചുരു പോലും ആ വനങ്ങളിലൂടെ പോകാൻ ഗ്രാമക്കാർക്കു യോ! ഇന്നോ? ഭയനീയ നഗ്നതയിൽ, ഒരു കഞ്ഞുചെടിയുടെ പച്ചത്തലപ്പ് സ്വപ്നം കാണാൻപോലുമില്ലാതെ കൊടുവരൾച്ച പിടിച്ചു മരുഭൂമിപോലെ ആ ഗ്രാമം കിടക്കുന്നു. ഗ്രാമക്കാർ വിറകിനു വേണ്ടി എവിടെപ്പോകും? ന്യൂഡെൽഹി എന്ന പ്രതാപസുന്ദരമായ തലസ്ഥാനപുരത്തിന്റെ പ്രാന്തത്തിലാണെങ്കിലും ഈ ഗ്രാമത്തിൽ വൈദ്യുതി വിതരണം ചെന്നെത്തിയിട്ടില്ല. മൈലുകൾ നടന്ന് ഗ്രാമപ്പെണ്ണങ്ങൾ വിറകൊടിച്ച് കൊണ്ടുവന്നിട്ടുവേണം അവരുടെ അടുപ്പുകൾ പുകയാൻ!

അക്ബർ പുരിന്റെ കാര്യം ലക്ഷക്കണക്കിനു ഗ്രാമങ്ങളിൽ ഒന്നിന്റെ കഥ മാത്രം. ഏഷ്യയിലും ആഫ്രിക്കയിലുമൊക്കെ ഇതു് എത്രയോ സുപരിചിതമായ സത്യം. പടിഞ്ഞാറേ ആഫ്രിക്കയിലെ നൈജർ രാജ്യത്തിന്റെ തലസ്ഥാനമായ നിയാമി പട്ടണത്തിനു ചുറ്റും 45 ചതുരശ്രമൈൽ വ്യാപ്തിയിൽ മണലാരണ്യം ചേക്കേറിയിരിക്കുന്നു. അവിടത്തെ പാവങ്ങൾ വിറകിന് എവിടെപ്പോകാൻ? കുറണ്ടുണ്ടോ? ഗ്യാസുണ്ടോ? എണ്ണയുണ്ടോ? കൽക്കരിയുണ്ടോ? എന്തുചെയ്യും?

ലോകത്തു് ഇത്തരം ഗ്രാമങ്ങളിലായി ഇപ്പോൾ പത്തുകോടി ജനങ്ങൾക്കു് ഒരു തുണ്ടു വിറകുപോലും കിട്ടാനില്ലെന്നാണു് കണക്കു്. ഉണക്കിലകളും വള്ളികളും കത്തിച്ചായിരിക്കാം അവർ ആഹാരം ഉണ്ടാക്കുന്നതു്!

പത്തുകോടി ജനങ്ങൾക്കു് വിറകു ഇല്ലെങ്കിൽ വേറെ നൂറുകോടി ജനങ്ങൾ ആവശ്യത്തിനു തികയ്ക്കാൻ വിറകു കിട്ടാത്തവരായുണ്ടു്. ഇന്നത്തെ പോക്കുപോയാൽ, അടുത്ത ഇരുപതു കൊല്ലത്തിനകം 250 കോടി ജനങ്ങൾ വിറകു എന്ന ഇന്ധനം ഒരു പഴയകാല സ്മൃതി മാത്രമായി കൈവിടേണ്ടിവരും.

ജനപദങ്ങളിലെ മരങ്ങൾ തീർന്നു തീർന്നു ഇല്ലാതാവുമ്പോൾ വിറകുതേടി സ്ത്രീകൾക്കും കുട്ടികൾക്കും (അവർക്കാണ്ല്ലോ

വിട്ടിന് വിറകുണ്ടാക്കാൻ മുഖ്യമായും ചുമതല) വളരെവളരെ ദൂരെപ്പോകേണ്ടിവരുന്നു. വെള്ളംതേടി കുടങ്ങളും കലങ്ങളുമായി നാഴികകൾ താണ്ടുന്ന ഗ്രാമീണരുള്ള നമ്മുടെ നാടുകളിൽ വിറകു

തേടിയും ഇപ്പോൾ ജനങ്ങൾ യാത്രയടങ്ങിയിട്ടുണ്ടു്. നടന്നുവലഞ്ഞു് ആരോഗ്യം ക്ഷയിക്കുന്നതു മാത്രമല്ല, ഈ വിറകുതേടൽ കാരണം വീടു പുലത്താനുള്ള മറ്റു ജോലിക്കാണും സമയവും കിട്ടാതെ വരുന്നു

ഇതു് പാവപ്പെട്ട എത്രയോ ഗ്രാമങ്ങളിലെ നരകയാതനയുടെ ഭയനീയമുഖമാണെന്നു് ഓർക്കുക. മരങ്ങൾ ഇല്ലാതാവുമ്പോൾ മണ്ണിന്റെ (ശേഷം 50-ാം പേജിൽ)

ഡയറിക്കുറിപ്പുകൾ

അയൽവക്കത്തെക്കൊച്ചുകുവികൾ പോലും സ്വയം അവർ തന്നാലിൻ ചോട്ടിൽ ചരടു വലിക്കുമ്പോൾ പൂവാലനക്കാദമി, പൊന്നാട തരികെന്നും പൂവാളം കൊതിയോടെ വിളിച്ചു പറയുമ്പോൾ എല്ലാക്കുമെഴുതുവാൻ എല്ലാക്കും പ്രസംഗിക്കാൻ വന്നതാണീ സപ്പതി വാസ്തവമറിയാതെ!

വൈലോപ്പിള്ളി

പിൻ കളി നോട്ട്

കുമുദി ന്യൂസ് സർവീസ്

കലാകൗമുദി ലക്കം 315 ഫേജ് 9

വളരുന്ന പ്രായത്തിൽ കുട്ടികൾക്കു വേണ്ടതു കോംപ്ലാൻ

കോംപ്ലാൻ
-ഇതിൽ മാത്രമേ, അവർക്കു അനുദിനം വേണ്ട 23 പ്രധാന പോഷകങ്ങൾ ഉള്ളൂ.

വളരുന്ന കുട്ടികൾക്കു വേണ്ട കാര്യങ്ങൾ പ്രത്യേകതയുള്ളവയാണ്. അവരുടെ ശരീരവളർച്ചയിലധികവും, 15-16 വയസ്സോടുകൂടി കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

നിങ്ങളുടെ കുട്ടികൾക്കു ഇപ്പോഴാണ് കോംപ്ലാൻ ആവശ്യമെന്നു പറയാൻ അതാണു കാരണം. കോംപ്ലാനിൽ പ്രോട്ടീൻ (20%) അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്നു മാത്രമല്ല, കുട്ടികൾക്കു ലഭ്യമായവയിൽ വച്ച് ഏറ്റവും നല്ല പ്രോട്ടീനുകൾ (പാൽ പ്രോട്ടീനുകൾ) അവയാണെന്നും, വളരുന്ന പ്രായത്തിൽ കുട്ടികൾക്കു ആവശ്യമായ മറ്റു 23 പ്രധാന പോഷകങ്ങളും ഇതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഓർമ്മ വയ്ക്കുക. കോംപ്ലാൻ ഡോക്ടർമാർ ഏറ്റവും കൂടുതൽ ശുപാർശ ചെയ്തിട്ടുള്ള, ആസൂത്രണം ചെയ്തെടുത്ത ആഹാരമാണ്.

കോംപ്ലാൻ തയ്യിലുണ്ടായ ലോക്ക്-ജോർ, ഏലം-കക്കുമ്പു, സ്കോബറി എന്നീ തയ്യിലിൽ ലഭിക്കുന്നു-കുടുംബം പൂർത്തിയാക്കി ആയുസ്.

കോംപ്ലാൻ

-ആസൂത്രണം ചെയ്തെടുത്ത സമ്പൂർണ്ണ ആഹാരം.

ലിൻഡോൾ-GLC-5-2418 ML G-102

സാജു!
32പേജുള്ള ലഘു പുസ്തകം
"സമ്പൂർണ്ണ കുടുംബ പോഷക മൈഡം"
50 പൈസയുടെ സ്റ്റാമ്പു സഹിതം, ദയവായി എഴുതുക.
പോസ്റ്റ് ബാഗ് നമ്പർ 19119, (കോംപ്) G-102
ബോംബെ 400 025

ചിവിടുകളുടെ നിലവിളി കാട്ടുപടർപ്പുകളെ യോനകമാക്കുന്നു. പടർപ്പുകൾ പിന്നീട്ട് കൊട്ടാരമുറഞ്ഞത്തി. മുറുത്തിന്റെ ഓരങ്ങളിൽ രാജകീയപ്രതാപത്തിന്റെ അവശേഷിക്കുന്ന കമ്പിക്കാലുകൾ. വരണ്ടുണങ്ങിയ തടാകത്തിനുള്ളിൽ കാട്ടുപല്ലുകൾ തിമിർത്തുവളരുന്നു. യൂണിവേഴ്സിറ്റിയുടെ കൊട്ടാരമുറത്തു് ഓണപ്പല്ലുകൾ തലയാട്ടി നിൽക്കുന്നു. ചരിത്രത്തിന്റെ ഭാഗമായ, ചിതമ്പലിച്ച ആ കൊട്ടാരത്തെ അതേ രീതിയിൽ കാത്തു സൂക്ഷിക്കാൻ യൂണിവേഴ്സിറ്റി ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരു കമ്മായത്തുള്ളികൊണ്ടു പോലും ആ കെട്ടിടത്തിന്റെ പഴമയ്ക്ക് പോറലേല്പിച്ചിട്ടില്ല.

വൈസ്പാൻസലറും, രജിസ്ട്രാറും, കോൺഫറൻസിലായതുകൊണ്ട് അവരുടെ പി. എ. മാർക്കു് അനുവാദം നൽകാൻ പ്രയാസമായിരുന്നു. അവസാനം പ്രത്യേക ബുദ്ധിമുട്ടൊന്നുമില്ലാതെ മൈനാൻസ് ഓഫീസർ കൊട്ടാരത്തിന്റെ ഫോട്ടോ എടുക്കാൻ അനുവാദം തന്നു. സെക്യൂരിറ്റി ഓഫീസർ നോക്കിനിൽക്കേ ഫോട്ടോഗ്രാഫർ, കൊച്ചി യൂണിവേഴ്സിറ്റിയുടെ ആസ്ഥാനമായ കനകക്കുന്ന് കൊട്ടാരത്തിന്റെ ചിത്രമെടുത്തു.

ഈ സെക്യൂരിറ്റി കോലാഹലങ്ങൾ എന്തിനെന്ന് ഞാൻ ബന്ധപ്പെട്ടവരോടു ചോദിച്ചു. അടുത്തകാലത്തു്, സെനറ്റ് മീറ്റിങ്ങിൽ ചില അംഗങ്ങൾ മുപ്പിച്ചു തുട്ടി ബഹളം വയ്ക്കുന്നതിന്റെ ഒരു ചിത്രം ചില പത്രങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. അതു കൊണ്ട്, ഇനി തോക്കുകൊണ്ടുള്ള യുദ്ധം നടന്നാലും വെളിയിൽ അറിയരുതെന്ന് യൂണിവേഴ്സിറ്റി അധികൃതർക്കു നിർബന്ധമുണ്ട്. മറ്റൊരു കാരണം കൂടി അവർ പറഞ്ഞു: കൊച്ചി രാജവംശത്തിന്റെ അമൂല്യങ്ങളായ ചില സ്വത്തുക്കൾ യൂണിവേഴ്സിറ്റി ഓഫീസ് പ്രവർത്തിക്കുന്ന കെട്ടിടത്തിനു പിന്നിലുണ്ട്. കർശനമായ സെക്യൂരിറ്റി ഉണ്ടായാലേ അതു സംരക്ഷിക്കാൻ കഴിയൂ. മറുപടികേട്ടാൽ സംഗതി ശരിയല്ലേ എന്നു നമുക്കു തോന്നും. പക്ഷേ, കൊട്ടാരവളപ്പിന്റെ ചുറ്റുമൊന്നു കണ്ണോടിച്ചാൽ നാം ചിരിച്ചുപോകും. വളപ്പിനു ചുറ്റും പലയിടത്തും മതിൽക്കെട്ടു് പൊളിഞ്ഞുകിടക്കുന്നു. ആർക്കു വേണമെങ്കിലും ഉള്ളിൽ കടക്കാം. കൊച്ചി രാജാവിന്റെ മതിൽക്കെട്ടിനു് പഴമ നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്ന കരുതിയിട്ടാവണം. അൻപത്തിയൊന്നര ഏക്കർ വരുന്ന പാലസ് കാമ്പസു് മതിൽക്കെട്ടിനെ പൊളിഞ്ഞ രീതിയിൽ സംരക്ഷിക്കുന്നതു്. ഈ അൻപത്തിയൊന്നര ഏക്കർ കാട്ടുപ്രദേശത്തും കണ്ണോടിച്ച് നിൽക്കുന്ന സെക്യൂരിറ്റി ഗാർഡുകളെ അഭിനന്ദിച്ചു മതിയാകൂ.

സ്വഭാവം നിശ്ചയിക്കാൻ പത്തുകൊല്ലം

പൊളിഞ്ഞ മതിൽക്കെട്ടിലും പഴകിപ്പൊടിയുന്ന കൊട്ടാരത്തിലുമൊന്നും ഒരിക്കലും യൂണിവേഴ്സിറ്റി മിനുക്കുപണികൾ നടത്തിയിരുന്നില്ല. കാരണം ഇതൊരു താല്പാലിക ആസ്ഥാനം മാത്രമാ

യുണിവേഴ്സിറ്റി ഓഫീസ് പ്രവർത്തിക്കുന്ന പാലസ് ഗ്രാഡുവേറ്റ് കോളേജുകളും, പിന്നെ യൂണിവേഴ്സിറ്റി ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റുകളുമടങ്ങിയ ഫെഡറൽ സംവിധാനത്തോടു യോജിക്കാൻ അക്കൂട്ടർ തയ്യാറായില്ല. കൊച്ചി സർവ്വകലാശാലയെ പൂർണ്ണമായ ഒരു അഫിലിയേററിസ് യൂണിവേഴ്സിറ്റിയാക്കി മാറ്റാൻ വേണ്ടിയുള്ള പ്രക്ഷോഭങ്ങൾ വരെ സംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. കൊച്ചി മേഖലയുടെ വ്യവസ്ഥാവിക-വാണിജ്യ സ്വഭാവത്തെയും, ആ മേഖലയിൽ ശാസ്ത്ര-സാങ്കേതിക വിഷയങ്ങളിൽ പോസ്റ്റ് ഗ്രാഡുവേറ്റ് ഗവേഷണ പഠനങ്ങൾ മാത്രം നടക്കുന്ന ഒരു പ്രത്യേക യൂണിവേഴ്സിറ്റിയുടെ പ്രാധാന്യവും അവർക്കു മനസ്സിലാകാഞ്ഞിട്ടല്ല, അഫിലിയേററിസ് സർവ്വകലാശാലയ്ക്കുവേണ്ടിയുള്ള വാദങ്ങൾ ഉയർത്തിയതു്. തികച്ചും സ്ഥാപിതതാല്പര്യങ്ങൾക്കു ഒരു കളി ആയിരുന്നു അതു്.

ശാസ്ത്ര-സാങ്കേതിക വിഷയങ്ങൾക്കു മുൻതൂക്കം കൊടുക്കുന്ന ഒരു ഫെഡറൽ സർവ്വകലാശാലയ്ക്കു തങ്ങളുടെ താല്പര്യം സംരക്ഷിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന് അവർക്കു തീർച്ചയായിരുന്നു. അതു കൊണ്ടുതന്നെ, സർവ്വകലാശാലയുടെ ഭരണഘടനയിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള, ടെറിട്ടോറിയൽ പരിധിക്കകത്തു് ഉണ്ടായിരുന്ന പ്രൈവറ്റ് കോളേജുകൾ പുതിയ സർവ്വകലാശാലയുടെ കോൺസ്യൂറിറ്റി വൻ്റ കോളേജുകളാക്കുൻ വിസമ്മതം പ്രകടിപ്പിച്ചു. അതിനു് അവർ മറ്റൊരു കാരണം കൂടി പറഞ്ഞു. കൊച്ചി സർവ്വകലാശാലയുടെ ഫെഡറൽ സംവിധാനത്തിനുള്ളിൽവന്നാൽ നിങ്ങളുടെ ന്യൂനപക്ഷ അവകാശങ്ങൾക്കു ക്ഷതമേൽക്കുമത്രേ. (ഈ മേഖലയിലെ എൻ്റർപ്രൈശ്വര്യമാനത്തിലധികം വരുന്ന കോളേജുകളും ക്രിസ്ത്യൻ മാനേജ്മെന്റുകളുടേതാണെന്നു് ഓർക്കുക) പ്രൈവറ്റ് മാനേജ്മെന്റുകൾക്കു് മേലുദ്യോഗിയോടുണ്ടായിരുന്ന പകയു് വിഭവങ്ങൾ വേറൊരു കാരണമായിരുന്നു. പ്രൈവറ്റ് കോളേജുകൾ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയുടെ കടക്കീഴിൽ വരാതെ വിട്ടുനിന്നപ്പോൾ സർക്കാരിനും തോന്നി ഏകീകൃതതയുള്ള കോളേജിനെ മാത്രം എന്തിനു വിട്ടുകൊടുക്കണം? അതുകൊണ്ടു് പോസ്റ്റ് ഗ്രാഡുവേറ്റ് പഠനമുള്ള കൊച്ചി മേഖലയിലെ ഏക ഗവൺമെന്റ് കോളേജായ മഹാരാജാസ് കോളേജു് കൊച്ചി സർവ്വകലാശാലയുടെ ഭാഗമായില്ല. പോറലിൽ, തങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്ന പല

ന്ന എല്ലാവർക്കും കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ലെന്നായിരുന്നു കൊച്ചി സർവ്വകലാശാലയുടെ ഭരണം. സർവ്വകലാശാല നിലവിൽവന്ന ആദ്യകാലം മുതൽ അഭിപ്രായ ഭിന്നതകളും തലയെടുത്തു തുടങ്ങി. കേരള-കാലിക്കുട്ടു് യൂണിവേഴ്സിറ്റികളുടെ മാതൃകയിൽ കൊച്ചി സർവ്വകലാശാലയെ ഒരു അഫിലിയേററിസ് യൂണിവേഴ്സിറ്റി ആക്കാനുള്ള ശക്തമായ ശ്രമങ്ങൾ ഒരു ഭാഗത്തു് ആരംഭിച്ചു. കൊച്ചി, ആലുവ, പറവൂർ മുനിസിപ്പാലാറികളും മറ്റു പതിനേഴു പഞ്ചായത്തുകളുമടങ്ങിയ ടെറിട്ടോറിയൽ പരിധിയും, ആ പരിധിക്കുള്ളിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന പോസ്റ്റ് ഗ്രാഡുവേറ്റ് കോളേജുകളും, പിന്നെ യൂണിവേഴ്സിറ്റി ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റുകളുമടങ്ങിയ ഫെഡറൽ സംവിധാനത്തോടു യോജിക്കാൻ അക്കൂട്ടർ തയ്യാറായില്ല. കൊച്ചി സർവ്വകലാശാലയെ പൂർണ്ണമായ ഒരു അഫിലിയേററിസ് യൂണിവേഴ്സിറ്റിയാക്കി മാറ്റാൻ വേണ്ടിയുള്ള പ്രക്ഷോഭങ്ങൾ വരെ സംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. കൊച്ചി മേഖലയുടെ വ്യവസ്ഥാവിക-വാണിജ്യ സ്വഭാവത്തെയും, ആ മേഖലയിൽ ശാസ്ത്ര-സാങ്കേതിക വിഷയങ്ങളിൽ പോസ്റ്റ് ഗ്രാഡുവേറ്റ് ഗവേഷണ പഠനങ്ങൾ മാത്രം നടക്കുന്ന ഒരു പ്രത്യേക യൂണിവേഴ്സിറ്റിയുടെ പ്രാധാന്യവും അവർക്കു മനസ്സിലാകാഞ്ഞിട്ടല്ല, അഫിലിയേററിസ് സർവ്വകലാശാലയ്ക്കുവേണ്ടിയുള്ള വാദങ്ങൾ ഉയർത്തിയതു്. തികച്ചും സ്ഥാപിതതാല്പര്യങ്ങൾക്കു ഒരു കളി ആയിരുന്നു അതു്.

ശാസ്ത്ര-സാങ്കേതിക വിഷയങ്ങൾക്കു മുൻതൂക്കം കൊടുക്കുന്ന ഒരു ഫെഡറൽ സർവ്വകലാശാലയ്ക്കു തങ്ങളുടെ താല്പര്യം സംരക്ഷിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന് അവർക്കു തീർച്ചയായിരുന്നു. അതു കൊണ്ടുതന്നെ, സർവ്വകലാശാലയുടെ ഭരണഘടനയിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള, ടെറിട്ടോറിയൽ പരിധിക്കകത്തു് ഉണ്ടായിരുന്ന പ്രൈവറ്റ് കോളേജുകൾ പുതിയ സർവ്വകലാശാലയുടെ കോൺസ്യൂറിറ്റി വൻ്റ കോളേജുകളാക്കുൻ വിസമ്മതം പ്രകടിപ്പിച്ചു. അതിനു് അവർ മറ്റൊരു കാരണം കൂടി പറഞ്ഞു. കൊച്ചി സർവ്വകലാശാലയുടെ ഫെഡറൽ സംവിധാനത്തിനുള്ളിൽവന്നാൽ നിങ്ങളുടെ ന്യൂനപക്ഷ അവകാശങ്ങൾക്കു ക്ഷതമേൽക്കുമത്രേ. (ഈ മേഖലയിലെ എൻ്റർപ്രൈശ്വര്യമാനത്തിലധികം വരുന്ന കോളേജുകളും ക്രിസ്ത്യൻ മാനേജ്മെന്റുകളുടേതാണെന്നു് ഓർക്കുക) പ്രൈവറ്റ് മാനേജ്മെന്റുകൾക്കു് മേലുദ്യോഗിയോടുണ്ടായിരുന്ന പകയു് വിഭവങ്ങൾ വേറൊരു കാരണമായിരുന്നു. പ്രൈവറ്റ് കോളേജുകൾ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയുടെ കടക്കീഴിൽ വരാതെ വിട്ടുനിന്നപ്പോൾ സർക്കാരിനും തോന്നി ഏകീകൃതതയുള്ള കോളേജിനെ മാത്രം എന്തിനു വിട്ടുകൊടുക്കണം? അതുകൊണ്ടു് പോസ്റ്റ് ഗ്രാഡുവേറ്റ് പഠനമുള്ള കൊച്ചി മേഖലയിലെ ഏക ഗവൺമെന്റ് കോളേജായ മഹാരാജാസ് കോളേജു് കൊച്ചി സർവ്വകലാശാലയുടെ ഭാഗമായില്ല. പോറലിൽ, തങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്ന പല

പ്രത്യേകാവകാശങ്ങളും നഷ്ടപ്പെടുന്നതും പലർക്കും സ്ഥാനപലനങ്ങൾ സംഭവിക്കുമെന്നും പേടിത്തോന്നിയ കോളേജ് അദ്ധ്യാപക സംഘടന മഹാരാജാസ് കോളേജ് കൊച്ചി സർവ്വകലാശാലയുടെ കീഴിലാക്കുന്നതിനെ എതിർക്കുകയും ചെയ്തു. ചുരുക്കത്തിൽ സർവ്വകലാശാല അഫിലിയേററുമല്ല ഫെഡറലുമല്ല എന്ന നിലയിലായി.

ഉന്നതങ്ങളിലെ പോരാട്ടം

കേരള സർവ്വകലാശാലയുടെ എറണാകുളം സെന്ററായി പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന അഞ്ച് ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റുകളുമായി കൊച്ചി സർവ്വകലാശാല പ്രവർത്തനം ആരംഭിച്ചു. മറൈൻ, സയൻസ്, ഫിസിക്സ്, ലാ, ഫിനി, സ്കൂൾ ഫെം മാനേജ് മെന്റ് സ്റ്റഡീസ് എന്നിവയായിരുന്നു പ്രസ്തുത ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റുകൾ. ഇവയിൽ ഫിനി, ലാ തുടങ്ങിയ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റുകൾ സർവ്വകലാശാലയുടെ ഭരണഘടനയിൽ പറയുന്ന ഉദ്ദേശ്യലക്ഷ്യങ്ങൾക്ക് എത്രമാത്രം അനുയോജ്യമായിരുന്നെന്നു ചിന്തിക്കുന്നത് രസാപഹമാണ്. അപ്പോൾപ്പിന്നെ കോൺസ്റ്റിറ്റ്യൂഷൻ കോളേജുകളിലെ 'ചരിത്രം', 'രാഷ്ട്രമീമാംസ'യും 'മലയാളവ്യംഭാവങ്ങളുടെ സർവകലാശാലയിൽ വന്നിരുന്നുവെങ്കിൽ ഭരണഘടനയിൽ പറയുന്ന 'ശാസ്ത്ര-സാങ്കേതികം' എവിടെ എത്തുമായിരുന്നുവെന്ന് ഓർക്കാവുന്നതേയുള്ളൂ! അതിനും മറുപടിയുണ്ട്. ശാസ്ത്ര-സാങ്കേതികതയ്ക്കിടയിലും വ്യവസായ വാണിജ്യത്തിനും പ്രത്യേക പരിഗണന കൊടുക്കുമെന്ന ഭരണഘടനയിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള എന്നാണ് മറുപടി. തീർച്ചയായും അത് സത്യമാണ്. അപ്പോഴാണ് സാധാരണക്കാരായ നമ്മുടെ ചോദ്യത്തിന്റെ പ്രസക്തി: എങ്കിൽ കേരള, കലിക്കട്ട് സർവ്വകലാശാലകളിൽനിന്നും കൊച്ചി സർവ്വകലാശാലയ്ക്കുള്ള പ്രത്യേകതയെന്താണ്? ശാസ്ത്ര-സാങ്കേതികം എന്ന ബാനർ തുക്കി പ്രത്യേക പ്ലാൻ പദ്ധതിയുമൊന്നുമില്ലാതെ, വെറുതെ ഒരു യൂണിവേഴ്സിറ്റി സ്ഥാപിക്കുക എന്നതിനപ്പുറം മറ്റൊന്നെങ്കിലും ഉദ്ദേശ്യലക്ഷ്യങ്ങളായിരുന്നോ? പത്തു വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം, ഇപ്പോൾ കാമ്പസിലും പുറത്തും നടക്കുന്ന ചർച്ച ഈ ചോദ്യത്തിന്റെ ഉത്തരമാണ്. വ്യക്തമായ ഉദ്ദേശ്യലക്ഷ്യങ്ങളും അതിനു ചേർന്ന പ്ലാനും പദ്ധതികളും ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ, പത്തുവർഷങ്ങൾക്കുശേഷം സ്വന്തം സ്വഭാവം നിർണ്ണയിക്കേണ്ട ഗതികേടിൽ ഈ സർവ്വകലാശാല എത്തിനിൽക്കുമായിരിക്കില്ല. ഉദ്ദേശ്യലക്ഷ്യങ്ങളുടെ അഭാവം മാത്രമല്ല ഈ ഗതികേടിനു കാരണമെന്ന വിശദീകരണത്തിലും സത്യമുണ്ട്. മുണ്ടശ്ശേരിയിൽനിന്നു തുടങ്ങി, എം. വി. പൈലിയുടെ ഈ കാലം വരെ പരിശോധിച്ചാൽ ചക്കളത്തി പോരാട്ടങ്ങൾ ഈ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയെ എത്രമാത്രം മുടിപ്പിച്ചുവെന്നു മനസ്സിലാക്കും. ആദ്യകാലത്തു മുണ്ടശ്ശേരിയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ രജിസ്ട്രാറായിരുന്ന ടി.കെ. കവിറ്റം തമ്മിലായിരുന്നു

വടംവലി, പിന്നീട് ഡോ: എൻ. കെ. പണിക്കരും കര്യാക്കോസും തമ്മിലായി. ഇപ്പോഴത്ത് ഡോ: എം. വി. പൈലിയും പ്രൊ വൈസ് ചാൻസലർ ഡോ: കെ. എ. വാസുവും തമ്മിലുള്ള പോരാട്ടത്തിൽ എത്തിനിൽക്കുന്നു. ഉന്നത സ്ഥാനത്തുള്ള അധികാരത്തിനും സ്ഥാനങ്ങൾക്കും വേണ്ടിയുള്ള ഈ പോരാട്ടങ്ങൾ യൂണിവേഴ്സിറ്റി ഭരണത്തിലും ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റുകളുടെ പ്രവർത്തനത്തിലും വ്യക്തമായി പ്രതിഫലിക്കുന്നു. എല്ലാ തലങ്ങളിലും അക്കാഡമിക് താല്പര്യങ്ങളെക്കാൾ വ്യക്തിപരമായ പോരാട്ടങ്ങൾക്ക് പ്രാമുഖ്യം കൈവരുന്നു. സ്വന്തം ഇഷ്ടാനിഷ്ടങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് കോഴ്സുകൾ ആരംഭിക്കുന്നതിനും ഫാക്കൽറ്റികൾ രൂപീകരിക്കുന്നതിനും ഈ ഗ്രൂപ്പുകാർ മുതിർന്നുവെന്നത് യൂണിവേഴ്സിറ്റി ഭരണത്തെ ഒരു തമാശകളിയായി തരംതാഴ്ത്തി. ശാസ്ത്ര-സാങ്കേതികതയ്ക്കിടയിൽനിന്ന് കണ്ടിന്യൂയിങ് എഡ്യൂക്കേഷനിലും കുറേപ്പോളെ

ഉന്നതങ്ങളിൽ ഇരിക്കുന്നവർ തമ്മിലുള്ള മത്സരം മൂലം യൂണിവേഴ്സിറ്റിയുടെ ഭരണം താരമാറായിരിക്കുകയാണ്.

സ് കോഴ്സുകളിലും എത്തിച്ചേരാൻ യൂണിവേഴ്സിറ്റി പ്രേരിതമായത് അങ്ങനെയാണ്.

വളർച്ച എണ്ണത്തിൽ

അഞ്ചു ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റുകളുമായി തുടങ്ങിയ സർവ്വകലാശാലയിൽ ഇപ്പോൾ പത്തു ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റുകളുണ്ട്. ഇതിനു പുറമെയാണ് നാലു സ്കൂളുകളും. വിവിധ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റുകളിലും സ്കൂളുകളിലുമായി, ബി. ടെക്, എം. ടെക്, എം. എസ്സി, എം. ബി. എ., എഫിനിൽ, എം. ബി. എം., പി.എച്ച്. ഡി. കോഴ്സുകളിൽ അഞ്ചുവർഷത്തെ പരിശോധനയ്ക്ക് ഫുൾടൈം വിദ്യാർത്ഥികളും നാൻററി പതിനാലു പാർട്ട് ടൈം വിദ്യാർത്ഥികളുമുണ്ട്. കൂടാതെ എം. എസ്സി (മാത്ത് റിക്സ്), ബി. ജി. എൽ., ബി. ബി. സി., ഡിപ്ലോമ ഇൻ ബാങ്കിംഗ് എന്നിവയുവേണ്ടി ആയിരത്തി നാൻററി രണ്ടുപേർ കണ്ടിന്യൂയിങ്ങ് എഡ്യൂക്കേഷനിലും കുറുപ്പോളെ റജിസ്ട്രാർ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. എല്ലാം കണക്കിലെടുത്താലും കേരളത്തിലെ ഒരു

ഫസ്റ്റ് ഗ്രേഡ് കോളേജിലെ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ എണ്ണം മാത്രമേ ഈ സർവ്വകലാശാലയിൽ ഉള്ളൂ. അഫിലിയേറഡ് കോളേജുകളുടെയും ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റുകളുടെയും സാമ്രാജ്യങ്ങളായ കേരള-കലിക്കട്ട് സർവ്വകലാശാലകളുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തുമ്പോൾ എത്രയോ നിസ്സാരമാണ് വിദ്യാർത്ഥികളുടെ സംഖ്യ. പതിനാറു പ്രൊഫസർമാരും, മുപ്പത്തിരണ്ടു റീഡർമാരും, അറുപത്തിമൂന്നു ലക്ചറർമാരും ഒൻപതു റിസർച്ച്-ടെക്നിക്കൽ അസിസ്റ്റന്റുമാരുമുണ്ടെങ്കിലും ടീച്ചിങ് സ്റ്റാഫിന്റെ എണ്ണം വെറും നൂററി ഇരുപതു മാത്രമാണ്.

ഭരണപരമായി ഈ ചെറിയ യൂണിറ്റിനെ നയിക്കുന്നത് ഏറെ ബുദ്ധിപ്പാടുള്ള കാര്യമല്ല. പക്ഷേ, ഈ ചെറിയ യൂണിറ്റിൽപ്പോലും ഭരണം ഒരു പ്രശ്നമായിരിക്കുന്നു. ലളിതമായ പ്രശ്നങ്ങൾ പോലും സങ്കീർണ്ണമായി വളർന്നു വലുതാകുന്നത് ഭരണപരമായ പിടിപ്പുകേടിലേക്കും ആസൂത്രണ വൈകല്യങ്ങളിലേക്കും വിരൽ ചൂണ്ടുന്നു. നേരത്തെ സൂചിപ്പിച്ച അധികാരസ്ഥാനങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള പോർ അക്കാഡമിക് രംഗത്തും ഭരണരംഗത്തും വ്യത്യസ്തമായ ഗ്രൂപ്പുകൾ സൃഷ്ടിച്ച് ഈ ചെറിയ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയുടെ പ്രവർത്തനസങ്കീർണ്ണതയെ അധികരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റുകളുടെയും വിദ്യാർത്ഥികളുടെയും സ്റ്റാഫിന്റെയും എണ്ണം പരിശോധിച്ചാൽ കഴിഞ്ഞ പത്തു വർഷങ്ങൾക്കിടയിൽ കോൺസ്റ്റിറ്റ്യൂഷൻ കോളേജുകളുടെ അഭാവത്തിലും, യൂണിവേഴ്സിറ്റി വളർന്നിട്ടുണ്ടെന്ന് മനസ്സിലാക്കും. കേരള യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽനിന്ന് ഭാഗം കിട്ടിയ അഞ്ചു ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റുകൾക്കു പുറമെ യൂണിവേഴ്സിറ്റി നിലവിൽവന്നശേഷം ഏഴു പുതിയ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റുകളും നാലു പുതിയ സ്കൂളുകളും ആരംഭിച്ചുവെന്നത് തീർച്ചയായും അഭിമാനത്തോടെ നിരത്തിവയ്ക്കാൻ കഴിയുന്ന വസ്തുതകളാണ്. ഇതിനു പുറമെയാണ് യൂണിവേഴ്സിറ്റി അംഗീകരിച്ച സ്വതന്ത്ര ഗവേഷണ കേന്ദ്രമായ സെൻട്രൽ മറൈൻ ഫിഷറീസ് റിസർച്ച് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് (C. M. F. R. I), യു. ജി. സി. സഹായത്തോടെ ആരംഭിച്ച സെൻട്രൽ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഓഫ് ഫിഷറീസ് സർവീസസ് ലബോറട്ടറിയും, മൈക്രോ കമ്പ്യൂട്ടർ യൂണിറ്റും, 25,000.ത്തിലധികം വോളുങ്ങളുള്ള യൂണിവേഴ്സിറ്റി ലൈബ്രറിയും.

ഭാഗ്യവശമായിട്ടാണ് ഇതൊക്കെ വളർച്ച തന്നെ. 'യൂണിവേഴ്സിറ്റി അക്കാഡമിക് രംഗം' എന്ന സാധാരണ വിവക്ഷയ്ക്കുള്ളിൽ നിന്നുകൊണ്ട് പരിശോധിച്ചാൽ, ഈ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിലെ ചില ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റുകൾ ഇന്ത്യയിലെ പല പ്രമുഖ യൂണിവേഴ്സിറ്റി ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റുകളോടുമൊപ്പം എത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നത് വാഴ്ത്തപ്പെട്ടതാണ്. പഴയ അഞ്ചു ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റുകളിൽ പെട്ട ഫിസിക്സ് ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റും, സൂര്യ ഫെം മാനേജ്മെന്റും, അതതിന്റെ പരിമിതികൾക്കുള്ളിൽ

നിന്നുകൊണ്ട്, ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടേണ്ട നേട്ടങ്ങൾ കൈവരിച്ചു. 1963-64ൽ കേരള യൂണിവേഴ്സിറ്റിയുടെ ഭാഗമായി ആരംഭിച്ച ഈ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റുകൾ ശ്രദ്ധയമായി മാറിയതിൽ പതിനേഴു വർഷത്തെ അക്കാഡമിക് പാരമ്പര്യത്തിന് ഒരു വലിയ പങ്കുണ്ട്. എങ്കിലും സ്ഥിരമായ ചാനലുകളിൽ നിന്ന് വ്യതിചലിച്ച് അല്പം മുന്നോട്ടുനിൽക്കുന്ന ഇവയ്ക്കു സാധിച്ചു. ഒരു യൂണിവേഴ്സിറ്റി ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിന് ഭൗതികതലത്തിൽ ലഭ്യമായ ഏറ്റവും മികച്ച ഗവേഷണ പദ്ധതികൾ നേടിയെടുക്കാനും അവ പുർത്തിയാക്കുവാനും ഫിസിക്സ് ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റി

ന്റുകളിൽനിന്ന് പോസ്റ്റ്ഗ്രാഡുവേറ്റ് ബിരുദങ്ങളും ഡോക്ടറേറ്റുകളുമായി പുറത്തുപോകുന്നവർ എവിടെ എത്തിച്ചേരുന്നവെന്നതാണ് ആ പ്രശ്നം. ഇന്ത്യൻ സർവ്വകലാശാലകളെ സംബന്ധിച്ച ഒരു അടിസ്ഥാന പ്രശ്നമാണിതെന്നു പറഞ്ഞ് നാം ഇതിനെ മറന്നുകളയരുത്. വ്യാവസായിക-വാണിജ്യ മേഖലയ്ക്കു പൊതുവിലും കൊച്ചി മേഖലയ്ക്കു പ്രത്യേകിച്ചും ഗുണകരമായിത്തീരുന്ന ശാസ്ത്ര-സാങ്കേതിക വൈദഗ്ദ്ധ്യവും മനുഷ്യശക്തിയുമാണ് കൊച്ചി സർവ്വകലാശാലയിൽനിന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതെന്ന ചില തടയെങ്കിലും സ്വപ്നം, യാഥാർത്ഥ്യ

വ്യവസായ സ്ഥാപനങ്ങൾ തൊഴിൽ നൽകുന്നതല്ലാതെ ഒരു പരസ്പരം ആശയത്തിന്റെ നിലയിലേക്ക് അത് ഉയർന്നിട്ടില്ല. സ്വാഭാവികമായും യൂണിവേഴ്സിറ്റി ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റുകളിൽനിന്ന് പോസ്റ്റ് ഗ്രാഡുവേറ്റ്-റിസർച്ച് ഡിഗ്രികളുമായി പുറത്തിറങ്ങുന്നവർ തങ്ങളുടെ പഠന-ഗവേഷണ മേഖലയ്ക്കു പുറത്തുള്ള തൊഴിൽ രംഗത്തേക്ക് എത്തിച്ചേരുന്നു.

ഡിഗ്രി എടുത്താൽ ജോലി കിട്ടുമോ?

പല ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ് ഡോവികളും തങ്ങളുടെ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ഡിഗ്രി

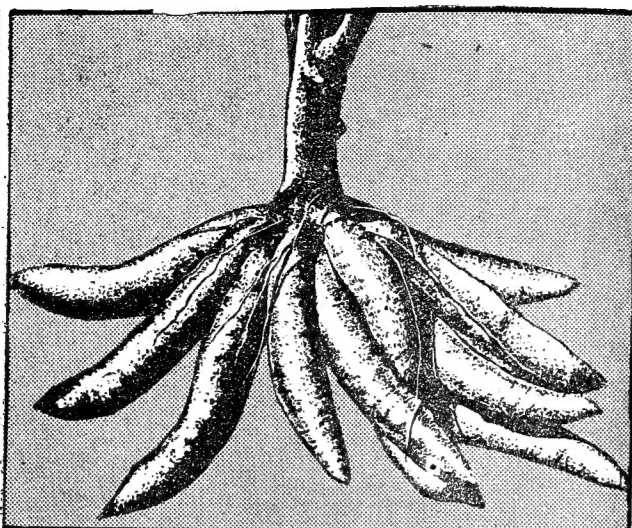
മറൈൻ സയൻസ് ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ്: കാർപ്പാളിൻകൊണ്ടാണ് കൂറ കെട്ടിയിരിക്കുന്നത്

ന കഴിഞ്ഞു. കഴിഞ്ഞമാസം, ഇന്ത്യാ ഗവൺമെന്റിന്റെ ശാസ്ത്ര-സാങ്കേതിക വകുപ്പ്, പത്തൊമ്പതു ലക്ഷം രൂപയുടെ ഒരു ഗവേഷണപദ്ധതി നൽകിക്കൊണ്ട് ഫിസിക്സ് ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിന് ഭൗതിക അംഗീകാരം കൊടുത്തു. ഈ ഗവേഷണം പുർത്തിയാകുമ്പോൾ ഫിസിക്സ് ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ് ലേസർ ഗവേഷണത്തിൽ ഇന്ത്യയിലെ ഏറ്റവും മികച്ച യൂണിവേഴ്സിറ്റി ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റായി ഉയരുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു. ഇതൊക്കെ അഭിമാനാർഹമായ വസ്തുതകളാണ്. പക്ഷേ, ഇവയ്ക്കു ഒരു മറുപടിയുണ്ട്. അതാണ് ഏറ്റവും പ്രധാനവും. ഫിസിക്സ് മാനേജ്മെന്റ് ഡിപ്പാർട്ട്മെ

ന്റുകൾക്കു കഴിയുന്ന പദ്ധതികളൊന്നും ആവിഷ്കരിച്ചിട്ടില്ലെന്നത് ദുഃഖകരമാണ്. ബ്രിട്ടീഷ്-അമേരിക്കൻ മോഡലുകളെ പകർത്തിവയ്ക്കുന്ന ഗവേഷണപഠനങ്ങൾ നമ്മുടെ സമ്പദ്ഘടനയുടെ വികാസത്തിന് എത്രമാത്രം അനുയോജ്യമായിത്തീരുന്നെന്ന ചിന്ത ഇനി യു.ഗഷ്ണിയാർജ്ജിച്ചിട്ടില്ല. കൊച്ചി മേഖലയിലെ വ്യവസായ-വാണിജ്യ സ്ഥാപനങ്ങളുമായി ഗവേഷണ-പഠന സഹകരണത്തിൽ ഏർപ്പെടുവാനും അവയ്ക്കുവേണ്ട യെടുക്കാനുമുള്ള കാര്യമായ ശ്രമങ്ങളൊന്നും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റുകളിൽനിന്നിറങ്ങുന്ന കററപ്പേർക്ക് ചില

എടുത്തു പുറത്തിറങ്ങിയാലുടൻ ജോലി ലഭിക്കുമെന്ന് ഈ ലേഖകനോടു പറയുകയുണ്ടായി. തീർച്ചയായും മറ്റു യൂണിവേഴ്സിറ്റികളെപ്പോലെ ഈ യൂണിവേഴ്സിറ്റി തൊഴിൽരഹിതരെ സൃഷ്ടിക്കുന്നില്ലെന്ന് സമ്മതിക്കണം. അതിന് ഒട്ടനവധി കാരണങ്ങളുമുണ്ട്. പക്ഷേ, മാനേജ്മെന്റിലും മറൈൻ സയൻസിലും മറ്റു സ്പെഷ്യലൈസ്ഡ് ഫീൽഡുകളിലും ഡിഗ്രി എടുക്കുന്നവർക്ക് അതത് മേഖലകളിൽ തൊഴിൽ ലഭിക്കാതെ വരുമ്പോൾ അവരുടെ റെസ്യൂമെസെഡ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ഗതി ആലോചിക്കാവുന്നതേയുള്ളൂ. മറൈൻ സയൻസിൽനിന്ന്, ഒരു ഉദാഹരണം ചൂണ്ടിക്കാട്ടാം:

സമൃദ്ധമായ വിളകൾക്ക്

ഉചിതമായ രാസവളം

ഫലപ്രദമായി ഉപയോഗിക്കുക

നിങ്ങളുടെ മരച്ചീനിയ്ക്കും ഏലത്തിനും ഉചിതമായ വളം വിജയ് 14-28-14.

ചേർക്കേണ്ട അളവ് (കിലോഗ്രാം/എക്കർ)

	അടിവളം		മേൽവളം	
	വിജയ് 14-28-14	വിജയ് യൂറിയ	പൊട്ടാഷ്	
മരച്ചീനി M-4 ഇനം	75	22	16	
ഫൈബ്രിഡ് ഇനങ്ങൾ	145	44	34	
ഏലം	100	—	—	

മരച്ചീനിയ്ക്ക് 14-28-14 അടിവളമായി കമ്പുകൾ നട്ട സമയത്ത് മണ്ണിലിട്ട കലത്തിക്കാടുകണം. 45 ദിവസങ്ങൾക്കു ശേഷം മേൽവളമായി വിജയ് യൂറിയയും പൊട്ടാഷും ചേർക്കണം. ഏലത്തിൽ ശുപാർശചെയ്തിട്ടുള്ള 14-28-14 രണ്ടു പ്രാവശ്യങ്ങളായി മേയ് മാസത്തിലും സെപ്റ്റംബർ മാസത്തിലും ചേർക്കേണ്ടതാണ്.

മരച്ചീനിയുടെ ഇടയിൽ പയറ ഒരു ഇടവിളയായി കൃഷിചെയ്യുന്നത് ഉത്തമമാണ്. മേൽപ്പറഞ്ഞ നിർദ്ദേശങ്ങളേറ്റിച്ച് കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾ അടങ്ങിയ ലഘുലേഖയ്ക്ക് താഴെക്കാട്ടെത്തിട്ടുള്ള വിലാസത്തിലേഴുക.

സമീകൃതമായ വളപ്രയോഗത്തിന്

വിജയ്

എറിയ മാതേജർ മദ്രാസ് ഫെർട്ടിലൈസർസ് ലിമിറ്റഡ്
TC 12-1385 'ടി നെസ്സ്'
യൂണിവേഴ്സിറ്റി റോഡ്
തിരുവനന്തപുരം 695 001
HTM-MFL-2498

മരൈൻസയൻസിന് പോസ്റ്റഗ്രാഡ്ഡേറ്റ് (എം. എസ്.സി) ഡിഗ്രിനൽകുന്ന നാലു കോഴ്സുകളിൽ ഒന്നാണ് മീറ്ററോളജി (Meterology). ഏററവം കുറഞ്ഞത് അൻപത്തിയഞ്ച് ശതമാനം മാർക്കോടെ ബി. എസ്.സി. പാസാകുന്നവർക്കേ മീറ്ററോളജി എം. എസ്.സിയുടെ പ്രവേശനപരീക്ഷ എഴുതാൻ കഴിയൂ. പ്രവേശനപരീക്ഷയും ഇൻറർവ്യൂവും കടന്നുവരുമ്പോൾ ആറ് പേർക്ക് അഡ്മിഷൻകിട്ടും. നാലു സെമസ്റ്ററുകളിലെ അഗ്നിപരീക്ഷയും അതിജീവിച്ച് രണ്ടുവർഷം കഴിഞ്ഞ് അവർ മീറ്ററോളജിയിൽ എം. എസ്.സിയുമായി പുറത്തിറങ്ങും. അങ്ങനെ 1977-ൽ പുറത്തിറങ്ങിയ മീറ്ററോളജിയിലെ ആദ്യബാച്ചുകാർ എവിടെയെത്തിയെന്നോ? നാലുപേർ ദേശസാൽകൃതബാങ്കുകളിൽ കയറിപ്പറ്റി (ഓഫീസർമാരാണ് അതോ ക്ലാർക്കുമാരാണ് എന്ന് അറിയില്ല). ഒരാൾ വേറെ തൊഴിലൊന്നും കിട്ടാത്തതുകൊണ്ട് ഗവേഷകനായി. ഇനിയും ഒരാൾക്ക് 1979 വരെ ജോലി കിട്ടിയിട്ടില്ലെന്നാണ് ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽനിന്ന് അറിയുന്നത്. അതിന് അവർ ഒരുക്കാരണംകൂടി പറഞ്ഞു. അയാൾ വെറുമൊരു സെക്കൻഡ് ക്ലാസ്സുകാരനായിരുന്നത്രേ! ആദ്യ ബാച്ചിന്റെ സ്ഥിതിയാണ് ഇത്. തുടർന്ന് ഒരു ബാച്ചു കൂടി പുറത്തിറങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. അവരുടെ ഗതിയും ഇതിൽനിന്ന് മെച്ചപ്പെടാൻ സാദ്ധ്യതയേയില്ല. അപ്പോൾ ഇനി തുടർന്നുള്ള ബാച്ചുകളുടെ സ്ഥിതി എന്താവൂ? മരൈൻസയൻസുകാർതന്നെ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ഒരു സുവനിറിൽ നിന്ന് ആ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിലെ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ തൊഴിൽ സാദ്ധ്യതകളെപ്പറ്റി പരാമർശിക്കുന്ന ഒരു ഭാഗം ഉദ്ധരിക്കാം: “മരൈൻസയൻസിയെ ഏഴുവർഷക്കാലത്തെ വിദ്യാർത്ഥികളെയായിരുന്നു സർവ്വേയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയത്. ഒരു ചോദ്യാവലി തയ്യാറാക്കി എല്ലാവർക്കും അയച്ചുകൊടുത്തു. എഴുപത്തിയാറുപേർ മറുപടി നൽകി. ആ എഴുപത്തിയാറുപേരിൽ മുപ്പത്തിയെട്ടു പേർക്ക് ജോലിയുണ്ട്. ഇരുപതുപേർ ഉന്നത പഠനങ്ങൾ നടത്തുന്നു. പതിനെട്ടു പേരെ ഇതുവരെ ജോലിയില്ലാത്തതും. ആ പതിനെട്ടിൽ പത്തുപേരും പെൺകുട്ടികളാണ്. അതിനർത്ഥം അവർ കുടുംബജീവിതത്തിലേക്കു തിരിഞ്ഞുവെന്നാകണം. (ഈ പത്തുപേരിൽ ആറുപേർക്ക് ഒന്നാംക്ലാസ് ഉണ്ടായിരുന്നു.) മരൈൻസയൻസിയെ ഏഴുവർഷത്തിൽ, മറുപടി നൽകിയ അൻപത്തിയാറുപേരിൽ, ഇരുപത്തെട്ടു പേർക്ക് തൊഴിലുണ്ട്. അതിൽ പതിനെട്ടുപേർക്കും മരൈൻസയൻസിയെ ഏഴുവർഷമായി ബന്ധമുള്ള തൊഴിലുകളാണ്. പത്തുപേർ ബാങ്കുകളിലും അക്കൗണ്ടന്റുമാരും ജനറലാഫീസിലും മറ്റും പണിയെടുക്കുന്നു. ഒരാൾക്ക് ഐ. എ. എസ്. കിട്ടി. അഞ്ചുപേർ എ. ആർ. എസ്. സയൻസിന് റിസ്പോണ്ടറായി. ഒരാൾ ബി. എസ്.സി. നും, ഒരാൾ മെഡിസിനുംപോയി. പതിനെട്ടുപേർ റിസർച്ച് ചെയ്യുന്നു...”

നമ്മുടെ തൊഴിലധിഷ്ഠിത ‘സ്പെഷ്യലൈസ്ഡ്’ കോഴ്സുകളുടെ ഏകദേശചിത്രം വ്യക്തമായില്ല. കൊച്ചിൻ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ തുടങ്ങിയശേഷമുള്ള വെറും രണ്ടു ബാച്ചുകളുടെ ചിത്രം മാത്രമാണിത്. എം. ബി. എ. പാസ്സായി ദബായിൽ പോകുന്നതിന്റെ മനഃശാസ്ത്രവും ഇതുതന്നെ. ഇതുപോലൊരു സർവ്വേമാനേജ്മെന്റിൽ നടത്തിയാൽ ഇതേക്കാൾ മോശമായ ഒരു ചിത്രം നമുക്കു കിട്ടിയേക്കും. ഇപ്പോഴും നമ്മുടെ പഴയ ചോദ്യംതന്നെ ആവർത്തിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു: ബാങ്കുകൾക്കും അക്കൗണ്ടന്റുമാർക്കും ഓഫീസുകൾക്കും ഇലക്ട്രിസിറ്റി ബോർഡിനും ക്ലാർക്കുമാരെയും ഓഫീസർമാരെയും സൃഷ്ടിക്കാനാണ് ഈ ഐ. എസ്.സി. പഠനമെങ്കിൽ, ഈ പഠനങ്ങളുടെ സ്പെഷ്യാലിറ്റി എന്താണ്?

ഗവേഷണം മാത്രം!

കൊച്ചിൻ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിലെ ഏററവം പ്രസ്തുതവിദ്യാർത്ഥികൾക്കു മെന്ററുകളായാണ് മരൈൻസയൻസ., ഇൻഡസ്ട്രിയൽ ഫിഷറീസും പുറത്തു അറിയപ്പെടുന്നത്. തിരുമാലകളുടെ നിശ്ചാസങ്ങളിൽ ജീവിക്കുന്ന ഈ കൊച്ചു കേരളത്തിന് മികച്ച സംഭാവനകൾ നൽകാൻ ഈ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റുകൾക്ക് കഴിയുമെന്ന് നാം പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടുതന്നെ സ്ഥിരം യൂണിവേഴ്സിറ്റി ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റുകളിൽനിന്നും വിഭിന്നമായ ഗവേഷണപഠനങ്ങൾ പ്രസ്തുത ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റുകളിൽ ഉണ്ടാകണമെന്ന് നാം ആഗ്രഹിച്ചു പോകുന്നത്.

സമുദ്രഗവേഷണത്തിനുവേണ്ടി 1938-ൽ ട്രാവൻകൂർ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയുടെ ഭാഗമായി തിരുവനന്തപുരത്ത് ആരംഭിച്ച മരൈൻസയൻസിയെ ഏഴുവർഷമായി ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിന്റെ പിന്തുടച്ചാണ് ഇപ്പോഴുള്ള മരൈൻസയൻസ., ഇൻഡസ്ട്രിയൽ ഫിഷറീസും വകുപ്പുകൾ. 1957-ൽ മരൈൻസയൻസിയെ ഏഴുവർഷമായി ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിന്റെ ഒരു ഗവേഷണവിഭാഗമായി ഓഷ്ണോഗ്രാഫിക് ലബോറട്ടറി കൊച്ചിയിലെ നേവൽ ബേസിൽ കമ്മീഷൻ ചെയ്യപ്പെട്ടു. 1962-ൽ എറണാകുളത്ത് ഒരു പുതിയ കെട്ടിടം നിർമ്മിക്കുകയും, ലബോറട്ടറിയും അന്നുതിരുവനന്തപുരത്ത് പ്രവർത്തിക്കുകയായിരുന്ന ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിന്റെ ആസ്ഥാനവും ഇവിടേക്ക് മാറ്റപ്പെടുകയും ചെയ്തു. 1971-ൽ കൊച്ചിൻ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ നിലവിൽ വന്നപ്പോൾ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റുകൾ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയുടെ കീഴിൽ വന്നു. തുടർന്ന് പ്രസ്തുത ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റുകൾ, ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ് ഓഫ് മരൈൻസയൻസി എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെട്ടുതുടങ്ങി. 1976-ൽ മരൈൻസയൻസിൽ ഒരു വിഭാഗം സൃഷ്ടിച്ചു. ഇൻഡസ്ട്രിയൽ ഫിഷറീസിന് പ്രത്യേക ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ് സ്ഥാപിച്ചു.

പുരുഷപിറ്റാത്താൻ, കൊച്ചിൻ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയെക്കാളും ചരിത്രമുള്ള ഈ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റുകൾ എറണാകുളത്ത് ആസ്ഥാനമുറപ്പിച്ചിട്ട് ഏതാണ്ട് ഇരുപതു വർഷമാകാറായി. ഈ കാലയളവിനുള്ളിൽ കേരളത്തിന്റെ മത്സ്യസമ്പത്തിനെക്കുറിച്ച്, മത്സ്യവ്യവസായ-വാണിജ്യരംഗങ്ങളെക്കുറിച്ച് കടൽജീവികളേയും പ്ലവകങ്ങളെയും പെമ്മിനുകളെയും, കറിച്ചുപൊതുവിൽ സമുദ്ര ഗവേഷണരംഗത്ത് ശ്രദ്ധേയമായ ഗവേഷണ-പഠനങ്ങൾ ഈ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റുകൾ നടത്തിയിട്ടുണ്ടെന്ന് അവകാശപ്പെടുന്നു. അവയെല്ലാം ഗവേഷണപ്രബന്ധങ്ങളുടെ രൂപത്തിൽ, ഗവേഷണപേപ്പറുകളുടെ രൂപത്തിൽ അലമാനകങ്ങളിൽ അടച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇവിടെ നടന്ന ഗവേഷണങ്ങൾ കേരളത്തിന്റെ മത്സ്യവ്യവസായത്തിനും, കടൽത്തീരത്തിന്റെ ദാരിദ്ര്യമകരാനും എത്രമാത്രം ഉപയോഗപ്രദമായി എന്ന ചോദ്യത്തിന് മരൈൻസയൻസിന്റുകൾക്ക് ഉത്തരമുണ്ട്:

“ഞങ്ങൾക്ക് ഗവേഷണ-പഠനങ്ങൾ നടത്താനും, അതിന്റെ ഫലങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കാനും മാത്രമേ കഴിയൂ. ആ ഗവേഷണഫലങ്ങൾ ശരിയായി ഉപയോഗപ്പെടുത്തേണ്ടത് സർക്കാർ, മാറ്റു ഏജൻസികളുമാണ്. അവർ അത് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നില്ലെങ്കിൽ ഞങ്ങളല്ലല്ലോ കുറ്റക്കാരാണ്.” ഈ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിലെ എല്ലാ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റുകളിലും നിന്ന് കേട്ട അതേ ഉത്തരം.

ഇവിടെ നടക്കുന്ന ഗവേഷണ പഠനങ്ങളുടെ ആഴങ്ങളിലേക്കിറങ്ങാൻ ഈ ലേഖകന് കാര്യശേഷിയില്ല. പക്ഷേ മരൈൻസയൻസിന് ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിന്റെ മുന്നിൽ നിന്നപ്പോൾ, ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിന്റെ ഇടനാഴികളിലൂടെ സഞ്ചരിച്ചപ്പോൾ ഞാൻ അമ്പരന്നുപോയി.

ഓർപ്പാളിൻ കൂര

ഇരുപതുവർഷം പഴക്കമുള്ള ആ കെട്ടിടം എന്നെ ഞെട്ടിപ്പിച്ചു. സമുദ്ര ഗവേഷണങ്ങൾ നടത്തുന്ന ലബോറട്ടറികളും, മരൈൻസയൻസിയെ ഏഴുവർഷമായി ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിന്റെ ഭാഗമായിരുന്ന പ്രധാന കെട്ടിടം ഓർപ്പാളിൻ കൂര കെട്ടിടം മുടിവെച്ചിരിക്കുന്നു. മരൈൻസയൻസിനെ മഴയിൽനിന്ന് രക്ഷിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി മുപ്പത്തിരണ്ട് ഓർപ്പാളിൻകൾ ‘ട്രേസ് ബിൽഡിങ്ങിന്’ മുകളിൽ മാസങ്ങളായി നന്നെത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. മുപ്പത്തിരണ്ട് ഓർപ്പാളിൻകൾക്ക് യൂണിവേഴ്സിറ്റി മാസം നാലായിരത്തോളം രൂപ വാടകകൊടുക്കുന്നുത്രേ!

ഈ ഓർപ്പാളിൻ കാഴ്ച എറണാകുളം കായൽത്തീരത്തു നിന്നാൽ കാണാം. കെട്ടിടത്തിന് അകത്തേക്കു ചെന്നാൽ നിങ്ങളുടെ അമ്പരപ്പു വർദ്ധിക്കും. ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിനുള്ളിലേക്ക് കാലേടുത്തുവരുന്ന (ശേഷം 49-ാം പേജിൽ)

മാഞ്ചിരിയിലെ ആദിവാസിപെൺകുട്ടികൾ

മലകളിലെ വെളുത്ത സുന്ദരിമാരുടെ കഥ പണ്ട് സുഹൃത്തു പാഞ്ഞിരുന്നു. ചുവന്ന ചുണ്ടുകളും തവിട്ടുമലകളുമുള്ള പെണ്ണുങ്ങളുടെയും കരുത്തന്മാരായ അവരുടെ ആണുങ്ങളുടെയും വിചിത്രമായ ജീവിതകഥകൾ കേട്ടപ്പോൾ തോന്നിയതാണ് മാഞ്ചിരിമലവാരം കയറണമെന്ന്. കൊല്ലങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു, ഇക്കഴിഞ്ഞ മേയ് മാസത്തിലെ ആ മോഹം സഫലമായുള്ളു. അപ്പോഴേക്കും ശാലിനിയായ മാഞ്ചിരിയുടെ കന്യകാത്വം നഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നു. അവിടത്തെ നിഷ്ഠൂരമായ മനുഷ്യരുടെ സൗന്ദര്യം ക്യാമറകൾ കവർന്നെടുത്തു പോയിരിക്കുന്നു. അവരുടെ ശബ്ദങ്ങൾ കാസറ്റുകൾ കടം കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അന്വേഷകരുടെ അലച്ചിൽ കൂട്ടമനുഷ്യരുടെ സൈപരം കെട്ടത്തീർത്തിരിക്കുകയാണ്.

സുപ്രതം പെങ്ങളോടൊത്തു ലൈംഗിക ബന്ധം പുലർത്തുന്ന ആളെമാർ; മിശ്രയില്ലാത്ത പുരുഷന്മാർ; വീട്ടിനകത്തുവെച്ച് സംഭോഗം പ്രസവവും നിഷിദ്ധമെന്നുകരുതുന്നവർ; കരിനീലിപ്പാമ്പുകളെ താലോലിക്കുന്നവർ; പെണ്ണിനുവേണ്ടി എന്തും ചെയ്യാൻ മടിക്കാത്തവർ; മാനം മുട്ടിനിൽക്കുന്ന മരങ്ങളിൽനിന്നും അഗാധമായ ഗ്രാഹകളിൽനിന്നും അനായാസമായി തേൻ ശേഖരിക്കുന്നവർ; ആനയെ കലവൈമാക്കിയവർ; ചാരിത്ര്യശുദ്ധിയിൽ സംഗമം തോന്നിയാൽ പെണ്ണുങ്ങളുടെ വായിൽ തീയിടുന്നവർ...ഇവരാണ് ചോലനാസ്തിന്മാർ എന്നറിയപ്പെടുന്ന ആദിവാസികൾ. കാനേഷുമാരിക്കണക്കിൽ ഇവരില്ല. കാലത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽപ്പെടാത്ത ഇവരുടെ വിചിത്രമായ ജീവിതകഥകൾക്കുണ്ടോ പക്ഷേ പത്രമനഷ്ടപ്പെടുന്നു? പ്രകൃതിയുമായി അഗാധപ്രണയത്തിലായ ചോലനാസ്തിന്മാരെയും

പ്രകൃതിയുടെ പ്രണയനിമിഷം

ചോലനാസ്തിന്മാരുടെയും കുറിച്ച് 1973-ലാണ് കുറച്ചുകുറച്ചു ലോകമറിഞ്ഞു തുടങ്ങിയത്. മറു ഗിരിവർഗ്ഗക്കാരിൽനിന്ന് വ്യതിരിക്തമായ സ്വഭാവസവിശേഷതകളാണ് ഇവരുടേതു്; എല്ലാ സമ്പ്രദായങ്ങളിലുമുണ്ട്.

മലപ്പുറം ജില്ലയിലെ ഏറനാട് താലൂക്കിന്റെ കിഴക്കൻഭാഗത്തു്, തമിഴ്നാട്-കേരള അതിർത്തിയിലുള്ള കരുളായി റേഞ്ചിലാണ് മാഞ്ചിരിമല. അവിടെയാണ് ആചാരങ്ങളിലും അനുഷ്ഠാനങ്ങളിലും തികച്ചും വൈവിധ്യം പുലർത്തുന്ന ചോലനാസ്തിന്മാരുടെ ഒറ്റപ്പെട്ട ഭാഗം.

ഏറനാടൻ ഗ്രാമങ്ങൾക്ക് വെള്ളിക്കൊല്ലം കെട്ടിക്കൊടുത്തൊഴുകുന്ന കരിമ്പുഴ് കൂടെ നെടുങ്കയത്തു് പണ്ട്

മുസാഫിർ

ഡോസൻ സായിപ്പെന്ന എഞ്ചിനീയർ ഒരു പാലം നിർമ്മിച്ചു. നാലരപ്പതിനാണ്ടുകൾക്കു മുമ്പാണ്. എല്ലാവർക്കും പ്രിയങ്കരനായിരുന്ന ആ സായിപ്പ് പക്ഷേ, ഒരുനാൾ പാലത്തിന്മേൽ നിന്നു വീണ് തലപൊട്ടി മരിച്ചു. സായിപ്പിന്റെ ശവകുടീരം ഇപ്പോഴുമുണ്ടുവിടെ. ആ കല്ലറയ്ക്കു മുമ്പിൽ നമസ്കരിച്ചതിനു ശേഷമേ മാഞ്ചിരി മല കയറാവൂ.

നെടുങ്കയം പിന്നിട്ടാൽ കാഞ്ഞിരക്കുടവു്. കലമാനം കാട്ടുപോത്തു്. മേയുന്ന കാഞ്ഞിരക്കുടവു കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ വനത്തിലൂടെ മുപ്പതു നാഴിക സഞ്ചരിച്ചാൽ മാഞ്ചിരി മലയായി. അതാണ് കൂട്ടംതെറ്റിയ ഈ കാട്ടുമനുഷ്യരുടെ ഏകാന്തസങ്കേതം. അടിവാരത്തെ പുണർന്നൊഴുകുന്ന മഞ്ഞക്കല്ലൻ പുഴയുടെ സംഗീതം കേട്ടു് ചോലനാസ്തിന്മാരും നാസ്തിന്മാരും അവിടെ ആടിപ്പാടുന്നു.

ചെതലി മലയെക്കുറിച്ചാണ് അന്നേരമോർത്തുപോയതു്. മലമുടിയിൽ ആകാശത്തിലേക്കു് കൈവിടർത്തി ഡോസൻ സായിപ്പു് നിൽക്കുന്നുണ്ടോ? ജിന്നും ഇഹം രീത്തും സവാരിപെയ്യുന്ന മോലങ്ങളാണോ മുകളിൽ? ഏതോ അലങ്കാരിക സപരങ്ങൾ ഇവിടെ, ഈ മാഞ്ചിരി മലയുടെ മാറ്റൊലിയിലും ഉയർന്നു കേൾക്കും

രണ്ടാം വീഴ്ത്തിയിരിക്കുന്നു. നൂറിനു താഴെമാത്രമേ അവർക്ക് അംഗബലമുള്ളൂ. ഒരുനേരം മാത്രമേ ചോലനാസ്തിന്മാർ ഭക്ഷണം കഴിക്കൂ. അതുകഴിഞ്ഞാൽ മുളം കഴലുമായി തേൻ ശേഖരിക്കാനുള്ള പാപ്പാടായി. കാട്ടുകിഴങ്ങാണ് അവരുടെ പ്രധാന ആഹാരം. പച്ചമുളകൊണ്ടുള്ള കുറികളിലാണ് കിഴങ്ങുവേവിച്ചെടുക്കുക. മീൻ നഞ്ഞിട്ടുപിടിക്കുകയാണ് മറ്റൊരു ജോലി. അതു് ചുട്ടുതിന്നും. പിന്നെ തെളിഞ്ഞ ചോലവെള്ളം കുടിക്കും. പുക്കയിലാണ് അവരുടെ ലഹരി. ആണം പെണ്ണും സമൃദ്ധമായി പുകവലിക്കും.

ഇവരുടെ വിവാഹരീതികളും വിചിത്രമാണ്. ഇഷ്ടപ്പെട്ടപെണ്ണുങ്ങളെ തിരഞ്ഞെടുത്താൽ ആണങ്ങൾ മുപ്പനെ വിവരം അറിയിക്കും. പിന്നെ പെണ്ണിന്റെ സമ്മതം തേടലാണ്. അവൾ സമ്മതം മുളിയാൽ ഒരുനാൾ എല്ലാവരുമൊത്തുചേരും. മുപ്പന്റെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ വധുവിന്റെ അച്ഛനു് വരന്റെ അച്ഛൻ ഒരു കല്ലുമാലയും പുക്കയിലയും നൽകും. അതു കൈയിൽ കിട്ടിയാൽ പെണ്ണിന്റെ അച്ഛൻ ആർത്തു വീളിക്കും. "പൊണ്ണു ബീട്ടുകൊട്ടി..." (പെണ്ണിനെ വീട്ടുന്നു)

കാലത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽപ്പെടാത്ത കാടിന്റെ മക്കൾ

അപൂർവ്വതകൾക്കൊണ്ടു് ശ്രദ്ധേയമാണു് മാഞ്ചിരിമല. ആചാരങ്ങളിലും അനുഷ്ഠാനങ്ങളിലും മറു ഗിരിവർഗ്ഗക്കാരിൽനിന്നു് വ്യതിരിക്തമായ സവിശേഷതകൾ പുലർത്തുന്ന ചോലനാസ്തിന്മാർ ഇവിടെ ഒറ്റപ്പെട്ടുകഴിയുന്നു.

ഇതോടെ കല്യാണച്ചടങ്ങു് കഴിഞ്ഞു. വധുവിനേയും കൊണ്ടു് വരൻ ആളു് (വീടു്)യിലേക്കു പോകും. അള്ളിക്കുത്തു് ചപ്പുചവറുകൊണ്ടു് ഒരു മറ കെട്ടിയിരിക്കും. പക്ഷേ, അപകു് ഇണപേരാൻ പാടില്ല. കുറെ ദിവസത്തേക്കു് അതു് വിലക്കു് പെട്ടിരിക്കുന്നു. വീട്ടിനകത്തു് ലൈംഗിക ബന്ധം തീരെ പാടില്ല. വേളയിലേർപ്പെട്ടാൽ വീടു് അശുദ്ധമാവുമെന്നാണ് വിശ്വാസം. കാടിന്റെ നടുവിൽ വച്ചാണ് പിന്നെ ബന്ധികളുടെ കൂടിക്കാഴ്ച. അന്നേരം ശ്രംഗാരചേഷ്ടകളോടെ പെണ്ണും ചെറുക്കനും കൊക്കുമ്മു; രതിക്രീഡയിലേർപ്പെടും.

വിവാഹത്തിനു മുമ്പു് അവിഹിത വേളയിലേർപ്പെട്ടാൽ കനത്ത ശിക്ഷ കിട്ടും. പെണ്ണുങ്ങൾക്കാണ് കനത്ത ശിക്ഷ ലഭിക്കുക. ചാരിത്ര്യശുദ്ധിയിൽ സംഗമം തോന്നിയാൽ പെണ്ണിനെ പിടിച്ചു കെട്ടി അവളുടെ വായ്ക്കുകത്തേക്കു് തീക്കട്ടെ കോരിയിടും. ദൈവപൂരയിൽ ഒരു രൂപ 'പിഴ'യുമൊടുക്കണം.

എവിടെയോ കൊമ്പുകളൊടിയുന്ന ചെപ്പു. ആനക്കുട്ടുമാവും. പെട്ടെന്ന് ഒരു തത്തമ്മയെയും മുത്തംവെച്ചു് വെളുത്തു എന്ന സുന്ദരി ഞങ്ങൾക്കു് മുമ്പിൽ പ്രത്യക്ഷ

ഒരു ആദിവാസി ബാലിക

പ്പെട്ടു. കുറച്ചുകലമെ മഞ്ഞക്കല്ലൻതളയിലാണ് വെളുത്ത താമസിക്കുന്നതു്. അവളുടെ അച്ഛൻ കുറുമ്പനെ രണ്ടുവർഷം മുമ്പു് കാട്ടാന ചവിട്ടിക്കൊന്നു. ഇപ്പോൾ വെളുത്ത അളയിലെ പൈങ്കിളിയായി പാറിനടക്കുന്നു. അവളുടെ കൂട്ടുകാരികളാണ് മാതിയും കാടയും. മാതി കാട്ടിലെ 'ബുട്ടി'യാണ്. പുരുഷന്മാരുടെ മുടിയും തുടത്ത മുലകളും വലിയ തുടകളുമുള്ള മാതി മാഞ്ചിരിയുടെ രാജകുമാരിയാണ്. അവളെ കഴിഞ്ഞവർഷം കരുത്തനായ ബീരൻ കെട്ടി. ഇപ്പോൾ ഒരു കഞ്ഞുമുണ്ടു്. മാറ.

ഈശ്വരവിശ്വാസികളാണ് ചോലനാസ്തിന്മാർ. കലശൈവമായി ആനകളെ അവർ ആരാധിക്കുന്നു. പിതൃക്കൾക്കു് ബലിയർപ്പിക്കുന്ന പ്രത്യേക പുഷ്പകളും പാട്ടുകളുമുണ്ട്. "രാസാബളഞ്ഞിരിരിയ്ക്കും, രാസാബളഞ്ഞിരിരിയ്ക്കും..." കത്തുന്ന തീപ്പന്തത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ അവർ നീട്ടിപ്പാടുന്നു. അതിന്റെ അർത്ഥമൊന്നും അവർക്കറിഞ്ഞുകൂടാ.

പൊതുവെ ദീർഘായുസ്സുകളാണ് ഇവർ. പക്ഷേ ജനനനിരക്കു് കുറഞ്ഞു വരികയാണ്. അതാകട്ടെ അവരെ സംഭീതരാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നൂറിനുതാഴെ മാത്രമേ ചോലനാസ്തിന്മാരുള്ളൂ. കഴിഞ്ഞകൊല്ലം നടന്ന നിലമ്പൂർ ഉപതെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ അവരിൽപ്പെട്ട 72 സുന്ദരികളും സുന്ദരന്മാരും വോട്ടു് ചെയ്തു. ആർക്കാണ് വോട്ടു് ചെയ്തതെന്നൊന്നും അവർക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. ഏതായാലും അപൂർവ്വതകൾക്കൊണ്ടു് ശ്രദ്ധേയമായിത്തീർന്ന ഈ തുരുത്തിൽ മാറ്റത്തിന്റെ കാറ്റു് വിശിതതങ്ങി... ഞങ്ങളോടൊപ്പമുണ്ടായിരുന്ന ടൈബൽ വെൽഫെയർ ഓഫീസർ അഹമ്മദ് പെണ്ണു.

മത്സ്യങ്ങളുടെ രാജാവ്—സാമൺ

വശങ്ങളിൽ വെള്ളിയുടെ തിളക്കം. പുറം പൊതുവെ പച്ച കലർന്ന വെള്ള നിറമാണ്. മുതുകിലും വാലിലും കറുത്ത പൊട്ടകൾ കാണാം. വ്യാവസായിക കേന്ദ്രങ്ങളിലെ തൊഴിൽശാലകളിൽനിന്ന് ഒഴുകി വരുന്ന വിഷജലം സ്വന്തം താവളങ്ങളെ മലിനപ്പെടുത്തിത്തുടങ്ങിയതുകൊണ്ടാണ് അറാബിക് സാമൺ തന്നെയായിരുന്നു. വടക്കുകിഴക്കൻ റഷ്യ മുതൽ ഐസ്‌ലാൻഡ് വരെയും, ന്യൂഫൗണ്ട്‌ലാൻഡ്, കേപ്‌കോസ്റ്റ് എന്നിവിടങ്ങളിലുമാണ് ഇക്കൂട്ടരുടെ കോട്ടകൾ. കടലിൽ വളരുകയും നദികളിൽ പെന്ന് മുട്ടയിടുകയും ചെയ്യുന്ന സ്വഭാവവിശേഷമുള്ളവയെ അനാഡ്രോമസ് എന്ന വാക്കുകൊണ്ടാണ് വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെടുന്നത്. മുകളിലേക്ക് ഓടുക എന്ന ഗ്രീക്കുപദത്തിൽ നിന്നാണ് ഈ വാക്കിന്റെ ഉദ്ഭവം. ഈ മത്സ്യങ്ങൾ ആദ്യമായി കടലിൽ പിറന്ന് പിന്നെ നദിയിലേക്ക് 'മൈഗ്രേറ്റ്' ചെയ്തതാണോ അതോ ശുദ്ധ ജലാശങ്ങളിൽ നിന്ന് തീരത്തേക്ക് കടലിൽ പെന്ന് പെട്ടതാണോ എന്നത് ഇന്നും ഒരു വിവാദ വിഷയമാണ്. രണ്ടു വിധത്തിലും സംഭവിക്കാമെന്നുവരികിലും ഏറെ തെളിവുകളുള്ളത് ആദ്യത്തെ വാദമുഖത്തിന് ഉപോൽബലകമായാണ്.

മത്സ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവർക്കൊക്കെ ഇന്ന് ഇവയെ

ജീവിച്ചുവീഴുന്ന ശുദ്ധജലത്തിൽ. വളരെ വലുതാകുന്നതാകട്ടെ ഉല്പന്നമുള്ള നിലക്കടലിലും. ദാമ്പത്യജീവിതത്തിനായി പിറന്നവീണ നദിയിലേക്കുതന്നെ മടങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു. അങ്ങനെ, ജീവിതം മുഴുവൻ നദികളിലും സമുദ്രങ്ങളിലുമായി മാറിമാറി സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മത്സ്യങ്ങൾ, അകലം അവയ്ക്കൊരു പ്രശ്നമേയല്ല. ഒഴുക്കിനെതിരെ നീന്തിച്ചെല്ലാനും തീരെ മടിയില്ല. വെറുതെ യല്ല ഈ കരുത്തന്മാർക്ക് മത്സ്യങ്ങളുടെ രാജാവ് എന്ന സ്ഥാനപ്പേർ ലഭിച്ചത്. സ്വാഭാവികമായ കാര്യത്തിലും ഈ ബഹുമാനം ഇവയ്ക്കു നന്നായി ഇണങ്ങുന്നു. ലോകം മുഴുവൻ സഞ്ചരിച്ചിട്ടുള്ള മത്സ്യപ്രിയരായ ആളുകളോട് അപകടം ഏറ്റവും ഇഷ്ടപ്പെട്ട മീൻ ഏതാണെന്ന ചോദ്യത്തിന് എല്ലാവരും ഉത്തരം ഒന്നുതന്നെയായിരിക്കും—അറാബിക് സാമൺ.

മഞ്ഞുമുടിക്കിടക്കുന്ന ആർട്ടിക് സമുദ്രം വടക്കേ അമേരിക്കയിലേയും യൂറോപ്പിലേയും നദികൾ ആർട്ടിക്സിലെ മഞ്ഞുമുടിക്കിടക്കുന്ന കടലിനടിയിൽ രണ്ടു വലിയ വെള്ളിത്തുണുകൾപോലെ പെന്തിറങ്ങുന്നു. മുകളിൽ മഞ്ഞുകട്ട. ചുവട്ടിൽ നദിയും സമുദ്രവുമായുള്ള സംഗമം. ആ സംഗമസ്ഥാനമാണ് സാമണിന്റെ ശാലഭവഭൂമി. വെള്ളത്തിനടിയിലെ കടൽ

സഞ്ചാരി

പുഴയിൽ അടിയട്ടിയായി പെറ്റുപെരുകിക്കിടക്കുന്ന ചെമ്മീൻ കൂമ്പാരത്തിൽ തല പുഴത്തി അവയെ ആവോളം തിന്നമുടിക്കുന്ന സാമൺ മത്സ്യങ്ങൾ. മഞ്ഞിനടിയിൽ അവയെ പിടിച്ചു വീഴ്ത്താൻ ശത്രുക്കളൊന്നുമില്ല, ആരെയും ഭയക്കാതെ എത്രവേണമെങ്കിലും തിന്നുകയും ചെയ്യും. നല്ല സാധനങ്ങൾ മാത്രം തിരഞ്ഞെടുത്ത് ഉള്ളിലാക്കുന്നതുമൂലമായിരിക്കുമോ ഈ മത്സ്യത്തിന് ഇത്രയേറെ സ്വാഭാവികമായത്?

അതിവേഗം നീന്താൻ സഹായിക്കുന്ന വടിവൊത്ത ഉടലോടുകൂടിയ സാമൺ, ചുണ്ടയിൽ ഉടക്കിയാൽ പോലും കൊള്ളത്തു പൊട്ടിച്ചുകൊണ്ട് കടന്നുകയറുന്ന വിരതൻ. വളർച്ചയെത്തുമ്പോൾ ഒന്നരമീറ്ററോളം നീളം വരുന്ന ഒരു ആൺമത്സ്യത്തിന് ഏതാണ്ട് നാല്പതു കിലോഗ്രാം ഭാരം കാണും. പെണ്ണിന് ആണിനോളം വലിപ്പമില്ല. ഉടലിന്റെ

കുറിച്ചുതീർത്ത ചില സംശയങ്ങളുണ്ട്. ഇണപേരാനും മുട്ടയിടാനും ശുദ്ധജലവും, തിന്ന തടിവയ്ക്കാൻമാത്രം കടലിലെ ഉപ്പുവെള്ളവും ഇവ തിരഞ്ഞെടുക്കാൻ വല്ല പ്രത്യേക കാരണങ്ങളുമുണ്ടോ? പ്രകൃതിയിലെ ഒരു അപൂർവ്വപ്രതിഭാസമായി മാത്രം ഇതിനെ വിവരിക്കാനേ പലർക്കും കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളൂ. ഇത്തരം നടന്ന ചില ഗവേഷണങ്ങളുടെ വിവരങ്ങൾ അടുത്ത പകുതിയിൽ പോന്നതാണ്. നദിയിൽനിന്ന് കടലിലെത്തിക്കഴിഞ്ഞാൽ ഇക്കൂട്ടർ ആയിരത്തിൽപരം മൈൽദൂരം അനായാസമായി നീന്തിച്ചെല്ലുന്നു. മുട്ടയിടാനായി വീണ്ടും അതേ നദിയിൽ തന്നെ മടങ്ങിയെത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. വഴി കൃത്യമായി കണ്ടുപിടിക്കാൻ ഇവയ്ക്ക് എങ്ങനെ കഴിയുന്നു എന്നതിനെക്കുറിച്ച് ഉപോപോഹങ്ങൾ മാത്രമേയുള്ളൂ. ഒഴുക്കിന്റെ ഗതി മനസ്സിലാക്കിയും വെള്ളത്തിന്റെ വാസനയും രുചിയും

കെ. രാജേന്ദ്രബാബു എം. എസ് സി.

അറിഞ്ഞും ആകാശത്തിലെ നക്ഷത്രങ്ങളുടെ മാർഗ്ഗദർശിതം സ്വീകരിച്ചും വെള്ളത്തിലെ പ്രാണവായുവിന്റെ അളവു നോക്കിയും ഒക്കെയാണ് വഴിതെറ്റാതെ ഇവ യാത്രചെയ്യുന്നതെന്ന് വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നു. ഒരുകാര്യം മാത്രം ഉറപ്പാണ്. താൻ ഏതു നദിയിൽ നിന്നാണോ കടലിലെത്തിയത് അതേ ഉദ്ഭവസ്ഥാനത്തുതന്നെ ഇവ മടങ്ങിച്ചെല്ലും. മാർഗ്ഗമധ്യേയുള്ള എല്ലാ പ്രതിബന്ധങ്ങളും തട്ടി നീക്കി മുമ്പോട്ടു പോകും. ചെറിയ വെള്ളച്ചാട്ടങ്ങളോക്കെ ഈ ചുണക്കുട്ടൻ സുഖമായി പാടിക്കൊള്ളും. വെള്ളച്ചാട്ടത്തിന്റെ ഉയരം കൂടുന്തോറും ശ്രമം വിജയിക്കാൻ പല പ്രാവശ്യം ചാടേണ്ടിവരുന്നു. ചുവട്ടിൽ പറയാതെത്തന്നെ വരികിൽ ഈ പ്രകടനത്തിനിടയിൽ അപകടം സംഭവിക്കുകയും ചെയ്യും. അത്തരം അപകടങ്ങൾ ഒഴിവാക്കാനായി ജലവൈദ്യുതപദ്ധതികൾ കേവേലം അണകെട്ടുമ്പോൾ സാമൺ കയറാനായി പ്രത്യേക ഏണികൾ ഉണ്ടാ

ക്കിവയ്ക്കണമെന്ന് ഒരു നിയമം ചില രാജ്യങ്ങളിൽ ഇന്ന് നിലവിലുണ്ട്. നദികളിലെത്തിയ പാടേ ഇണപേരാനും മുട്ടയിടാനും പററിയ ഒരിടം കണ്ടു പിടിക്കുകയാണ് ഈ മീനുകളുടെ ആദ്യത്തെ ശ്രമം. തെളിഞ്ഞ, തണുത്ത വെള്ളമാണ് ഇവയ്ക്കിഷ്ടം. വെള്ളത്തിന് നല്ല ഒഴുക്കും, ചുവട്ടിൽ ചരൽക്കല്ലുകളും ഉണ്ടായിരിക്കണം. ധാരാളം പ്രാണവായുവും വേണം. എല്ലാം ഒത്തുകിട്ടിയ ഒരിടത്തുതന്നെ പെൺമത്സ്യം പെണ്ണെത്തുന്നു. എത്തിയപാടേ അവിടെ ഒരു 'കൂട്' ഉണ്ടാക്കുകയാണ് അവളുടെ ലക്ഷ്യം. വാലും തലയും ഉപയോഗിച്ചുള്ള നിരന്തരമായ അട്രാസം കൊണ്ട് തള്ളയാകാൻ പോകുന്ന ആ പെണ്ണ് ഇരുപതു സെന്റിമീറ്ററോളം താഴ്ചയുള്ള ഒരു കുഴി കയ്യാണു. ചിലപ്പോൾ ഈ കുഴിയുടെ ആഴം ഒരു മീറ്ററോളം പെണ്ണെത്താറുണ്ട്. ഒരു കതിരയെ വേണമെങ്കിൽ കുഴിച്ചുടുക്കാൻ പോന്ന വലിയ കുഴികളാണിവ

യെന്ന് ബഹോമൻ മുക്കുവർ അവകാശപ്പെടുന്നു. പെണ്ണ് തന്റെ മണിയറയുടെ നിർമ്മാണത്തിലേർപ്പെടുമ്പോൾ ആണുങ്ങൾ പരിസരത്തുതന്നെ ചുറ്റിക്കറങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കും. പക്ഷേ അവരിൽ ഒരത്തനം, കായികമായി, അവളെ സഹായിക്കാനൊരുമ്പെടാറില്ല. ചിലപ്പോൾ സമരങ്ങൾക്കുശേഷം കൂടുതൽനിന്ന് കരുത്തനായ ഒരു ആൺമത്സ്യം പതുക്കെ പെണ്ണിനെ സമീപിക്കും. അവൻ പിന്നിലൂടെപെന്ന് അവളെ പുണരുകയും സ്വന്തം മുഖംകൊണ്ട് അവളുടെ ചിറകുകളെ തലോടുകയും ചെയ്യുന്നതോടെ പെണ്ണിന് ഇളക്കം തുടങ്ങുകയായി. പിന്നെ രണ്ടുപേരും തമ്മിൽ മുട്ടിച്ചു ഉടലുമായി ഒന്നുപേർന്നു നീന്തിനടക്കും. പെണ്ണു കഴിച്ചുണ്ടാക്കിയ ദാമ്പത്യമണിയറയുടെ മുകളിലായി ഒടുവിൽ അപർ എത്തിച്ചേരും. വായ് തുറന്നുവെച്ചുകൊണ്ട് ഗാഢാലിംഗനത്തിൽ അമരുന്ന ഇണകൾ പതുക്കെ കഴിക്കുളളിലേക്ക് മുട്ടയും ബീജവും വിസർജ്ജിക്കുവാൻ തുടങ്ങും. ഒട്ടനവധി പ്രാവശ്യം ഈ പ്രക്രിയ ആവർത്തിക്കപ്പെടുന്നു. ഒടുവിൽ പെണ്ണ് ആ കഴിമുടും. അപ്പോൾ കഴിക്കുളളിൽ പതിനായിരം മുതൽ മുപ്പതിനായിരംവരെ മുട്ടകൾ ഉണ്ടായിരിക്കും. ഇതൊക്കെ കഴിയുമ്പോൾ ഉടലിന്റെ ഭാരം പകുതിയോളം കുറഞ്ഞു വല്ലാതെ അവശമായി മാറുന്ന (ശേഷം 49ാം പേജിൽ)

രാജസ്ഥാനികഥകൾ

റണ്ടു ചില്ലിക്കാശെടുക്കാൻ വകയില്ലാതിരുന്ന പട്ടിണിക്കാലത്തെപ്പറ്റി അമർസിങ്ങിനു നന്നായറിയാമായിരുന്നു. നല്ല ബുദ്ധിഗാഢിയായ വൃദ്ധൻ സ്വയം പണിയെടുത്തു പണം സമ്പാദിച്ചു. ഒടുവിൽ കുന്നുകൂട്ടിവെച്ചു കണ്ടുമടക്കാൻ പാകത്തിൽ സമ്പന്നനായി. അമർസിങ്ങ് അതെല്ലാം കഴിച്ചിട്ടു, പിന്നെ കുറെയെടുത്തു വലിയ പറമ്പും, വീടും, മാറുപലതും വാങ്ങിച്ചു. പശുക്കളും നിലവും ധാരാളമുണ്ടായി. അമർസിങ്ങിനു മൂന്നു മക്കളുണ്ടായിരുന്നു. മൂന്നുപേരും ഒരുമയോടെ കഴിയുന്നവർ. അവരുടെ അന്യോന്യസന്ദർശനം ആരെയും അസൂയപ്പെടുത്തി. പക്ഷേ, അമർസിങ്ങിനു മനുഷ്യരുടെ പെരുമാറ്റം നന്നായറിയാമായിരുന്നു. ഒരിക്കൽ, മക്കൾതമ്മിൽ തെറ്റുകയില്ലെന്നു കണ്ടു? മൂന്നുപേരും കലയാണം കഴിക്കും. പിന്നെ പെണ്ണുങ്ങൾതമ്മിൽ കശുവകന്നായ്മയുമാകും. അതൊട്ടവിൽ കശുവിലായിലും അടിപിടിയിലുമെത്തും. അന്ന്, മക്കൾ സ്വത്തുകൾ പങ്കുവയ്ക്കും. അന്ന്, അവർക്കു സ്വന്തമായി സ്വത്തുകൾവേണം. അതിനെന്താണുവഴി?

ഇന്നേതന്നെ സമ്പാദ്യം പങ്കുവയ്ക്കുക. എന്നിട്ട്, മക്കളെ വിളിച്ചുവരുത്തുക. അയാൾ സമ്പത്തു ഭാഗിച്ചു. എന്നിട്ടു മക്കളെ വിളിച്ചു: "എനിക്കുപ്രായമായി. നിങ്ങൾ പണിയെടുത്തു കഴിയുന്നേടത്തോളം കാലം എന്റെ സമ്പാദ്യമൊന്നും നിങ്ങൾക്കുവേണ്ട. പക്ഷേ, ഒരിക്കൽ നിങ്ങൾക്കത് അത്യാവശ്യമായിവന്നെക്കാം. സ്വന്തമായി വെച്ചുവെക്കു താമസി കണ്ടെടുക്കുവരില്ലേ. അന്ന്, ഒരു കാര്യം ചെയ്യണം. നിങ്ങൾക്കുള്ള സമ്പത്തു ഞാൻ വീതംവെച്ചു, കടത്തിലാക്കി കഴിച്ചിട്ടുണ്ട്; അതെടുത്ത് ഉപയോഗിക്കുക." ഒടുവിൽ പറഞ്ഞതെല്ലാം സംഭവിച്ചു. അച്ഛൻ മരിച്ചു. മക്കൾ വെച്ചുവെക്കു താമസി കണ്ടെടുത്തു. സമ്പത്തു വീതംവയ്ക്കുന്നവസരമായി. അവരൊത്തുപേർന്ന്, അച്ഛൻ കഴിച്ച സ്വത്തു പുറത്തെടുത്തു.

വാ കെട്ടിയ മൂന്നു കടങ്ങൾ. അവരതിന്റെ വായഴിച്ചു. അടുത്തേ! ഒന്നിൽ എല്ലിൻ കഷ്ടങ്ങൾ! രണ്ടാമത്തതിൽ മണ്ണ്! മൂന്നാമത്തതിൽ കരി! അവർക്കൊന്നും മനസ്സിലായില്ല. ഗ്രാമവാസികളോടൊക്കെ തീരക്കി. എന്താണിത്? ഗ്രാമത്തലവന്മാർ ഒത്തുകൂടി ദിവസങ്ങളോളം ആലോചിച്ചു. അവരും തോറ്റു പിൻമാറി. ഒടുവിൽ, മക്കൾ നാടായ നാടൊക്കെ ചുറ്റി. പലരോടും തീരക്കി. ഒടുവിൽ, ഉടയപ്പുനിലെത്തി. അവിടെയുള്ള ഒരാൾക്കുതന്നെ സന്നദ്ധനായി കണ്ടു. മൂന്നുപേരും കാര്യങ്ങൾ വിവരിച്ചു കേൾപ്പിച്ചു. "കുട്ടികളേ, ഇതെത്ര നിസ്സാരം. നിങ്ങളുടെ അച്ഛൻ ബുദ്ധിമാൻ തന്നെ." "എന്താണിതിന്റെ പൊരുൾ?" "നോക്കൂ, മുത്തമകൻ മണ്ണ്; എന്നു വെച്ചാൽ ഭൂസ്വത്തു്. രണ്ടാമത് എല്ലു്. അതിനർത്ഥം പശുക്കൾ. മൂന്നാമത് കരി. അതായതു് സർണ്ണം." മൂന്നു മക്കളും സന്നദ്ധനായി പറഞ്ഞതനുസരിച്ച് വീതിച്ചെടുത്ത സുഖമായി കൂടി.

എൻ. എം. നമ്പൂതിരി

**എല്ലാവർക്കും ഉള്ള പ്രകൃതിയുടെ ഉപഹാരം
ഓജസ്സും യുവത്വവും
ഉള്ള ആകാശം**

നിം, പോർറഗിസിൻ മാർഗോസോ, നാനാപ്രകാരത്തിലായി ദൈവത്തിനും പർമ്മത്തിനും കൈയ്യുന്ന ഗുണങ്ങൾ അതൃപ്തമാണ്. ധാരാളം വേളപ്പണ അടങ്ങിയ ഒരു ഒരു സോപ്പാണ് മാർഗോ. പ്രകൃതിദത്തമായ ഗുണഗണങ്ങൾ അടങ്ങിയ പരിശുദ്ധമായ മാർഗോ, ശരീരമാസകലം പുത്തിയാക്കുന്നു, പർമ്മത്തോ കരുത്താർജ്ജിക്കുന്നു. പ്രകൃതിയുടെ ഈ ഉപഹാരം സ്വീകരിക്കു മാർഗോ സോപ്പ് ഉപയോഗിച്ച് കളിക്കുക. കളിച്ച് കഴിയുമ്പോഴെല്ലാം കൂടുതൽ ഉണവും ഉന്മേഷവും ലഭിക്കുന്നു.

**താമ്ര കണ്ഠത്തിനെ എന്നപോലെ
ഈസോപ്പ് ദേഹമാസകലം
പുത്തിയാക്കുന്നു.**

**മാർഗോ - പരിശുദ്ധമായ വേളപ്പണ
യിൽ നിന്നുണ്ടാക്കുന്ന പർമ്മ രക്ഷാ സോപ്പ്**

ഗുണമേന്മ മാത്രം കാംക്ഷിക്കുന്നവർക്കുള്ള ഒരു കാൽക്കെമിക്കോ ഉല്പന്നം.

ATC-CCC-400

രണ്ടു്

നാടുവും വേണ്ട നാടുകൾക്കും വേണ്ട

രാത്രി മണി സെതുകഴിഞ്ഞു. അത്താഴം കഴിഞ്ഞെത്തി. അയൽവക്കത്തെ അഹർന്നസുതിരിമാരും അവരുടെ ആശ്രിതന്മാരും സേവന്മാരും മഞ്ഞപ്പാറ്റപ്പൂവേ തുളും പരിസരത്തിലും മനസ്സ് കാരാത്തട്ടു വിഹരിക്കുകയാണ്. അന്നത്തെ സൊറവട്ടം പത്തിയിൽ നീലലോഹിതൻ ഭട്ടതിരിപ്പാട് തുടങ്ങിവെച്ചതിങ്ങനെയാണ്:

“ഭരിതവു് നാടകമോ കഥകളിയോ അരങ്ങേറുന്നതിൽ എനിക്കാക്ഷേപമില്ല. നാടകശാലകളിൽ അതു പതിവുള്ളതാണ്. കാണാൻ അന്തർജ്ജനങ്ങളും കിടാങ്ങളും പോകാറുണ്ടു്. കീഴ്കവയമായാലും ശഗ്ഗിമിണിസ്വയംവരമായാലും വിരോധമില്ല. ഈശ്വരകഥയാണല്ലോ. പണ്ടുള്ളോർ സത്രവും പാനേകളിയും നടത്തിർന്നതു് ആത്മോരോരക്ഷയേവേണിയാണ്. കോമനും രാമനും കൂടി പ്രാദേശചരിതം, ഹരിശ്ചന്ദ്രചരിതം, വള്ളിത്തിരുമണം ഇങ്ങനെ ഓരോ നാടകം ഈ മുററത്തുവെച്ചതന്നെ കളിച്ചിട്ടില്ലേ? ആരെങ്കിലും ആക്ഷേപിക്കാറുണ്ടോ?

ഇപ്പോൾ താഴ്ത്തില്ലത്തു കളിക്കാൻ ഭാവികുന്ന രാമന്റെ നാടകം ആ മട്ടൊന്നുമല്ല. ഒന്നാമതു് അതൊരു ഈശ്വരകഥയേ അല്ല. ഇല്ലങ്ങളിലെ കഥയാണതു്. അതു തുടങ്ങുന്നതുതന്നെ ഓത്തിന്റെ വട്ടായിട്ടാ! ഓജ്ഞന്റെ വേഷം കെട്ടി മലന്നൊരാരം കിടക്കുന്നു. കാൽക്കലും തലയ്ക്കലുമിരുന്ന് ശിഷ്യന്മാർ സാക്ഷാൽ ഓത്തങ്ങനെ ചൊല്ലുന്നേ! എന്തൊരു തോന്നാസാ! ഉണ്യസുന്ദരം തിരണ്ട പെൺകിടാങ്ങളും കൂടി പടിഞ്ഞാറായിൽ വെച്ചു് അന്യോന്യം വേളികഴിക്കലാണ് പിന്നത്തെ! വൈശ്യപ്പെട്ടു തൊടിയ്ക്കി, വെള്ളിമോതിരം ഇടുവിയ്ക്കി, ചേട്ടത്തങ്ങളങ്ങനെ പലതും. കണ്ടാൽ ആർക്കൊയാലും ദേഷ്യം വരും, അറപ്പുതോന്നും. ഈ വേഷാസനങ്ങനെയൊക്കെ ഒരു കാലോം പ്രായോം ഒക്കെയില്ലേ? വിവാഹനിയയവും ആയനിയുണം കഴിഞ്ഞു് വേരക്കൻ ചെല്ലുന്ന സാധു അച്ഛൻ നമ്പൂതിരി കാലുകഴുകി അകത്തു കടക്കാൻനേരത്തു് കോടതിക്കല്ലനയും കൊണ്ടു് ശിപായി കടന്നുചെന്നു് തട

യുക! ഇങ്ങനെയൊരാൾ മേലിൽ വേളി പെൺകൊട എങ്ങനെയൊ നടത്തുക? ഹോമാചാരങ്ങളെ പരിഹസിക്കുക,

വി. ടി.

ഗണപതിനിവേദ്യമെന്ന നാട്യത്തിൽ അപ്പവും മലരും അസമയത്തു് അയിത്തക്കാരോടൊപ്പമിരുന്നു തിന്നുക, രണ്ടാം ഹോമം വേണ്ട. സേകം വേണ്ട. സദസ്സിലേക്കു് ആത്മോരോ വലിച്ചുകൊണ്ടു വന്നു് പുതപ്പുപിന്തിക്കുകയുക, കട തല്ലിക്കളയുക. എന്തൊരുക്രമം! ഘോഷ കളയാത്ര! ഘോഷ കളഞ്ഞാൽപ്പിന്നെ ആത്മോരോരോ? അതൊക്കെ സഹിക്കാം. വൃദ്ധനും വിശിഷ്ടനുമായ ഒരോതിക്കനെ അദ്ധ്യക്ഷസ്ഥാനത്തിരുത്തി ഈ വിദ്യവമൊക്കെ ബഹുവിശേഷമാണെന്നു വരുത്തിത്തീർക്കുക. ഈ വകയൊക്കെ നന്നോ? മറ്റുള്ളവരുടെ മുഖിൽ വെച്ചു് നമ്മെത്തന്നെ പരിഹസിക്കുന്നതു് എത്ര നിന്ദ്യമാണു്?”

ആവേശത്താൽ പിടഞ്ഞെഴുന്നേറു് അദ്ദേഹം നാലുപാൽ ഉലാത്തി. ആരും ഒന്നും മിണ്ടിയില്ല. വിളക്കിലെ തെളി നാളും പ്രതിഷേധസൂചകമായി ഒന്നലഞ്ഞു. കേട്ടതിൽക്കുന്ന നായന്മാരുടെ നേരെതിരിഞ്ഞു് അദ്ദേഹം വീണ്ടും ആരും ചീച്ചു:

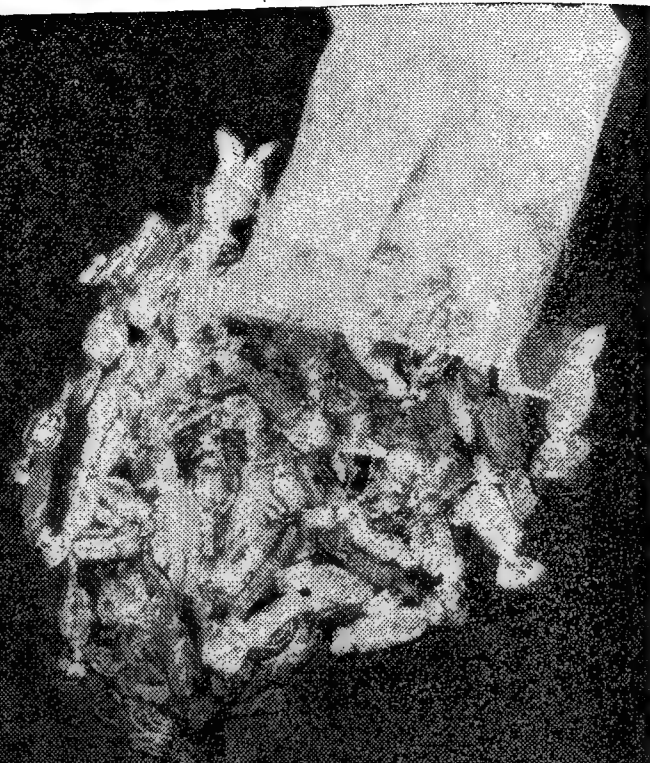
“സുപതേതന്ന ജന്മികൾക്കും ബ്രാഹ്മണക്കും ഇപ്പോൾ നാശകാലമാണു്. പശുക്കളും ബ്രാഹ്മണരും രക്ഷിച്ചോളാം. നിലപാടുനിൽക്കുമ്പോൾ സത്യം ചൊല്ലിയിട്ടേ പണ്ടു രാജാക്കന്മാർ കിരീടം ധരിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. കേട്ടില്ലേ?” അദ്ദേഹം വിരൽ ചൂണ്ടി. “റാൻ, റാൻ, തിരുമനസ്സുപോലെ,” അവർ തലയാട്ടി.

“നേതൃന്മാരുടെ താളത്തിനു തുളോനേ ഇന്നത്തെ രാജാക്കന്മാരെ കൊള്ളു്,” അദ്ദേഹം ഒന്നു പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു. “തന്നെ നന്നെ, ഒക്കെ ക്ലേശാന്മാരുടെ കീഴിലാവേ. ചെല്ലൂ. അവർക്കൊത്തോണം ഒന്നും ഇന്നിനടക്കില്ല. മുടിഞ്ഞു. നാടാകെ മുടിഞ്ഞു.” തെല്ലിട നിശ്ചയിച്ചശേഷം അദ്ദേഹം തുടർന്നു. കൊച്ചിയിലെ വാഴയൊഴിഞ്ഞ തമ്പുരാൻമാത്രം പൂർവ്വരാജാക്കന്മാരുടെ മാതൃക കാണിക്കാൻ ശ്രമിച്ചുനോക്കി. കടുമ മുറിച്ച രാജാക്കന്മാരും കപ്പായമിട്ട പെണ്ണുങ്ങളും വടക്കുന്നാഥക്ഷേത്രത്തിൽ കടക്കാൻ പാടില്ലെന്നു കല്പന പാസ്സാക്കി. തടയാൻ ഗോപുരത്തിൽ കാവൽക്കാരെയും നിയമിച്ചു. ഒട്ടക്കം എന്താണു സംഭവിച്ചതു്? അദ്ദേഹത്തിനു രാജ്യഭാരം തന്നെ ഭഴിയേണ്ടിവന്നു. കാലത്തിന്റെ പോക്കും അങ്ങനെയൊന്നെന്നതും. എന്തായാലും ഈ കലികാലത്തും ഒരു ധർമ്മരാജാവുതന്നെയായിരുന്നു അദ്ദേഹം. നല്ല നെഞ്ഞുക്കുള്ള ഒരാളേർന്നദ്ദേഹം. ആ കുറിയേടത്തെ ‘സാധന’ത്തിന്റെ സ്മാർത്ത വിചാരണ നടത്തിയതദ്ദേഹമാണു്. ആ ചേട്ടേടെ നാവിൽനിന്നു് വീണുകേട്ട അറു

വി. ടി. ഭട്ടതിരിപ്പാട്

ആഹ്ലാദം... റുബി മിറായികൾ

കണ്ടെത്താൻ താവിൽ
കൊതിയുടെ കണ്ണലുകൾ
മനസ്സിൽ ആഹ്ലാദത്തിന്റെ
തിരമാലകൾ

ലാക്ടോ ബോൺബോൺ
ഓറഞ്ച് കാൻറി
കാർഡമം ടോഫി
ഐസ്ക്രീം ടോഫി
കോക്കനട്ട് ടോഫി
ഓറഞ്ച് ഡിലൈറ്റ്-
മുതലായവ.

റുബി മിറായികൾ
സാദിഷ്ഠമായത്

ദി ഓവർകൂർ കൺഫെക്ഷനറി വർക്സ്, കൊല്ലം.

5000000/TCW/105/81

പത്തഞ്ചാളം ഡ്രൈക്ലിപ്പ് പടിയടച്ച്
പിണ്ഡംവെപ്പിച്ച് പുറത്താക്കിയത്
അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉറക്കംകൊണ്ടുതന്നെയാ
ണ്. അപ്പോൾ ശരിക്കും രാജകുലയുള്ള
ആളായിരുന്നു അദ്ദേഹം എന്നർത്ഥം.
ഉള്ളിലുള്ളതൊക്കെ പറയാൻ സാധിച്ച
തിൽ അദ്ദേഹത്തിന് സന്തോഷം തോന്നി.

“അന്തർജനങ്ങളുടെ വേഷം മാറുക,
ചേലപ്പുതപ്പ് ചീന്തിക്കളയുക, മറക്കട
കളയുക ഇങ്ങനെയൊക്കെയായാൽ കുറി
യേടത്തെ താത്രിമാരും ഭാസിയായ്ക്കാരും
ഭാരോ ഇല്ലത്തും ഉണ്ടായി എന്നുവരും.
അതാണ് എന്നിങ്ങ പേടി. കാലം വരു
ത്തുന്നതിനെ ആർക്കും തടയാൻ വയ്യ.
എന്നാലും അതിലേയും ഇതിലേയും
പോകുന്ന ആപത്തിനെ ക്ഷണിച്ചുവരുത്തി
സ്വയം ചീത്തപ്പെടുത്തുന്നത് നന്നോ?”
അദ്ദേഹം ഉപസംഹരിച്ചു.

“നീലലോഹിതൻ പത്തി പറഞ്ഞ
തൊക്കെ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട കാര്യം.” മഞ്ഞ
പ്പുറ അച്ഛൻഭട്ടതിരി സാദിപ്രായം
രേഖപ്പെടുത്തി. “എന്തൊക്കെയാണ്
കാണേണ്ടിയും കേൾക്കേണ്ടിയും വരുക
യെന്നും ആർക്കും മുൻകൂട്ടിക്കാണാൻ വയ്യ.
അതെന്നും വയ്യാനും തോന്നുന്നവർ
അത് ചെയ്യാതിരിക്കുക. എന്നെക്കൊ
ണ്ടതേ ആവൂ. താഴത്തോരും ഇവിട
ത്തോരും തമ്മിൽ വളരെക്കാലം കേസ്സും
കൂട്ടോം നടന്നിട്ടുണ്ട്. അവർക്കു വളരെ
നാശം വന്നിട്ടുണ്ട്. അതെല്ലാം മറന്നു
എന്നു വരുത്തി കട്ടനായിട്ട് തമ്മിൽ
അടുക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയാണ്. ഇപ്പോൾ
ഈ കാര്യത്തിൽ ഞങ്ങൾ തലയിട്ടാൽ
പകപോക്കാൻവേണ്ടിയാണെന്നും അപ
വാദം പറക്കും. അതുകൊണ്ട് ഞാനെ
ന്നിനും ഇല്ല. ഈ ബഹളം കഴിയുന്നതു
വരെ വെള്ളറക്കാട്ടുപോയി പാർത്തുകുള
യാം. തല്ലാനുംവയ്യ, തടുക്കാനും വയ്യ.
പത്തി, പട്ടേരി ഇങ്ങനെ ഈ ദേശക്കാ
രായ നീങ്ങളൊക്കെ വേണ്ടെല്ലെ വെല്ലോ
ള.” മഞ്ഞപ്പുറ സ്ഥലംവിട്ടു. സദസ്സു
പിരിഞ്ഞു.

“കൃഷ്ണ, ഒന്നു പറയട്ടെ” പത്തിയിൽ
നീലലോഹിതൻ മുററത്തേക്കിറങ്ങി.
ഒരൊഴിഞ്ഞ മുക്കിലേക്കു നീങ്ങി.
“ത്രിവിക്രമൻ വത്ര” അദ്ദേഹം പോക
മ്പോൾ ജ്യേഷ്ഠനെയും വിളിച്ചു. താഴ്ത്തി
വച്ച കല്ലറാമ്പലിന്റെ മങ്ങിയ വെളിച്ച
ത്തിൽ മുവരുംകൂടി എന്തൊക്കെയോ
ഗുഡാലോചന നടത്തി. പ്രേതത്തിന്റെ
തള്ളവിരൽകൊണ്ട് വിരലടയാളം വെ
പ്പിച്ച് ഒടുക്കത്തുണ്ടാക്കിയ വിരനാണ്
ഈ കണ്ണികൃഷ്ണനായർ. അതിനനു
സരിച്ച സ്ഥലത്തെ ദിവ്യന്മാരാണ്
ഞങ്ങൾക്കെതിരെ നടന്ന ആ ഗുഡാലോ
ചനയിലെ കഥാപാത്രങ്ങൾ. “അടി
ക്കാലം, തളിക്കാലം, അടുപ്പിൽ തീയെ
രിക്കാലം” എന്ന അന്ത്യശാസനം അടി
യാന്മാരിൽ പ്രചരിപ്പിച്ചതും ഈ ദൂര
ലോചനയുടെ ഫലമാണ്.

പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ മുഴുകിയിരുന്ന ഞ
ങ്ങൾ ദിവസം നീങ്ങിയതറിഞ്ഞില്ല.
ഇടവം 5-ാം തീയതിക്കുമുമ്പായി ക്ഷേത്ര
രിൽ ഒരു ‘വി. ടി. നഗരം’ അണിഞ്ഞൊ
രങ്ങിക്കഴിഞ്ഞു. തൃത്താലയും കൂറനാട്ടും
തമ്മിൽ ബന്ധിക്കുന്ന റോഡിൽനിന്നു

പടിഞ്ഞാട്ടുപോകുന്ന ഇടവഴികൾ റോഡു
കളായി മാറി. വഴിനീളെ കലവാഴകു
ളാലും തോരണങ്ങളാലും അലങ്കരിക്ക
പ്പെട്ടു. സഭാമന്ദിരത്തിന് തൊട്ടടുത്ത
പള്ളിയാലായി പായപ്പിടിക്കുകയും മുറ
ക്കാൻ കടകളും പൊന്നിവന്നു. ആ ദിക്കി
ലെ ചെറുവാലിയക്കാരുടെ കടംബിനി
കളും ആ അന്തിച്ചന്യുടെ ചന്തംകണ്ഠ്
വിസ്മിതരായി. നാനാവഴിക്ക് അന്ത
ർജനങ്ങളും നമ്പൂതിരിമാരും എത്തിത്തു
ടങ്ങി.

ആഗതരെ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നതിലും
ഉപചരിക്കുന്നതിലും ഞങ്ങൾ മുഴുകിയി
രിക്കുകയാണ്. നേരം പകൽ ഒമ്പതു
മണി കഴിഞ്ഞു. ഇതിന്നിടയിൽ ജ്യേ
ഷ്ഠൻ ഒരു കാടൻ പുച്ചയുടെ കൗശല
ത്തോടെ അന്തഃപുരത്തിൽ കയറിക്കൂടി.
ആഗതർ ആരൊക്കെയാണെന്നും എന്തൊ
ക്കെ നടക്കുന്നുവെന്നും ഒരു മിന്നൽപരി

നാടകം അരങ്ങേറിയാൽ
എന്തും സംഭവിക്കുമെന്ന
അന്തരീക്ഷമായിരുന്നു.
അങ്ങനെ എന്തുണ്ടായാ
ലും അതു നേരിടാൻ നാട
കക്കാരും സന്നദ്ധരായി.

ശോധനയിലൂടെ മനസ്സിലാക്കാനായിരി
ക്കുമെന്ന് ആളുകൾ കരുതി. ഇടഞ്ഞു
പോയ ആൾ അപ്രതീക്ഷിതമായി കയ
റിവരുത്തുകയുണ്ടായപ്പോൾ ചിലർക്കു
തോന്നി. അപകടം വല്ലതും! വരു
ത്തിത്തീക്കുമോ എന്നായി ചിലരുടെ
ആശങ്ക. കൂട്ടിച്ചേർന്നപ്പോൾ ഒന്നു കളിയാക്കി
വിടാനും ചിലർ ശ്രമിക്കാതിരുന്നില്ല.

“എന്തായാലും കൂപ്പിറപ്പല്ലേ! അവ
സാനം മനസ്സു മാറിയിരിക്കും. പലരും
വന്നുചേരുന്ന ഇന്നെങ്കിലും ജ്യേഷ്ഠൻജ
ന്മാർ ഒരുമിച്ചു കാണുന്നത് താവാടി
നെത്ര ശ്രേയസ്സാണ്?” സഭാ ശുഭാപ്തി
വിശ്വാസം പലത്തിപ്പോരുന്നവരും
സ്നേഹസ്വഭാവമുള്ളവരുമായ അന്തർജ
നങ്ങൾ ആഗ്രഹിച്ചു. ഭാരോ ചാർച്ചക്കാ
രും ആദരവോടെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാലു
ഭാഗവും വിനീതകളായി അണിനിരന്നു.
മയത്തിലും നയത്തിലും അവർ കൗശല
പ്രശ്നമാരംഭിച്ചു. സമാധാനത്തിന്റേയും
സൗഹാർദ്ദത്തിന്റേയും നേർത്ത നിശ്വാസം
അവരുടെ ഉടുപ്പുവെട്ടുവീണെ ഉലച്ചു.

ജ്യേഷ്ഠൻ ആരോടെന്നില്ലാതെ എന്നാൽ
എല്ലാവരോടുമായി ഇങ്ങനെ ആരംഭിച്ചു:
“ചാർച്ചക്കാരെ ഒന്നിച്ചു കൂടിക്കാണു
ന്നത് സ്വഭാവിതമല്ല സന്തോഷമാണ്.
പക്ഷേ, ഇപ്പോഴത്തെ ഈ വരവ് അത്ര
പന്തിയായില്ല. അറിഞ്ഞില്ലേ-ഇവിടെ
രാമന്റെ സഭയോ നാടകമോ ഒരു
ട്രാക്കെ ഉണ്ടെന്ന്.” ഭാരോ കോമാ

ളിത്തം! തീണ്ടലുള്ളൊരു തീണ്ടിത്തീന്ന
ണോരും കൈയാണിനി ഇവിടെയുണ്ടാ
വുക. ചില അപകടങ്ങളൊക്കെ ഇവിടെ
സംഭവിച്ചുകൂടായ്കയില്ല. ആത്തേക്കാ
രോടെ ചേലപ്പുതപ്പ് ചീന്തുക, കോടി
തല്ലിപ്പൊളിക്കുക അങ്ങനെ ആഭാസമായ
പലതും. ഈ തുമ്പില്ലായ്മയ്ക്ക് വഴിപ്പെ
ട്ടില്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളെയൊക്കെ നിറഞ്ഞ
സദസ്സിലേക്കു വലിച്ചിഴച്ച് അപമാനി
ക്കുമെന്നാണ് ജനസംസാരം. ഇപ്പോ
രാമന്റെ കൊണ്ടുപിടിച്ച ശ്രം. ആ വക
യ്ക്കാണ്. അയാളുടെ പേര് പ്രസിദ്ധാ
വണ്ണം. കടലാസിൽ സ്തുതിച്ചുഴുന്നേ.
ചെറുപ്പക്കാരെ ഇടയിൽ വലിയ ആളാ
വണ്ണം. ഈ നാടകവും സഭയും ഇവിടേക്കു
വലിച്ചിഴച്ച് കൊണ്ടുവന്നത് അതിനാ
ണ്. എന്നിരിക്കെതന്നെ പിടിക്കില്ല.
എനിക്കെന്നല്ല ആർക്കായാലും ഈവക
കണ്ടാൽ ശുഭവിധം. എന്തായാലും ഇവി
ടെവെച്ചാണ്. അതെന്നെന്തെന്തെ പര
ഞ്ഞുനോക്കി. കൂട്ടാക്കിയല്ലേ.”

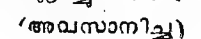
ജ്യേഷ്ഠൻ തെല്ലിട മനസ്സുപൂണ്ടു. ഒരു
പൊട്ടിത്തെറി ഉണ്ടാകുമോ എന്ന് അന്തർ
ജനങ്ങൾ ശങ്കിച്ചു. നീണ്ട നിശ്വാസ
ത്തിൽ അന്തഃകരണത്തിൽ നിന്നുണ്ടായ
ഒരു ചുടുകാറ്റ് അവിടെ ഉയർന്നു.

“അതുകൊണ്ട് നിങ്ങളാരും ഇന്നിവി
ടെ താമസിക്കരുത്. വല്ലതും സംഭവി
ച്ചാൽ എന്നിങ്ങമുണ്ട് ചീത്തപ്പേര്.
നിങ്ങളോട് ഇതുപറയാനാണ് ഞാനി
വിടെ വന്നത്. താഴത്തു കഴിച്ചുകൂട്ടാൻ
പ്രയാസമാണെങ്കിൽ ആത്തേക്കാരോളെ
ഇല്ലത്തേക്കു കട്ടൻ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോ
ന്നോള എന്ന് മഞ്ഞപ്പുറ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.
ഞാൻ അതിനു വന്നതാണ്.” ജ്യേഷ്ഠൻ
ഉപസംഹരിച്ചു. ഈ പ്രതിഷേധത്തിന്റെ
ഭീകരതയാൽ ആ നാലുകൊട്ടാകെ വെറുങ്ങ
ലിച്ചു. കിഴക്കിനിയുടേയും വടക്കിനി
യുടേയും അഴിപ്പഴുതിലൂടെ പ്രകാശപര
ത്തിനിന്ന സൂര്യന്റെ നയനങ്ങൾ ആർദ്ര
ങ്ങളായി.

ഈ നിർണ്ണായകപട്ടത്തിൽ ഞങ്ങളുടെ
ഒരുമൻ പെങ്ങും, വിധവ, മുമ്പോട്ടു
വന്നു: “രാമന്റെ നാടകം കേൾക്കുന്ന
കേട്ടു വന്നതാ ഞാൻ. കേട്ടപ്പോൾ ഏനി
ക്കുംതോന്നി അതൊന്നു കാണണമെന്ന്.
ഇത്രയൊക്കെയായിലോ ഈ രാമനെന്ന്
വിചാരിച്ച് ഞാൻ നന്നെ സന്തോഷി
ക്കും ചെയ്യും. ഇവിടെ എത്തിയപ്പോഴേ
ത്തന്നെത്തന്നെ കട്ടൻ ഇത് ഇഷ്ടംപുറ
എന്ന്. ഇതുകാരണം നിങ്ങൾ തമ്മിൽ
മൽസരിക്കുന്നതു നന്നല്ല.

ചിററു, മുത്തിരിങ്ങോട്ട്, പാഞ്ഞാളും
ഇങ്ങനെ പലേടത്തും ഈ നാടകം കളി
ക്കേണ്ടായില്ലേ? അടുത്തുനിന്നും അകലെ
നിന്നും അതിനൊക്കെ വളരെ ആത്മേ
മാരോൾ കൂടിർന്നു എന്ന് കേട്ടു. ചേല
പ്പുതപ്പ് ചീന്താ, കട പൊളിക്കാ ഇങ്ങ
നെ ഒന്നും ഉണ്ടായിരുന്നോരാക്ഷേപവും പറ
ഞ്ഞുകേട്ടില്ല. എന്നല്ല കണ്ടാർക്കൊക്കെ
നന്നെ ഇഷ്ടാവേം ചെയ്യും. കട്ടൻ പറഞ്ഞ
പോലെ ഒന്നും ഉണ്ടാവുമെന്ന് എന്നിങ്ങ
തോന്നുന്നില്ല.”

“അപ്പോ പുതപ്പും കടും കൂടാതെ
പെണ്ണങ്ങളെപ്പോലെ ആത്തേക്കാരോൾ
നടക്കുന്നത് നന്നെന്നാണോ ചിററുശു

ചോദ്യങ്ങൾ

ഒന്ന്

എക്സറേയിലെ സിസ്റ്റർ പറഞ്ഞു: അപ്പാപ്പൻ വിശക്കുന്നുണ്ടാവും. അപ്പാപ്പൻ ബ്രേക്ക്ഫാസ്റ്റ് കഴിച്ചില്ലല്ലോ. എല്ലാ സിസ്റ്റർമാരും. എന്ന് അപ്പാപ്പൻ എന്നു വിളിക്കുന്നു. എന്റെ പാരമ്പര്യം കണ്ടിട്ടാവും. ഒരുപക്ഷേ, ഞാൻ ജനിച്ചതുതന്നെ പൃഥ്വിയുടെ പരമ്പരയായിട്ടാവും. പത്തു വയസ്സിൽ, പതിനൊന്നു വയസ്സിൽ പഴയതാവാം എന്നും എനിക്കൊരു പേരുണ്ടായിരുന്നു. സിസ്റ്റർ പറഞ്ഞു: അപ്പാപ്പൻ അത്താഴം കഴിച്ചിട്ടുണ്ടാവില്ല. അപ്പാപ്പനില്ലാ വയറു കാണുന്നുണ്ടാവും.

തണുക്കുമ്പോൾ എനിക്കു കളിരുന്നു, ഛർദ്ദിക്കുന്നു. ഒരു ഫാക്ടറിയിൽ സൂക്ഷിച്ചു വെച്ചിരുന്നതുപോലെ എപ്പോഴോ കഴിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്ന ആഹാരം യാതൊരു രാസപരിണാമവും ഏതൊരു ഛർദ്ദിച്ചു പോകുന്നു. എന്റെ സ്വപ്നങ്ങളിൽപോലും ആഹാരത്തിന്റെ പതിനാറു താലങ്ങൾ നിരന്തരം നിരക്കുന്നു. ആഹാരം, പാർപ്പിടം, വസ്ത്രം. എത്ര ലളിതം! ഒരിക്കൽ തയ്യാറായാൽ വസ്ത്രം വർഷത്തോളമെത്തും, ചിലപ്പോൾ വർഷങ്ങളോളവും എത്തും. ഒരു പാർപ്പിടം സ്വന്തമായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ജീവിതംതന്നെ ഒട്ടകാം. ആഹാരത്തിന്റെ വെള്ളിത്താലങ്ങൾ ദിനംതോറും നിരക്കണം, ഒരു ദിവസം മുന്നോ നാലോ മൂന്നു നിരന്നുകൊണ്ടു

എനിക്കു ചോദിക്കാമായിരുന്നു, സിസ്റ്റർ എന്നാണു് താങ്കൾ മരിച്ചതു്? പക്ഷേ ഛർദ്ദിക്കാതിരിക്കാൻ ഞാൻ ചുണ്ടുകൾ

രണ്ടാം അദ്ധ്യായം ആരംഭിക്കുന്നു കോവിലൻ

അത്താഴം കഴിക്കരുതെന്നും വാർഡിലെ സിസ്റ്റർ എന്നെ ശട്ടം ചെയ്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു നേരം ആഹാരം വേണ്ടെന്നു വെച്ചാൽ വിശേഷിച്ചൊരു പാരമ്പര്യവും എനിക്കുണ്ടാകാനില്ല. ഒന്നോ രണ്ടോ ദിവസം പട്ടിണികൂടാൻ എനിക്കു സാധിക്കും. വിശപ്പുണ്ടു് ആർത്തിയും ഉണ്ടു്, ഭക്ഷണം കഴിച്ചുകൂടാം. ഈ കടൽച്ചൊരുകൾ എന്നോ തുടങ്ങി എനിക്കു കിട്ടിയ ശാപമാകുന്നു. ആഹാരം ജീവജന്തുസഹജമായ ഒരു ശീലമാകുന്നു. മുള പൊട്ടുന്ന വിത്തിൽ ആദ്യമേ വേരു കിളിർക്കുന്നു. ഇരുകില വിരിഞ്ഞതേ ഇല്ല, സസ്യം ആഹാരമന്വേഷിക്കുന്നു. സസ്യം ആരായുന്നു, എനിക്കു് നിവർന്നുനിൽക്കാൻ കഴിയുമോ? പെററുവീണ കിടാവു് എന്നിററു നിൽക്കാവുന്ന ബലം നേടിയാൽ തള്ളയുടെ അകിടു് നേടുന്നു. അകിട്ടിൽ പാലുണ്ടെന്നും ആ പാൽ തന്റെ ആഹാരമാണെന്നും ആരാണ് കിടാവിനെ ധരിപ്പിച്ചുവിട്ടതു്? ഞാൻ ഒരു മനുഷ്യൻ, എനിക്കാഹാരം മുട്ടി. ആഹാരം കഴിക്കാൻവയ്യ, പച്ചവെള്ളംപോലും എനിക്കു ദഹിക്കില്ല. അല്ല പൊടിയരികഞ്ഞിയോ റവയോ പാൽ വെള്ളമോ എപ്പോഴെങ്കിലും ഒരിക്കൽ കഴിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ വെയിലാറി നിലം

രിക്കണം. ആജീവനാന്തം നിരന്നുകൊണ്ടിരിക്കണം നിരന്തരം. പെരുത്ത ഒരു കണ്ടൻകോപ്പു എന്റെ നേരിട്ടനിട്ടി സിസ്റ്റർ പറഞ്ഞു: അപ്പാപ്പൻ ഇതു കടിച്ചേരു്. യെ ആരിൽനിന്നായാലും എനിക്കു വേണ്ട. യെ ഇരപ്പാളിയെ സൂക്ഷിക്കുന്നു, ഇരപ്പാളികളെ പൊറുപ്പിക്കുന്നു. കോപ്പു നിറയെ കളിമണ്ണായിരുന്നു. കളിമണ്ണെന്ന പദാർത്ഥം കടിക്കാവുന്ന ഒരു പാനകമല്ല. വെള്ളക്കളിമണ്ണിൽ ഉപ്പും പുളിയും ചേർത്തു് ചങ്ങമ്പയിൽ ചാലിച്ചെടുത്ത മുളുട്ടായിരുന്നു സിസ്റ്റർ എന്നെ സമ്മാനിച്ചതു്. കോപ്പയുടെവക്കിൽ എന്റെ മേൽച്ചുണ്ടു നനഞ്ഞു. എനിക്കിറങ്ങുന്നില്ല, അന്നു നാളും അടഞ്ഞു. എങ്കിട്ടും മുട്ടുന്നമുണ്ടു്. അപ്പോഴത്തെ ദൈന്യത്തിൽ എന്റെ മുഖം മലച്ചു. അപ്പോൾ മാത്രമാണു് സിസ്റ്ററുടെ മുഖത്തേക്കു് ഞാനൊന്നു നോക്കിയതു്. ആ മുഖം നിർവ്വീകാരമായിരുന്നു, സ്റ്റേററു പോലെ, വെള്ളം തൊട്ടു തുടച്ച പുത്തൻ സ്റ്റേററുപോലെ. മരണംപോലെ! മരണത്തിന്റെ ഗന്ധംപോലുമുണ്ടായിരുന്നു.

അങ്ങനെയൊരു മിണ്ടിപ്പോയാൽ ഛർദ്ദിക്കും. ഞാൻ പൂക്കളെക്കുറിച്ചുചോർത്തു. സിസ്റ്റർ മേശപ്പുറത്തൊരുക്കിവെച്ച പൂത്താലംകണ്ടു. എന്തെന്നു പൂപ്പുണ്ടു്? പെട്ടെന്നു് സിസ്റ്ററുടെ മുഖത്തു് നിറഞ്ഞ ചെറുപ്പവും ഞാൻ കണ്ടു.

എനിക്കു ചോദിക്കാമായിരുന്നു, സിസ്റ്റർ ജീവിക്കാൻ തുടങ്ങുമ്പോഴു് എന്തിനാണു് താങ്കൾ മരിച്ചതു്? യാതൊന്നും ഞാൻ ചോദിച്ചില്ല. സിസ്റ്ററുടെ ദൃഷ്ടികൾ ഞാൻ കണ്ടു. ചുണ്ടു്

വീരലിൽ ചുരൽ കണ്ടു. കോപ്പു കടിച്ചു തീർത്തില്ല. എങ്കിൽ തല്പക്ഷേപിക്കും എന്നു് ഞാൻ യേശുപ്പട്ട. സിസ്റ്റർ പറഞ്ഞു: അമ്മായിഅമ്മ അപ്പാപ്പനുമായി പട്ടിണിയുണിന്റെ രുചിയായും അപ്പാപ്പൻ ഓർത്തിരിക്കുന്നതു്. സിസ്റ്റർ പറഞ്ഞ ഫലിതം എനിക്കൊട്ടും ദഹിച്ചില്ല, രുചിച്ചുതും ഇല്ല. ഒരു പക്ഷേ, അങ്ങനെ ഒരു ഫലിതം സിസ്റ്റർ പറഞ്ഞിട്ടും ഇല്ല! എന്റെ മനസ്സ് ചില

പ്പോഴൊക്കെ ഇങ്ങനെയും പ്രവർത്തിക്കുന്നു. മനസ്സിലൂടെ കടന്നുപോകുന്ന ആലോചനകൾ മറ്റൊരാളുടെ വാക്കിലൂടെ കേട്ടതാണെന്നുപോലും എനിക്കു തോന്നുന്നു. ഒരു സഭയിൽ ഉപ്പും തൈരും കൂട്ടിയുണ്ടു് ഉഴുണു നിറയുന്നതുപോലെ മരുമകന്റെ വിരുന്നു് പുളിയുണിൽ നിപ്പാട്ടുന്നു എന്നു് എനിക്കറിയാമായിരുന്നു. സഭയുടെയും വിരുന്നുകളുടെയും കാര്യങ്ങളിൽ വലിയ ജ്ഞാനംതന്നെ ഞാൻ സമ്പാദിച്ചിട്ടുമുണ്ടു്. പക്ഷേ ഒരു പുളിയുണുപോലും എനിക്കുണ്ടായിട്ടില്ല. ഞാനൊരു പട്ടാളക്കാരനായിരുന്നു, വിരുന്നുപോ

കാൻ അവധിയെടുക്കുന്ന ഏർപ്പാടൊന്നും പട്ടാളത്തിൽ നടപ്പില്ലായിരുന്നു. ഓരോ സഭയിലും വിളമ്പുന്ന വിഭവങ്ങളുടെ വിവരണം എന്നും എനിക്കു് ഓർമ്മവരാറുണ്ടായിരുന്നു. വയറിറുപ്പിച്ചുപോലും ആഹാരം ശേഖരിക്കുന്നു. ആഹാരം ജീവനും ശരീരവുമായി വളരുന്നു. ആഹാരം എന്റെ അഹന്തയാകുന്നു, ജീവന്റെ അഹന്തയാകുന്നു. ഞാൻ തന്നെയാകുന്നു. എന്റെ ശരീരം എന്റെ രക്തം! പെരുത്ത കണ്ടൻകോപ്പയിൽ കണ്ണുംനട്ടു് ഞാൻ മിഴിച്ചിരുന്നു, മുഖമെപ്പോലെ. ഈ കോപ്പയിൽ കളിമണ്ണാകുന്നു. ബേരിയ മീൽ തണി കളിമണ്ണല്ലായിരിക്കാം. മണ്ണിൽനിന്നുതന്നെ കിട്ടിയ പദാർത്ഥമോ ധാതുവോ ലവണമോ ആകുന്നു. ശാസ്ത്രീയമായ വിവേചനത്തിലും വ്യാഖ്യാനത്തിലും എനിക്കൊട്ടും താല്പര്യമില്ല. അതൊട്ടറിഞ്ഞുകൂടാ. മനസ്സിലാകാവുന്ന ലളിതസൂത്രം ഞാനോർക്കുന്നു, മനുഷ്യം, നി മണ്ണാകുന്നു. ഈ കോപ്പയിൽ ഉപ്പും പുളിയും ചേർന്നു മുളുട്ടാകുന്നു. ഉപ്പിന്റെ പുളി രക്തത്തിലും അലിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഞാൻ മിഴിച്ചിരിക്കുന്നതു കണ്ടിട്ടാവാം സിസ്റ്റർ പറഞ്ഞു: വേഗം വേഗം കടിച്ചോ. വയറുണ്ടു് നെറയട്ടെ. എങ്ങനെ ഞാനിതു കടിക്കും? എങ്ങനെ കടിച്ചു തീർക്കും? ആപരിക്കപ്പെടുന്ന ഓരോ അനുഷ്ഠാനത്തിലും ദിവ്യബലിയിലും നിത്യനിവേദ്യങ്ങളിലും അന്നും പൂജിക്കപ്പെടുന്നു. അന്നത്തെ ബ്രഹ്മമായ്ക്കൽപിച്ചുപാസിടുന്നതേവരോ, ആവർക്കു ലഭ്യമായിട്ടും മെന്തെന്നും സമൃദ്ധമായും. സിസ്റ്റർ ശാസിച്ചു: നെറച്ചുകടിച്ചേരു്. നമുക്കു് ഒരു പടവും എടുക്കണം. വയറിന്റെ പടം പിടിക്കണമെങ്കിൽ അപ്പാപ്പൻ നിവർന്നു നിൽക്കണം. വയറു് ഒഴിഞ്ഞുകിടന്നാൽ അപ്പാപ്പൻ ഒടിയും, നടുനിവരില്ല. വയറിന്റെ പടം തെളിഞ്ഞുകിട്ടില്ല. നെറച്ചു കടിച്ചോ. ഭൂതോദയംപോലെ എനിക്കൊരു ഭഹുസ്യം തെളിഞ്ഞുകിട്ടി, വയറു തളർന്നാൽ മനുഷ്യൻ വളയും, കനിയും. എനിക്കു തോന്നി, ഈയൊരു രഹസ്യോപദേശമാണു് സിസ്റ്റർ എനിക്കു നൽകുന്നതു്. ഞാൻ കേൾക്കുന്ന വാക്കുകളിലൂടെ മോലപാളികളിൽ മിന്നൽപ്പിണർപോലെ സത്യം തെളിയുന്നു, കാണാവുന്ന. ആനയെ മെരുക്കുമ്പോഴും ആദ്യം പട്ടിണിക്കിടണം. ആഹാരം കൊതിപ്പിക്കണം. മനുഷ്യൻ മൃഗമല്ല, നാൽക്കാലിയല്ല. അവൻ രണ്ടു കാലുകളിൽ നിൽക്കണം, നിവർന്നുനില്ക്കണം. പക്ഷേ, അവൻ നിവർന്നുനില്ക്കാൻ പാടില്ല. നിവർന്നുനിന്നാൽ അവൻ ചോദ്യം ചോദിക്കും, എന്നേയും എന്റെ കണ്ണുകളുടേ പരാധീനങ്ങളേയും അന്നും മുടക്കി മുടിക്കുന്നതു് ആർ? അവൻ യാതൊന്നും ചോദിക്കാൻ പാടില്ല, മിണ്ടിപ്പോകരുതു്. ശ...കാലാകാലത്തും അവൻ ഒടിഞ്ഞുതുങ്ങി നിൽക്കട്ടെ, അവനു് ആഹാരം നിഷേധിക്കുക. (തുടരും)

പൊതുവെ തിരക്കുകൾക്കു ശാന്തമാ
യെന്നായിരുന്നു ആ തെരുവ്. ഒരു നവാഗതനെ പരിചയപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് ഓടി വരുന്ന ഓട്ടോറിക്ഷയോ, പട്ടണത്തിൽ നിന്നെത്താറുള്ള ഒരു തിരിയുടെ ഓട്ടിക്കാരോ, ഒരു കൊച്ചു പെണ്ണിന്റെ പൊട്ടിച്ചിരിയോ വാശിക്കുറച്ചിലോ മാത്രമാണ് വല്ലപ്പോഴും തെരുവിന്റെ ശാന്തിയെ കവർന്നിരുന്നത്. നീല പെയിന്ററുടെ പെയിയതും, വൃത്തിയുള്ളതുമായ കുറച്ചു വീടുകളും കുറുകെയൊരു നീളൻ നിരയായി. ചേർന്നാൽ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്ന തെരുവായി. നിരത്തിനിരപ്പുവുമുഖമൊഴെയാണ് വീടുകൾ സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നത്. വീടുകൾക്കെല്ലാം നിരത്തിലേക്കു തുറക്കാവുന്ന ഓരോ കിളിവാതിലുകൾ പ്രത്യേകമായൊന്നായിരുന്നു. എല്ലാ കലഹങ്ങളിൽനിന്നും, ശബ്ദമാലിന്യങ്ങളിൽനിന്നും ഒഴിഞ്ഞു മാറി, ചില സ്വകാര്യ വേദനകളും സ്വകാര്യലോകങ്ങളുമായി ഒതുങ്ങിക്കഴിയാനാഗ്രഹിക്കുന്ന കുറച്ചുപേരായിരുന്നു ഇപ്പോഴവിടത്തെ താമസ

നോവലെൻ

മകളെ രക്ഷിക്കാൻ ധീരശ്രമം നടത്തി രണ്ടു കണ്ണും കത്തിപ്പോയ പഴയൊരു പുണ്യം, രക്തമില്ലാതെ ആരു മരിക്കാതെ നന്നായിത്തന്നെ ആഗ്രഹത്താൽ രക്തം വിറ്റു. അർദ്ധരാത്രികളിൽ സിമിത്തറുകളിലേക്കു മാറി പുതിയ അസ്ഥി കൂടങ്ങളെടുത്ത് ശരീരശാസ്ത്രത്തെ അഭി വൃദ്ധിപ്പെടുത്താനായി മെഡിക്കൽ കോളേജ് വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു വിവിധ ജീവികളെ ഒരു ചെറുപ്പക്കാരനും, ഏതെങ്കിലും തുണിയുടുത്തു നടക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകത ബോധ്യപ്പെടുത്താനായി മാത്രം തുണിയ ഉടുപ്പുകൾ വിൽക്കുന്ന മറ്റൊരു ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതി സൂചന കിട്ടും. ഇവർക്കിടയിൽ പതിച്ചുന്ന് എന്ന് പച്ച

തെരുവിന്റെ അറ്റത്തായാണ് പുണ്യവരൻപലക സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. ചോരയുടെ കനത്ത തണുപ്പിലേക്ക്, നടന്നെത്തിയേക്കാവുന്ന ഇരുണ്ടതോ പ്രകാശമാനമോ ആയ ഒരു വിധിരേഖയിലേക്ക്, ചുണ്ടുപലക നയിക്കുന്നു. സ്കറിയ അപ്പോഴെന്നല്ല എപ്പോഴും അങ്ങനെയായി അതിനെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചിരുന്നത്. അടുത്ത നിമിഷം തന്നെക്കൊണ്ടു സംഭവിക്കുമെന്നോ, ഏതൊരു തീരുമാനത്താൽ പ്രചോദിതനായി താനെന്തു ചെയ്യുമെന്നോ അയാൾക്കറിയാമായിരുന്നു. നീട്ടാൻ മായൊരു മരണം. ഒരു ഇലക്ട്രിക് ഷോക്ക്, അത്യഗാധമായൊരു കഴിയിലേക്ക് വേദനയും മുറിയുമോ ശരീരത്തിന്റെ പതനം—ഇങ്ങനെ പലതും അയാൾ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നു. എന്നിട്ട് വിളറിയാൽ ചിരിയിൽ എല്ലാമൊരുക്കി, നേമില്ലെന്ന് സ്വയം പറിപ്പിറുത്ത് ഒരു ധീരയോദ്ധാവെന്നെപ്പോലെ കൈനീട്ടി വീശിക്കൊണ്ട് നഗരമുദ്രയെത്തിയ കള്ളു വഴിയരികിലൂടെ അയാൾ നടക്കുകയും ചെയ്തായിരുന്നു. ഇപ്പോഴും സ്കറിയ അതുതന്നെ ചെയ്തു. വിളർത്തുന്നിരുന്ന സന്ധ്യയിലൂടെ പുതു മാസക്കാരിന്റെ വരണ്ട തണുപ്പേറ്റം, തുടർച്ചയായി മുഴങ്ങുന്ന പള്ളിമണിയൊച്ചകൾ പിറകിലാക്കി അയാൾ നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. നടക്കുന്നതിനിടയിൽ അയാൾ ആലോചിക്കുകയായിരുന്നു; ഭാഗ്യംകൂടാതെ പതിച്ചുനന്നാകുമ്പോൾ വീടിനേക്കുറിച്ച്. ഈ സന്ധ്യയിൽ പൊട്ടിച്ചിരിക്കും ചുടേറിയ തമാശകളുംകൊണ്ടു നിറയേണ്ട വീടും, വീടിന്റെ കൊച്ചു ജാലകവും ഇപ്പോഴേ അടയ്ക്കപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞിരിക്കും. അതിനുള്ളിലെ പരിമിതിയിൽ വിധിയെ ശപിച്ചു കണ്ണിർവാർത്തും കഴിഞ്ഞു കൂടുന്ന സഹധർമ്മിണിയെക്കുറിച്ചും അയാൾ ആലോചിച്ചു. അത്രയുമെത്തിയപ്പോൾ ഉടനെ തെരുവിലേക്കു മടങ്ങി ചെല്ലണമെന്നും, പതിച്ചുനന്നാകുമ്പോൾ വീടിനെ ഉച്ചത്തിലുള്ളൊരു ദിനത്തോളം ഉണർത്തണമെന്നും അയാൾ കരുതി. പിന്നീട് ഭാര്യയുടെ കണ്ണുനീർ തുടച്ചുകൊടുത്ത്, സ്നേഹത്തിന്റെ ചുടേറിയ ചുംബനത്താൽ അവളെ ആനന്ദിപ്പിച്ചതിനു ശേഷം അയാൾ പറയും:

“എന്റെ മോളേ, ഈ ജീവിതം നിനക്കു പാറിയതല്ല. എന്തിനു ഞാൻ നിന്നെയും അശ്രുവിലാഴ്ത്തുന്നു. നിനക്കു യത്നമുണ്ടു്. ആരോഗ്യമുണ്ടു്. കട്ടികളില്ലു്. പോകൂ. ഒരു പണക്കാരന്റെ വെല്ലുഴിയാവാൻ നിനക്കു് ഇതിലും സുഖമായൊരു സ്ഥലം ഇല്ലാത്തതല്ല. അയാൾക്ക് ഇടയ്ക്കിടെ നെഞ്ചിൽ വേദന തോന്നുകയും, അത്ര തന്നെ വേഗത്തിൽ അസാധാരണമായ സൗഖ്യം അനുഭവപ്പെടുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇന്നു ഞാൻ കുറച്ചു പണം സമ്പാദിക്കും. ഇന്നു ഞാൻ ബീരിയാണി കഴിക്കും. ഇന്നു ഞാൻ വീല കൂടിയ മദ്യം കഴിക്കുകയും വടക്കൻ പുകയില പേർത്ത ചുരുട്ട് വലിക്കുകയും ചെയ്യും, എന്നെല്ലാം. അയാൾ സ്വയം പറഞ്ഞു വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ആറു കൂട്ടത്തിൽ വെച്ച് ഒരിക്കൽ മാത്രം കണ്ട മുഖം, അതല്ലെങ്കിൽ എന്നോ എപ്പോഴോ പൈശ്ചര്യമായ ചിരിയു തിരിഞ്ഞു കടന്നുപോയൊരു മാനുഷൻ, കാമക്കണ്ണുകളോടെ ഒളിഞ്ഞുനോക്കി നടന്നു പോയൊരു കലാഗന—ആരെക്കണ്ടാലും അയാൾ ആ നിമിഷം കടം ചോദിക്കുമായിരുന്നു. എന്റെ പ്രിയമുള്ള സ്നേഹിതാ, നിങ്ങളും എന്റെ താൽക്കാലികമായി ഒരു സഹായിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. സ്കറിയ അപ്രകാരം തുടങ്ങും. കുറച്ചു പണം കടം തരിക. ഉടൻ, കൂടിയായി മുന്നാലു ദിവസത്തിനകം ഞാനതു തിരിച്ചുപിടിക്കും—സ്കറിയ അപ്രകാരം അവസാനി

യാവാൻ നിനക്കു് ഇതിലും സുഖമായൊരു സ്ഥലം ഇല്ലാത്തതല്ല. അയാൾക്ക് ഇടയ്ക്കിടെ നെഞ്ചിൽ വേദന തോന്നുകയും, അത്ര തന്നെ വേഗത്തിൽ അസാധാരണമായ സൗഖ്യം അനുഭവപ്പെടുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇന്നു ഞാൻ കുറച്ചു പണം സമ്പാദിക്കും. ഇന്നു ഞാൻ ബീരിയാണി കഴിക്കും. ഇന്നു ഞാൻ വീല കൂടിയ മദ്യം കഴിക്കുകയും വടക്കൻ പുകയില പേർത്ത ചുരുട്ട് വലിക്കുകയും ചെയ്യും, എന്നെല്ലാം. അയാൾ സ്വയം പറഞ്ഞു വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ആറു കൂട്ടത്തിൽ വെച്ച് ഒരിക്കൽ മാത്രം കണ്ട മുഖം, അതല്ലെങ്കിൽ എന്നോ എപ്പോഴോ പൈശ്ചര്യമായ ചിരിയു തിരിഞ്ഞു കടന്നുപോയൊരു മാനുഷൻ, കാമക്കണ്ണുകളോടെ ഒളിഞ്ഞുനോക്കി നടന്നു പോയൊരു കലാഗന—ആരെക്കണ്ടാലും അയാൾ ആ നിമിഷം കടം ചോദിക്കുമായിരുന്നു. എന്റെ പ്രിയമുള്ള സ്നേഹിതാ, നിങ്ങളും എന്റെ താൽക്കാലികമായി ഒരു സഹായിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. സ്കറിയ അപ്രകാരം തുടങ്ങും. കുറച്ചു പണം കടം തരിക. ഉടൻ, കൂടിയായി മുന്നാലു ദിവസത്തിനകം ഞാനതു തിരിച്ചുപിടിക്കും—സ്കറിയ അപ്രകാരം അവസാനി

യാവാൻ നിനക്കു് ഇതിലും സുഖമായൊരു സ്ഥലം ഇല്ലാത്തതല്ല. അയാൾക്ക് ഇടയ്ക്കിടെ നെഞ്ചിൽ വേദന തോന്നുകയും, അത്ര തന്നെ വേഗത്തിൽ അസാധാരണമായ സൗഖ്യം അനുഭവപ്പെടുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇന്നു ഞാൻ കുറച്ചു പണം സമ്പാദിക്കും. ഇന്നു ഞാൻ ബീരിയാണി കഴിക്കും. ഇന്നു ഞാൻ വീല കൂടിയ മദ്യം കഴിക്കുകയും വടക്കൻ പുകയില പേർത്ത ചുരുട്ട് വലിക്കുകയും ചെയ്യും, എന്നെല്ലാം. അയാൾ സ്വയം പറഞ്ഞു വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ആറു കൂട്ടത്തിൽ വെച്ച് ഒരിക്കൽ മാത്രം കണ്ട മുഖം, അതല്ലെങ്കിൽ എന്നോ എപ്പോഴോ പൈശ്ചര്യമായ ചിരിയു തിരിഞ്ഞു കടന്നുപോയൊരു മാനുഷൻ, കാമക്കണ്ണുകളോടെ ഒളിഞ്ഞുനോക്കി നടന്നു പോയൊരു കലാഗന—ആരെക്കണ്ടാലും അയാൾ ആ നിമിഷം കടം ചോദിക്കുമായിരുന്നു. എന്റെ പ്രിയമുള്ള സ്നേഹിതാ, നിങ്ങളും എന്റെ താൽക്കാലികമായി ഒരു സഹായിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. സ്കറിയ അപ്രകാരം തുടങ്ങും. കുറച്ചു പണം കടം തരിക. ഉടൻ, കൂടിയായി മുന്നാലു ദിവസത്തിനകം ഞാനതു തിരിച്ചുപിടിക്കും—സ്കറിയ അപ്രകാരം അവസാനി

പ്പിക്കും. നിസ്സാഹായമായൊരു മുഖം സ്വന്തമായുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടായിരിക്കണം അയാൾക്കു ധാരാളം കടം ലഭിച്ചിരുന്നു. താമസിക്കുന്ന തെരുവിലെ ഒരു ബാലനപോലും അയാൾ കടപ്പെട്ടവനായിരുന്നു. സ്വതസ്സിദ്ധമായ നിറഞ്ഞ വിസ്ഫുലിപ്പിയുമായി തങ്ങളുടെയിടയിലെത്താറുള്ള സ്കറിയയെ തെരുവിലെ ശാന്തപ്രിയരായ മനുഷ്യരെല്ലാം സ്നേഹിച്ചിരുന്നു എന്നതാണ് വാസ്തവം. അവരാരും അയാൾ മോടിച്ച് സംഖ്യയെപ്പറ്റി ഇക്കണ്ടകാലമായിട്ടും പരസ്പരം കൂടിയോ ലോചിക്കുകയോ, തിരിച്ചു വാങ്ങാൻ ശ്രമം നടത്തുകയോ ചെയ്തില്ല. പകരം പിന്നെയും അയാളെ സഹായിക്കുകയാണ് ചെയ്തിരുന്നത്.

ഇപ്പോൾത്തന്നെ സ്കറിയയെ നോക്കൂ. ഒരു ഉത്തമകുടുംബത്തിൽ നിന്നിറങ്ങിവരുന്ന ധനാഡ്യനായ ചെറുപ്പക്കാരന്റെ വസ്യധാരണമാണയാൾക്കു്. നീലകാൽശരായിയും, നീല ബുഷ്ഠർപ്പും, നീലത്തൊപ്പിയും അയാൾ അണിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. വഴിയരികിലെ വൻമാളികകളുടെ കിളിവാതിലുകളിൽ മിന്നിമറയുന്ന നീളൻകണ്ണുകൾക്കു നേരെ കടാക്ഷിച്ചും കൈവിശിക്കാണിപ്പും ചുണ്ടിൽ വിരൽ ചേർത്തു മുത്തമിട്ടും, സർവ്വ ഞാനവരങ്ങളും കഷ്ടപ്പാടുകളും വിസ്മരിച്ച് അയാൾ കലീനനായ യുവാവിനെപ്പോലെ നടക്കുകയാണ്. ഒഴിഞ്ഞവയറിൽ തീപിടിക്കുന്നത് ഈ സമയമെങ്കിലും അയാൾ അറിയുന്നതേയില്ല. നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കവെ, വഴിവക്കുകളിലെ ഇരുണ്ട നിഴൽപ്പാടുകളിൽനിന്നുയരുന്ന മധുരസ്മിതക്കാരങ്ങളും കേൾക്കുകയും, വേഗത്തിൽ കരിച്ചുപോകുന്ന വാഹനത്തിന്റെ ഫെഡ്ലെൻറിൽ തെന്നിപ്പിടഞ്ഞുമാറി കിതയ്ക്കുന്ന ഓമനകളായ സ്ത്രീകളേയും പുരുഷന്മാരേയും കണ്ടാസ്വദിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു അയാൾ. ഓ, അതു നമ്മുടെ ജോസഫിന്റെ ഭാര്യയാണല്ലോ. ഓ, ഇതു നമ്മുടെ മറിയമ്മയുടെ ഭർത്താവാണ്ല്ലോ—എന്നിങ്ങനെ ഓരോ ചിരിയും അയാൾ നഗ്നത്തോടടുത്തുകൊണ്ടിരുന്നു. അപ്പോൾ പൊടുന്നനെ അയാൾ ഒന്നു തെറ്റി. ഒരു നിഴൽപ്പാടിലായി. അതല്ലെങ്കിൽ ഞൊടുമുറിയിൽ തന്നെ മറ്റൊരു പുരുഷനുമായി തന്റെ ഭാര്യ സംഗമിക്കുന്നതു കണ്ടാൽ എത്രവെച്ചും? ഇത്തരത്തിലൊരു ചോദ്യമുണ്ടെന്നുവീൽ മുട്ടി അയാൾ നിന്നു.

എങ്കിലെത്ര ആശ്വാസമായിരുന്നു അയാൾ നേരിയ മനഃഹാസത്തോടെ, ആരോടെന്നില്ലാതെ മറുപടി പറഞ്ഞു. ദൈവമേ, അങ്ങനെയൊന്നു സംഭവിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ; നിങ്ങളും കരുതുന്നു, എന്റെ ഭാര്യയോടെനിക്ക് കനിവോ സ്നേഹമോ ഇല്ലെന്ന്. അതല്ല സുഹൃത്തേ, എനിക്കവളുടെ കഷ്ടപ്പാടുകളെ സങ്കടം സഹിക്കാതായിരിക്കണം.

സ്കറിയ തികഞ്ഞ പ്രതീക്ഷയോടെ പുറുപാടും ശ്രദ്ധിച്ചു. എവിടെയെങ്കിലും; പെട്ടിച്ചുത്തിന്റെ വേലിക്കപ്പുറത്തു് എവിടെയെങ്കിലും, ഭാര്യ മറ്റൊരുവന്റെ മാറിലമർന്ന നിലപുണ്ടോ? എങ്കിൽ അയാൾ അവർക്കു നേരെ

കുതിരപ്പടയെത്തു

ക്കാർ. കട്ടിക്കാലത്തിന്റെ വർണ്ണം മുക്കിയ ഓരോ കണ്ണും വളർപ്പൊട്ടുകൾ അവർക്കെല്ലാം സ്വന്തമായുണ്ടായിരുന്നു. നിധിപോലെ അവരതു് സൂക്ഷിച്ചുപോന്നു. അധികാരക്കൈമാറ്റത്തിന്റെതായ ഒരിരുണ്ടനാളിൽ, മിണ്ടാതെ അനങ്ങാതെ സർവ്വവും മാതൃഭൂമിക്കു് അടിയറ വച്ച് ശവക്കുഴികളിൽ പോയൊളിക്കു്, രാജ്യത്തെ രക്ഷിക്കു്—എന്നൊരു കടില രാജ്യതന്ത്രജ്ഞൻ ആജ്ഞാപിച്ചാൽപോലും ഈ വളർപ്പൊട്ടുകളൊഴികെ ബാക്കിയെല്ലാം അവർ കൊടുക്കുമായിരുന്നു. ബാക്കിയെന്തു് അവർ അനുസരിക്കുമായിരുന്നു. കാലങ്ങളോളം സൂചിത്തുമ്പിൽ നരകിച്ചു. നാറിയും ജീവിച്ചുവസാനിച്ചു പൂർവ്വികരുടെ ഓർമ്മകൾക്കുടിയായിരുന്നു അവർക്കു് ആ വളർപ്പൊട്ടുകൾ. ഭീകരമായൊരു യുദ്ധവിപത്തുപോലും തരണംചെയ്യാൻ തക്കവിധം മാനസികബലം ആർജ്ജിച്ചവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ തെരുവിലുള്ളവരേയും ചേർക്കുന്നതിൽ തെറ്റില്ല. പാതിരാ നേരം ബുട്സുകൾ തെരുവു നീളെ കണ്ണു കത്തിപ്പൊട്ടിച്ച ഒരുവന്റെ പിന്നാലെ പറഞ്ഞു പോകുന്നത് അവർ കേട്ടിട്ടുണ്ടു്. മൂന്നുനാണയത്തുകൾക്കുവേണ്ടി കഴുത്തറക്കപ്പെട്ട കന്യക അവർക്കാർക്കും അപരിചിതയില്ല.

അതിർത്തിസേനയിൽ സേവനമനുഷ്ഠിച്ച് വിരമക്രമം വീരമൃത്യുവും കൈവരിച്ച പട്ടാളക്കാരന്റെ വിധവയായ ഭാര്യയും, ഓരോ പൗരനും ഓരോ തുകൽ പെരിപ്പു് എന്ന സദുദ്ദേശ്യത്താൽ കഠിനാദ്ധ്വാനം നടത്തുന്ന ചെരിപ്പുകത്തിയും, തീപിടത്തത്തിൽനിന്നും മന്ത്രിയുടെ ഓമന

അകിട്ടു പിടിപ്പിച്ച വീട്ടിൽ അകലത്തൊരു തൃശ്ശൂരിൽനിന്നെത്തിയ സ്കറിയയും താമസമാക്കിയിരുന്നു. ഇനി നമുക്കു കഥ തുടങ്ങാം. ഓരോ കഥാരംഭത്തിനും മുമ്പോ പിമ്പോ ഓരോ റോ നെടുങ്കൻ ചരിത്രപ്രയത്നമെല്ലാം വിവരണം ആവശ്യമാണെന്നതന്നെ കരുതുന്നു. അതുപ്രകാരം ഒരു തെരുവും, തെരുവിന്റെ ഭൂമിശാസ്ത്രചരിത്രവും കഥാകൃത്തു് വിശദമായി വിവരിച്ചുകഴിഞ്ഞു. ഇതില്ലാതെ കഥയിലേക്കു നേരെ പോയാൽ കഥാശൂന്യത നമ്മെ ഗ്രസിക്കുമെന്ന കാര്യത്തിൽ സംശയമേയില്ല. ചരിത്രവസ്തുതകളുടെ ആത്മീയവും ഭൗതികവുമായ പിൻതുണയില്ലാതെ തുങ്ങിച്ചാവുന്ന ചെറുപ്പക്കാരനെയോ ചെറുപ്പക്കാരിയെയോ ഒരു വാർത്താമാലുവുമു. രക്ഷപ്പെടുത്തുന്നില്ല, അരക്കോളം വാർത്തപോലും ആ കക്ഷികളെപ്പറ്റി ചേർക്കുന്നില്ല എന്നതു തന്നെ സ്പഷ്ടമായ ഉദാഹരണം. എല്ലാ മർമ്മപ്രധാനമായ സംഭവങ്ങൾക്കും പശ്ചാത്തലം ആവശ്യമാണെന്ന വസ്തുതയ്ക്കുവു. ഗഹനവും സജീവവുമായ ഗുണമേന്മയിലേക്കു് ഇക്കഥ വിരൽചൂണ്ടുന്നു.

അപ്രകാരം ചുണ്ടിയ വിരലിനേരെ ഇപ്പോൾ സ്കറിയ നടക്കുകയാണ്.

ടി. വി. കൊച്ചുബാവ

മേന്മയിൽ മികച്ചതെന്ന്
കാലം തെളിയിച്ചത്

വിൽസ്
ഗോൾഡ് ഫ്ലേക്ക്

നിങ്ങൾക്ക് വാങ്ങാവുന്ന ഏറ്റവും മികച്ച
പ്യൂയിൽ സിഗററ്റ്

കുടിയമ്പലം 10ാം നമ്പർ 1.50 പ്രാദേശിക നികുതികൾക്കു വിധേയം

ഓരോ യഥാർത്ഥ വിൽസ് ഗോൾഡ് ഫ്ലേക്ക് സിഗററ്റിലുമുണ്ട് കാണാം. ഡബ്ല്യു. ഡി. ഐച്ച്. ഒ. വിൽസ്

STATUTORY WARNING: CIGARETTE SMOKING IS INJURIOUS TO HEALTH

വി. പരീത് കണ്ണൻ & സൺസ്
മൊത്തവ്യാപാരി, പുനലൂർ

തിട്ടക്കത്തിൽ ഓടിയോടിപ്പൊലുമായിരുന്നു. ആ പുരുഷന്റെ കൈപിടിച്ച കലുക്കവും, ആലിംഗനത്തിൽ അമർത്തുകയും, ആറ്റാദത്തിന്റേയും വിടപറച്ചിലിന്റേതുമായ ഒരു ഇടവീഥിയിലോടെ 'നിങ്ങൾക്കു സ്വർഗ്ഗത്തിലും ഭൂമിയിലും നന്മ വരട്ടെ' എന്നനുഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്തുമായിരുന്നു. അങ്ങനെയൊന്നും സംഭവിക്കുകയില്ലെന്ന് അറിയാമായിരുന്നിട്ടും അയാൾ പിന്നെയും കുറച്ചുനേരം കൂടി വഴിയിൽ പെലവഴിച്ചു. അതുവരെയുണ്ടായിരുന്ന ഉന്മേഷമെല്ലാം അപ്പോഴേക്കും അയാൾക്കുള്ളതുകൊണ്ടോ നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയിരുന്നു. വിശപ്പിന്റെ ആലസ്യവും, കഷ്ടപ്പാടിന്റേയും സ്വയംനിന്ദയുടേതുമായ മരവിപ്പ് അയാളെ ചുഴ്ന്നുനിന്നു. ഇനി ഞാനെങ്ങനെ ഒരു കഷ്ടം റോട്ടി സമ്പാദിക്കും? ഇനി ഞാനെങ്ങനെ പണം നേടും? മദ്യപിക്കും? നേരം വല്ലാതെ ഇരുങ്ങിരിക്കുന്നു. വേവലാതിയോടെ സ്കറിയ വിചാരിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഒപ്പം റോയടികൾ പെറുക്കിവെച്ച്, നിരന്ദേഹനായി മുന്നോട്ടുതന്നെ പോകാനും.

നാശം! ഒരു പരിചയക്കാരനെപ്പോലും കാണാനില്ലല്ലോ. സർവ്വവും ചത്തുപോയോ? അയാൾക്ക് എന്തെന്നില്ലാത്ത അരിശുംനോന്നി. കൈകൾ പുരുട്ടി, തൊട്ടടുത്തുകണ്ട ഒമ്പോ വാനിനു നേരെ ഇടിച്ചു. കോപം തീർത്തു അയാൾ നഗരത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിലേക്കു കടന്നു.

മഞ്ഞുള്ളികൾ പൊഴിയുന്ന, പുല്ലാ നിറമുള്ള വഴികളാലുള്ള ഒരു പരിനാലപ്പലരിയിൽ വിദൂരകാശത്തിന്റെ പെരിവിലേക്ക് ഭാവധൂതനെപ്പോലെ സ്കറിയ നടക്കുകയാണ്. അവിടെ, ഓ അവിടെ മുതിരിത്തോട്ടമാണ്. മുത്തുപഴുത്ത മുതിരികളേകൾ അയാളെ കാത്തു കിടക്കുകയാണ്. എമ്പാടും നിലം മുട്ടിക്കിടക്കുന്ന മുതിരികളേകൾ. ഹായ്, സർവ്വ പിതാവേ ഇതൊക്കെ എങ്ങനെയാണ് സ്കറിയ തിന്നുതിർക്കുക? അങ്ങോട്ടു നോക്കൂ. മുതിരിത്തോട്ടത്തിനപ്പുറം ഒരു പുൽക്കുടിയിൽ നിറയെ മദ്യം നിറച്ച ഗ്ലാസ്സുകൾ നിരന്നിരിക്കുന്നു. ഹെൻറി പിതാവേ, ഇതൊക്കെ എങ്ങനെയാണ് സ്കറിയ കുടിച്ചുതിർക്കുക?

സ്കറിയനെന്നു വിറച്ചു. അയാളുടെ ഉള്ളിൽ നറുങ്ങിയൊരു നിലവിളി ഇരമ്പിപ്പാഞ്ഞു. പുറമേക്കു കാണാനാകാത്ത വിധം. അയാൾ വിമിമി വീങ്ങിക്കരഞ്ഞു. പുലരിത്തുടിച്ചു. മുതിരികളേകളും അയാൾക്കു മുനീൽനിന്നു മാഞ്ഞു മാഞ്ഞു പോയി. നഗരവെളിച്ചത്തിന്റെ കൈവെള്ളയിൽ നേർക്കെ നിലവിളിക്കാനോ നേർക്കെ ചിരിക്കാനോ കഴിയാതെ സ്കറിയ നിന്നു. വർണ്ണാകീതമായ നഗരകുമാനങ്ങൾക്കുനേരെ, നഗരമുഖ്യന്മാരുടെ കുറുകുത്ത പ്രതിമകൾക്കു നേരെ, അയാളുടെ കുറുകിയ വിരലുകൾ നീണ്ടുനിന്നിരുന്നു. അന്നേരം തണുപ്പൻ കാറ്റിന്റെ ശൂന്യത്തിൽ കണ്ണിതപ്പെട്ട് ചുമച്ചു. തുപ്പിയും ഒരു എൽ. ഡി. ക്ലാക്കും, പിന്നാലെ ഭാര്യയുള്ള റിബണിന്റെ കളർ തെറിയത്തോർത്തു പരിതപിച്ചു. തെവിലടിച്ച് ഏങ്ങിയേങ്ങി കരഞ്ഞുകൊണ്ടു ഒരു യു. ഡി. ക്ലാക്കും കടന്നുപോയി.

പുതുവർഷം. നിങ്ങൾക്കെന്തു ചെയ്യും? എന്ന ഗോപാലപ്പണിക്കരുടെ ജോത്സ്യ ചുമന്ന് ഒരു ചെറുകുറും, ചായംതേച്ചൊതുക്കിയ മുഖവുമായി മാ.സവടിവുകൾ തെറിപ്പിച്ച് ഒരു പട്ടണ കന്യകയും (പുതുവർഷം അവൾക്കെന്തു നൽകും!) തൊട്ടുപിറകെ അതുവഴി സ്കറിയയെ കടന്നുപോയി. പക്ഷേ, അയാൾ അതൊന്നും തന്റെ കാണുന്നതായിരുന്നില്ല. നക്ഷത്രവെളിച്ചങ്ങൾ ഒന്നൊന്നായി കൊഴിഞ്ഞുവീണൊരു രാജവിമിയിൽ, വായ്പോളിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു മദ്യവില്പനശാലയ്ക്കുമുമ്പിൽ നിൽക്കുകയാണെന്ന് അയാൾ സ്വയം വിശ്വസിച്ചുറപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. എന്നിട്ട് വേദനിക്കുന്നൊരു മരഹാസത്തോടെ, വലിയൊരു വ്യഥ കടഞ്ഞെറിയാൻ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ട് അ

യാൾ അവിടെനിന്നു തിരിച്ചു നടന്നു. അയാളുടെ കൊച്ചുക്കണ്ണുകളിൽ ഒരുതുളളി ഇർപ്പം അപ്പോൾ നന്നത്തു നിന്നിരുന്നു.

"ഏയ് സുഹൃത്തേ, കാലം കരെയായല്ലോ നിന്നെ കണ്ടിട്ട്." തിരിഞ്ഞുനടന്ന സ്കറിയയെ സ്നേഹമന്യുണമായൊരു ശബ്ദം പിടിച്ചുനിറുത്തി. ശബ്ദത്തോടൊപ്പം തന്റെ തോളിൽ മുട്ടലമായ കൈത്തലം വന്നുവീണതു് അയാളറിഞ്ഞു. തിരിഞ്ഞുനോക്കുമ്പോൾ, നിറഞ്ഞ ചിരിയുമായി നിൽക്കുന്ന മാനുനായ ഒരു യുവാവും. സ്കറിയായുടെ പകച്ചു വെട്ടിയു മുളള നോട്ടം കണ്ടിട്ടായിരിക്കണം യുവാവ് തുടർന്നു പറഞ്ഞതു്. "ഇതു ഞാനാണെടോ. ജോൺ. നി എന്ന് മറക്കാനിടയില്ല. കാരണം, ഇപ്പോൾ നി ധരിച്ചിരിക്കുന്ന വസ്ത്രംപോലും ഞാൻ തന്നതായിരുന്നു.

വലിയൊരു തീരുമാനമെടുത്തവനെ
പോലെ ജോണിനോടൊപ്പം സ്കൂളിന്

യാൾ സ്റ്റീരിയയെ മിഴിച്ചുനോക്കി കണ നേരമിരുന്നു. അതിനുശേഷം തന്റെ സ്റ്റീരിൽ ഐസിങ് പയ്ക്കെപ്പയ്ക്കെക്കൊണ്ടിരിക്കാൻ ആരംഭിച്ചു. സ്കറിയ അന്ത്യോർത്തിയോടെ ഇറച്ചിപ്പാത്രം കാലിയാക്കുന്നു.

“എന്റെ വിശേഷം നിനക്കറിയാണോ, അല്ലേ?” അഴുകുപുറങ്ങള കൈത്തലം ഉടുപ്പിൽ നിട്ടിത്തുടച്ചുകൊണ്ട് സ്കറിയ ഉറക്കെ സംസാരിക്കാൻ തുടങ്ങി. “വർഷങ്ങൾക്കുശേഷമാണ് ഒരാൾ ഏന്നോട്ട് വിശേഷങ്ങൾ തിരക്കുന്നത്. എന്നിങ്കൾ ഒരപാട്ട് വിശേഷങ്ങളുണ്ട്. ഒരപാട്ട്, ഒരപാട്ടൊര പാട്ട്—”

അതോടൊപ്പം പൊത്തിപ്പിടിച്ച് സ്കറിയ വിങ്ങിവിങ്ങിക്കരഞ്ഞു. അയാളുടെ ഇരുകവിളുകളിലൂടെയും ചുടക്കണ്ണു നീരൊലിച്ചു. കൈയൊന്നു നീട്ടി അതു തുടച്ചുകൊടുക്കാനോ, സ്നേഹപൂർവ്വം തലോടി അയാളെ ആശ്വസിപ്പിക്കാനോ ജോൺ ശ്രമിച്ചതേയില്ല. എന്തെന്നില്ലാത്ത കൗതുകത്തോടെ അയാൾ സ്കറിയയെ ശ്രദ്ധിച്ചിരിക്കുകമാത്രം ചെയ്തു. കറച്ചിലൊന്നടങ്ങിയപ്പോൾ സ്കറിയ ജോണിനുനേരെ തന്റെ വിറയ്ക്കുന്ന വിരലുകൾ നീട്ടി. അതു ചുട്ടപൊളിയിരുന്നു.

“നമ്മൾ നാടകക്കമ്പനിയിൽനിന്ന് പിരിഞ്ഞത് ജോൺ ഓർക്കുന്നുണ്ടല്ലോ.” സ്കറിയ വിചണ്ണമായ ചെച്ചിൽ പറയാനാരംഭിച്ചു. “അന്നെന്നിടക നല്ല ഉറപ്പുണ്ടായിരുന്നു, ചിത്രം വരച്ചെങ്കിലും ജീവിക്കാമെന്നത്. അതുപ്രകാരം ചിത്രങ്ങൾ വരച്ചു വിൽക്കുന്നൊരു കടയിൽ ഞാൻ ജോലി ചെയ്തു. ഒരു ചിത്രകാരന് സ്വാതന്ത്ര്യം ആവശ്യമാണെന്ന് നിനക്കറിയാമല്ലോ. ആ കടയുടെ ഏതെ നിരന്തരം ബുദ്ധിമുട്ടിച്ചു. ഒരു പന്നിക്കട്ടിയെപ്പോലെ പെയിന്റിംഗ്. ബ്രഷിലും മുങ്ങിച്ചുവെന്ന് ആജ്ഞാപിച്ചു. ഒരു ദിവസം കറുത്ത പെയിന്റിന്റെടുത്തു കടയുടെമുമ്പെ മുഖത്തൊരു കഴുക്കൻ്റെ ചിത്രവും വരച്ചവണ് അവിടെനിന്നു ഞാൻ രക്ഷപ്പെട്ടു. പിന്നെ രേലച്ചിലായിരുന്നു. വീണ്ടും ഒരു നാടകക്കമ്പനിൽ ചേർന്നു. ഷബ്ദനായൊരു ഭർത്താവിന്റെ വേഷമെടുത്തു അരങ്ങേറുകയുണ്ടായി. ജനത്തെ ചിരിപ്പിച്ചു. ഒപ്പം ചിൽ ഏല്പാ പിരിക്കും. ഒരേ സ്വരമാണെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ ഞാനും ഉപേക്ഷിച്ചു. നിനക്കറിയില്ലേ ജോൺ, എന്നിങ്ങ് ഒന്നുമായി പൊരുത്തപ്പെടാൻ കഴിയുന്നില്ല. ഇന്നിപ്പോൾ ഓ, ഈ അവസ്ഥയിൽ—”

സ്കറിയ പാത്രത്തിലവശേഷിച്ചിരുന്ന അവസാനത്തെ ഇറച്ചിപ്പൊട്ടും പെറുക്കിയെടുത്തു വായിലിട്ടു ചവച്ചിറക്കി. വലിയൊരാൾമാസമോ, ദുഷിച്ചതാറിയൊരു ചുമട്ടിറക്കിവെച്ച സംതൃപ്തിയോ രണ്ടിലൊന്ന് അപ്പോൾ അയാൾക്കുണ്ടായിരുന്നു. ജോൺ അന്നേരമത്രയും കണ്ണിടച്ച്, അവഗാഢമായ ഏതോ ചിന്തയിൽ മുഴുകി ഇരിക്കുകയായിരുന്നു.

“എന്നിങ്ങ് നിന്നോടു സഹതാപംപോലും തോന്നുന്നില്ല സ്കറിയ,” ജോൺ കനത്തതും ഗാഢമായൊരു ശബ്ദത്തോടെ

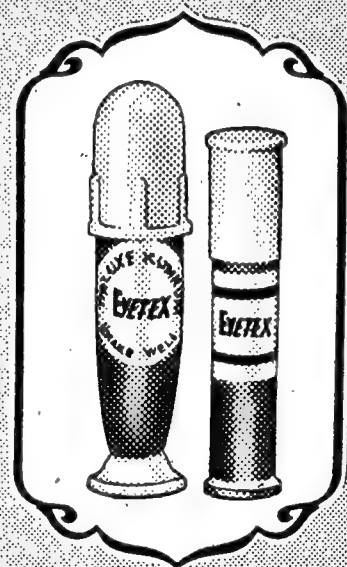
പ്രസരം മുപ്പത്തഞ്ച് മൂന്നരമായ്! താലത്തിലെ-
 ഘൃത്തരിയുടെ മീതേ 'ഹരിശ്രീ' കുറിച്ചു ഞാൻ!
 അപ്പനെൻ വിരലിന്മേൽ തൻവിരലർപ്പിച്ചിട്ടു
 വിസ്മൃതവിചിന്താനത്തിൻ പൂട്ടുകൾ തുറപ്പിച്ചു...
 അപ്പനി, പ്ലിന്നി മണ്ണി, ഞെങ്ങനെയിപ്പെന്നോളം
 അപ്പതുമണ്ണിൻ മീതേ നിൽക്കുന്ന ചെടികളിൽ
 അപ്പന്റെ പരിയല്ലോ പൂക്കളായ് വീടുന്ന-
 തക്കണ്ണിർക്കണമല്ലോ, തേനായിത്തീരുന്നതും...
 അങ്ങനെ മുന്നക്ഷരം കുറിക്കെ, യജിമാനി-
 ചുമ്മനിനാട്ടക്കലാ, യുദ്ധവെട്ടൻനൊറിയീൽ
 അനിയന്തമുള്ളതെട്ടിലിൽ കിടക്കുന്ന
 തനിയേ, യെതോ സപ്തലോകംകണ്ടുറങ്ങുന്നു.
 "എന്താണു 'ഹരി'യെന്ന വാക്കിന്റെയർത്ഥം" തുടർ-
 ന്നൊൻറെ സംഗ്രഹത്തിന്റെ ഉള്ളുപൊട്ടുകയായി...
 "എമ്പാടും നിറയുന്ന പാലകളിൽ, ലോര
 വൻപാമ്പിൻ മീതേയുറങ്ങിടുന്ന ദൈവംതന്നെ"
 അമ്മതൻ ചുണ്ടിൽനിന്നീയ്ഭൂത കഥ കേൾക്കെ
 അസ്ഥരണ ഞാനാണോ "പാമ്പിന്മേൽ കിടക്കാമോ?"
 ശരിയാണറിവു ഞാൻ ഉൾഗച്ചുരുട്ടിന്മേൽ
 ഇരുളിൻ മേലെന്നപോൽ നാമിന്നും കിടക്കുന്നു-
 പത്തീമെത്തയിലെന്ന മാതിരി!- വൻപാമ്പിന്റെ
 നഞ്ചരും നാവിൻതുമ്പു, ഞെപ്പൊഴും കണ്ണിൻ മുഖിൽ
 അപ്പനോടുകയായി "നിന്നെപ്പോലൊരുകുഞ്ഞായ്"
 അമ്പാടി മിടിത്തട്ടിൽ പാലുന്നെന്നത്രേ ഹരി!"
 പിന്നെസംഗ്രഹം നീണ്ടു "ശ്രീ"യെന്ന വാക്കിൻപൊരു-
 ള്ളെന്നോടു പറയാമോ? "ശ്രീയെന്നാൽ ഹമാലക്ഷ്മി!"
 അമ്മയാമരുവിതൻ മമ്മരസ്വരം വീണ്ടു!
 ഇന്നുഞാ, നറിയുന്നേൻ "അസ്ഥിരശ്രീ"യെന്നതും
 'കവി'യും പിന്നെപ്പിന്നെക്കുറങ്ങരുളുമെന്നെ-
 ക്കവിയും തുല്യര്യത്തോടുകൂടി പഠിപ്പിച്ചു...
 ആദ്യമായ് പഠിച്ചു മുന്നക്ഷരം! ഹമാവിഷ്ണു
 വായിത്തൊന്നാദ്യം, പ്രിയലക്ഷ്മീദേവിയുമായി...
 അലക്സാണ്ടറെപ്പോലെ വാണിയെ വെട്ടിപ്പിടി-
 ചുടിമാനത്താൽ കത്തിച്ചങ്ങനെ നടന്നു ഞാൻ
 അക്ഷരദശങ്ങളാൽ പിത്രങ്ങൾ വരച്ചു ഞാൻ
 ഭിത്തിയിൽ-കാലത്തിന്റെറേഖലിയിൽ- അവിരാമം
 ഒട്ടവീൽ മുന്നക്ഷരം-മരണം-ഗ്രസിച്ചാലും
 യുദ്ധബാലനെപ്പോലെമുന്നക്ഷരം പുറത്തെത്തും!

മംഗള മതിവരണത്തിൽ അഴകിയാറ്റുന്ന

ഹെടെക്സ്
ഡീലക്സ് ക്ഷീരം

Matt Finish

നാളെത്തും നാഗരികാംഗങ്ങൾ തേടി അണിയുന്ന ഹെടെക്സ് ക്ഷീരം മകമാരുടെ മേൽ ഉള്ള വശത്തിന്റെ മനോഹാരിത പ്രകാശിപ്പിക്കാൻ കൺകവരുന്ന 14 നിറങ്ങളിൽ കിട്ടും. ശാസ്ത്രീയമായി തയ്യാറാക്കിയ ഹെടെക്സ് ക്ഷീരം ചമ്മന്തിന് ഒരു ദോഷവും ചെയ്യുകയില്ല.

ഹെടെക്സ്
38 വർഷങ്ങളായി നിങ്ങളുടെ പരിപൂർണ്ണ വിശ്വാസത്തിന്റെ മഹത്തായ പ്രതീകം

അരവിന്ദ ലാബറട്ടറീസ്, കോളാർ 600 033

കുമുദി ന്യൂസ് സർവീസ്

ലോകസാഹിത്യത്തിലെ മുത്തുകൾ

പ്രതിയേുടെ ജാലാഗ്നി. സാഹിത്യ ചിന്തകൾ. പ്രൊഫ: എം. കൃഷ്ണൻ നായർ. പ്രസാ: പ്രഭാത് ബുക്ക് ഹൗസ്. വില-6 രൂപ. പ്രൊഫ: എം. കൃഷ്ണൻ നായർ വിശ്വസാഹിത്യത്തിലെ മഹാ പ്രതിഭകളെ തന്റെ വിശിഷ്ടമായ സൗന്ദര്യവണ്ണോടുകൂടി വെളിച്ചത്തിൽ നോക്കിക്കാണുകയാണിവിടെ. ബഹുമാനരീക്ഷത്തിലേക്ക് നമ്മുടെ കണ്ണു തുറ

പിടിക്കുന്ന ഈ പുസ്തകം വിലപ്പെട്ടതാണ്. കൃഷ്ണൻനായരുടെ മനോഹരമായ ശൈലി ഈ പുസ്തകത്തോടു നമ്മെ അടുപ്പിക്കുന്നു. ചിന്തയും ഭാഷയും ഇവിടെ തെളിനിർക്കേണ്ടതും താമരമലരുംപോലെ കൂടിച്ചേരുന്നു.

ആംഗ്ലോ-ഇന്ത്യൻ ജീവിതത്തിൽ നിന്നൊരു കഥ

മുനമ്പ്. നോവൽ. നൂറാട്ട് ഹനി ഫ്. പ്രസാ: സാഹിത്യ പ്രവർത്തക

സഹകരണസംഘം. വില: 24 ക. ആംഗ്ലോ-ഇന്ത്യൻ സമുദായത്തിന്റെ ജീവിതമാണ് ഈ നോവലിന്റെ പശ്ചാത്തലം. ഒരു പ്രത്യേക ജനവിഭാഗത്തിന്റെ സാമൂഹ്യജീവിതം നോക്കിക്കാണാൻ നോവലിന്യ് ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. ബാക്കിയെല്ലാം ഇക്കാലത്തെ സാധാരണ നോവലുകളിലേതുതന്നെ. സാധാരണക്കാരുടെ സാധാരണ ശൈലിയിലേഴുന്ന പെട്ട ഈ നോവലിന് നിരവധി വായനക്കാരുണ്ടായേക്കാം. നോവൽ എന്ന കലാശില്പത്തെല്ലാം നോവൽ വായനക്കാർ തേടുന്നത്. ഒരു കഥ വേണം, കഥയ്ക്കൊരു പശ്ചാത്തലം വേണം, കഥയുടെ നട്ടെല്ലിലൂടെ നീങ്ങുന്ന പ്രേമത്തിന്റെ ഒരു നാരു വേണം. അതെല്ലാം ഇതിലുണ്ട്.

ചരിത്രം ഓർമ്മകളിലൂടെ

സ്മരണകൾമാത്രം. ഓർമ്മക്കുറിപ്പ് കൾ. സി. എച്ച്. കണ്ണൻ. പ്രസാ: കെ. ദേവി. വില 45-രൂപ. സി. എച്ച്. കണ്ണൻ പ്രഗല്ഭനായ ഒരു പത്ര പ്രവർത്തകൻ. പണ്ഡിതനുമായിരുന്നു. മാതൃഭൂമി പത്രത്തിന്റെ ആദ്യകാല ശില്പികളിലൊരാളായിരുന്നു. സംഭവബഹുലമായ ഒരു ജീവിതമായിരുന്നു അദ്ദേ

ഹത്തിന്റെയും. മലബാറിലെ സാംസ്കാരിക ജീവിതത്തിന്റെ പരിത്രരേഖകളും ഈ സ്മരണകളിൽ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. കനംവച്ച ചിന്തയും ഓർമ്മകളുടെ സത്യസന്ധതയും വലിയ മനസ്സിന്റെ നേർ രേഖയിലൂടെ ഉള്ള ചലനവും ഈ പുസ്തകത്തെ ഒന്നാത്തരമാക്കിയിരിക്കുന്നു.

ഒരു നല്ല തമിഴ് നോവൽ

തലമുറകൾ. നോവൽ. നീല പത്മനാഭൻ. വില: എൽ. കെ. പോററി. പ്രസാ: ചിന്ത പബ്ലിഷേഴ്സ്. വില: 22 രൂപ. തമിഴ് കഥാസാഹിത്യത്തെ സമ്പന്നമാക്കിയ ആദ്യനോവലുകളുടെ രചയിതാവാണ് നീല പത്മനാഭൻ. 'തലമുറകൾ' രണ്ടു തലമുറകളുടെ, രണ്ടു ചിന്താഗതികളുടെ കഥയാണ്. ഗ്രാമീണ തമിഴ്ജനജീവിതമാണ് ഈ നോവലിൽ ആവിഷ്കരിക്കപ്പെടുന്നത്. തന്റെ നോവലിനെക്കുറിച്ച് പത്മനാഭൻ എഴുതുന്നു: "പോയതലമുറയും മാവിതലമുറയും സംഗമിക്കുന്ന ഇന്നത്തെ തലമുറയിൽ അല്പം ഉറപ്പായി കാലുനിന്നിരിക്കാണം കലയുടെ ആത്മസത്തയ്ക്ക് കളങ്കം വരുത്താതെ പുറംപാടുകളെ സസൂക്ഷ്മം വീക്ഷിക്കുന്നതിനുള്ള ആത്മാർത്ഥമായ എന്റെ ഉദ്യമമാണിത്."

മുപ്പത്തഞ്ചു^൧

ജനമംഗലം

തിരിഞ്ഞുനോക്കി, ബെഡ്റമ്പർ

വിഷയം: സാമ്പത്തിക സഹായം, ക്രിസ്ത്യൻ

“പിള്ളെ എന്നെ കുന്നു ചെയ്യല്ലെ.

ഇടുങ്ങി ... എഴുന്നിരിക്കുന്ന ചെവി
കുറമാത്രം പഴയതുപോലെ. ഈയാൾ
ഈ പരുവത്തിൽ ഇവിടെ! 'രോഗനിർ
ണ്ണയത്തിന്റെ വിവിധ വശങ്ങളെക്കുറി

പാഠ്യസർജ്ജനൻ കൈയിൽ പ്രഷർ അ
പാർത്ഥ്യസ് കൊടുത്തപ്പോൾ എന്തൊ

[illegible]

“എന്താണ് ഒരു വല്യായ്ക? ഞാനെ

രാത്രിയിൽ അന്താഴം കഴിഞ്ഞു, നാലുപിള്ളയുടെ മരണം. മനസ്സിൽ പാകി അസ്വസ്ഥതയെ ജമാലുമായി പകിടാ ശ്രമിക്കുകയായിരുന്നു.

മാത്രം വെടിയിറക്കുകയും ഇറയായി.
അവരുടെ കട്ടംബങ്ങര തകർന്നു. അത്
പോലപ്പിന്നെ മോചനത്തിന്റെ മാർഗ്ഗം.
ആ ചിന്ത മനസ്സിൽ പാകിയ അസ്ഥി
സ്ഥാനത്തു കെട്ടങ്ങൾ കെട്ടടങ്ങാൻ വളരെ
നേരം വേണ്ടിവന്നു. (തുടരും)

കലാകൗമുദി ലക്കം 315 പേജ് 37

സാറാ തോമസ്

ബംഗാളി നോവൽ പതിനൊന്ന്

“ഇപ്പോഴും?”

“ഉവ്വ്, ഇപ്പോഴും. എന്താ വിവരങ്ങൾ പത്രത്തിൽ വരുന്നില്ലെന്ന് വെച്ചു സംഭവിക്കുന്നില്ലെന്നാണോ വിശ്വാസം? വെടി പൊട്ടുന്നില്ലേ? എന്തെല്ലാം നടക്കുന്നു! നടക്കുകയില്ലേ? അവസാനിച്ചുവോ? ഇല്ല, അവസാനിച്ചിട്ടില്ല. ഒന്നുമവസാനിച്ചിട്ടില്ല. നതിന്റെ ഹാസ് എൻഡ്. പതിനാറു മുതൽ ഇരുപത്തിനാലുവരെയുള്ള ഒരു ജനറേഷൻ നാശാവശേഷമായി. ആയി കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.”

സുജാത ഇതേവരെ ചെയ്യാത്ത ഒരു കാര്യം ചെയ്തപ്പോൾ, പെട്ടെന്ന്. ആവേശത്തോടെ എന്തെങ്കിലും ചെയ്യുക എന്ന

ഭിദ്യനാഥൻ, ജ്യോതി, നിത്യ, തുലി, വിനി ഇവരിൽ നിന്നെല്ലാം. അകത്ത് പ്രതി-പ്രതിമാത്രമല്ല, സോമവിന്റെ അമ്മ, നന്ദിനി ഇവരോടും ഉള്ള വിച്ഛേദനത്തിന്റെ ശോകവുമായി കഴിയേണ്ടി വരും എന്നത് സുജാത അറിഞ്ഞു. അതെ, അതാണിനി സുജാതയുടെ സോളിട്ടറി സെൽ. ഇനി ഏകയാകാൻ പോകയാണ്, എല്ലാംകൊണ്ടും ഏക. സെല്ലിന്റെ കതകുതറന്ന് അവരുടെ നിസ്സംഗത കേൾച്ചു. ആരും പോലീസുകാരല്ല—താങ്കളാണോ പ്രതി ചാരൻജിയുടെ അമ്മ?

പക്ഷേ, നന്ദിനി കൈ തട്ടിക്കളഞ്ഞില്ല. കുറച്ചനേരം നിശ്ശബ്ദമായിരുന്നു. പിന്നെ അവളുടെ കൈകൊണ്ട് സുജാത കൈ പതുക്കെ തലോടി—ഭീരുപത്തോടെ, കണ്ണിതഞ്ഞോടെ. സുജാത കൈ എടുത്തു. കൃത്യത്തോടെ കൈ എടുത്തു. നന്ദിനി അവരുടെ കൈമേൽ വിരലുകൾക്കൊണ്ട് തലോടിയതിൽ അത്യന്തം കൃത്യതയായിരുന്നു അവർ ആ നിമിഷത്തിൽ.

ആയതുകൊണ്ട് അവരെ ഇഷ്ടപ്പെടുകൊള്ളണമെന്നുണ്ടോ? അവരിൽനിന്നും ഒരു ജെസ് പഠിപ്പിക്കുകയുണ്ടോ?”

“ഞാനെന്റെ പ്രതിയെ ഒട്ടും തിരിച്ചറിഞ്ഞില്ല, എത്ര കറുപ്പു മാത്രമാണവനെ ഞാനറിഞ്ഞത്. എന്തിനേ മനസ്സിലാക്കുന്നു, നന്ദിനി. അന്നോണം എന്നിരിക്കാതെ അറിയില്ലായിരുന്നു.”

“അറിയാൻ ശ്രമിച്ചുവോ?”

സുജാത തല ആട്ടുകമാത്രം ചെയ്തു. രേഖിക്കലും, എത്ര പരിതസ്ഥിതിയിലും അവർക്കും അസത്യം പറയാനാവുകയില്ല. അതു പ്രതീക്ഷമറിയാം.

“താങ്കളുടെ ജനറേഷൻതന്നെ അങ്ങനെയാണ്. എല്ലാം കിട്ടണം. സ്നേഹം, വിശ്വാസ ബാധ്യത, എല്ലാം. എന്തുകൊണ്ട്? എങ്ങനെ എല്ലാം കിട്ടണമെന്നു ഗ്രഹിക്കുന്നു.”

“ആഗ്രഹിക്കുകയില്ലേ നന്ദിനി?”

“ഇല്ല, ആഗ്രഹിക്കാനുള്ള അധികാരം താങ്കളെല്ലാവരും താങ്കളിൽ മിക്കവരും ഫെർഫിററ് ചെയ്തിരിക്കുന്നു. കളഞ്ഞു കളിച്ചു. വേറെയും പലരും അപ്പനമ്മ മാരുടെ അടുത്തു് അടുത്തുള്ളവരും നല്ല സമ്പർക്കം പുലർത്തുന്നവരുമായിരുന്നു. അതു, ദീപ, സഞ്ജയൻ—ആഹാഡ് ഹാപ്പിഡെലവ്സ്. എന്നിട്ടും അവരും വന്നു. എന്തുകൊണ്ട്? അവരെങ്ങനെ വന്നു എന്നതിനേക്കാൾ ആരാണ് തരിക?”

“നിതന്നെ പറയൂ നന്ദിനി.”

“പ്രതിയുടെ കാര്യംതന്നെ എടുത്തുനോക്കൂ. അവൻ അവന്റെ അച്ഛനുമായി ഒരു ട്രപ്പുവുമില്ലായിരുന്നു. പരിചയം തന്നെ ഇല്ലായിരുന്നു എന്നു പറയുകയാവും ശരി. ആദ്യം അടുപ്പം സൃഷ്ടിക്കാനുള്ള മനോഭാവം അച്ഛനിൽനിന്നാണ് വരുന്നത്. അപ്പോൾ അതിനായി ഒരു ശ്രമവും അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നുണ്ടായില്ല. അദ്ദേഹം താങ്കളെ വെറും ഡോർ മാറായിട്ടാണ് കരുതിയിരുന്നതെന്നു പ്രതി പറയാറുണ്ട്.”

“പ്രതി അങ്ങനെ പറഞ്ഞുവോ?”

“അല്ലെങ്കിൽ ഞാനെങ്ങിനെ അറിയും എന്നു പറയൂ.” “പ്രതി പറഞ്ഞത്! സുജാതയുടെ മുഖം തുടർന്നു. ഉടനെതന്നെ പഴയ മട്ടിലായി. പ്രതി എല്ലാം അറിഞ്ഞിരുന്നു അപ്പോൾ. അതാണവൻ അമ്മയോട് ഇത്ര അടുപ്പവും സ്നേഹവുമുണ്ടായിരുന്നത്. അവൻ വളരെ കൊച്ചായിരുന്ന കാലത്താണ്. ഒരു ദിവസം സുജാത തനിയെ ഇരുന്നു നിശ്ശബ്ദമായി കരയുകയായിരുന്നു. ആറുവയസ്സുമാത്രം പ്രായമായ പ്രതി അടുത്തുവന്നു അമ്മയെ സമാധാനിപ്പിച്ചു: “ഞാനമ്മയ്ക്ക് സാരി കൊണ്ടുതരാം. നല്ല വലിയ പുലിയും ശിക്കാരിയും ഒക്കെയുള്ള സാരി.”

“അന്യരുടെ കൃത്യൻ സിനെ കൈകളിൽ

ലികൊടുത്തു് തോല്പിക്കുമെന്നു അച്ഛൻ. പ്രതി പറയാറുണ്ട്. ഇംസി. എ. മരിച്ചുപോയാൽ ഒരാൾക്കും ദുഃഖം കാണുകയില്ല. മറ്റൊരാൾക്കൽ പറഞ്ഞു: അമ്മയെപ്പോലെ ഒരു ഭാര്യയെ വീട്ടിലിരുത്തി നാലു മക്കളുള്ള അദ്ദേഹം പെൺപിള്ളയെക്കൂടെ...ഒരു ടൈപ്പിസ്റ്റ് പെണ്ണിന് വാടകയ്ക്ക് ഹാളൊറ്റത്തു കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. ഇതു പറഞ്ഞു പ്രതി അച്ഛനോട് തട്ടിക്കയറി ഒരിക്കൽ. ഇതു് താങ്കൾക്കറിയാമോ?”

“എന്നും?”

“നവംബറിൽ. പ്രതി മരിക്കുന്നതിനു രണ്ടുമാസംമുമ്പ്.” സുജാതയ്ക്കിപ്പോഴാണ് മനസ്സിലായത്. അതാണ് പ്രതി ദിവ്യനാഥന്റെ മുന്നിൽ വരുകയോ അദ്ദേഹത്തോടു് സംസാരിക്കുകയോ ചെയ്യാത്തത്. ദിവ്യനാഥനും പ്രതിയുടെ പേരു പോലും ഉച്ചരിക്കാതായി. പിന്നീടൊരിക്കലും ദിവ്യനാഥൻ സുജാതയോടു് ആദ്യത്തെപ്പോലെ ഇടയ്ക്ക് പോലീച്ചിട്ടില്ല; നിന്റെ താഴെയുള്ള മകൻ ഈ വീട്ടിൽ തന്നെയാണോ താമസിക്കുന്നത്?”

“അവന്റെ ചേട്ടനും ചേച്ചിയും അച്ഛനെ അഡ് മയർ ചെയ്യാറുണ്ട്. അവരൊന്നും മനുഷ്യരല്ലെന്നാണ് പ്രതി പറയാറ്. ചേച്ചി തനി നിംഫൊമാണത്രെ. ചെറിയപ്പോൾ ഒരു കോംപ്ലക്സിന്റെ ഭാരം പേറി നടക്കുന്നവൾ, ചേട്ടൻ തനില്ലാളാണ്. ഇതെല്ലാം പ്രതിയിൽ നിന്നു തന്നെയാണ് ഞാൻ കേട്ടിട്ടുള്ളത്. പക്ഷേ, താങ്കളെപ്പറ്റി മാത്രം...താങ്കളെ പ്രതി വളരെയധികം സ്നേഹിച്ചിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് മാത്രമാണ് വീടുവിട്ടുപോകാതിരുന്നത്.”

“എവിടെക്കും? എവിടെക്കും പോയില്ല?”

“അവൻ വീട്ടിൽ താമസിക്കുമായിരുന്നില്ല. താങ്കളെ ഓർത്തു മാത്രമാണ് അവൻ പോകാതിരുന്നത്. പക്ഷേ, ജനവരി പത്തൊമ്പതാം തീയതി പ്രതിയും ഞാനും മറ്റു പലരും കൂടി പോകാൻ തീർച്ചയാക്കിയതാണ്.”

“എവിടെക്കും?”

“ബേസിഡെക്സ്.”

പ്രതി വീടുവിട്ടു പോകുമായിരുന്നു ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ തീർച്ചയായും. അനിന്ദൻ ഇങ്ങനെ ചതിച്ചില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ പോകുമായിരുന്നു. പ്രതിയുടെ ഡിസ് ട്രസ് ആരംഭിച്ചത് വീട്ടിൽ നിന്നാണ്. പിന്നെ...

“സോമവിന്റെ അച്ഛൻ പ്രതിയുടെ അച്ഛനെപ്പോലെ ആയിരുന്നില്ലല്ലോ.”

“സോമവിന്റെ ഡിസ് ട്രസ് മറ്റൊരു വശത്തുനിന്നാണ് ഉണ്ടായത്. സോമ എന്താണു പറയാനെന്നോ? ആദ്യം അവൻ അവന്റെ അച്ഛനെയാണ് കൊല്ലുകയെന്നും. അവൻ ഇടയ്ക്ക് വിദ്വേഷത്തിന്റെ ഭ്രാന്തികൾ. അപ്പോൾ പറയൂ: അച്ഛൻ! അച്ഛനോ? ഹി ടേക്സ് എവരിതിന് ലെയിങ് ഡൗൺ. പീടിക വച്ചിരുന്നിട്ട് മത്സ്യം വിൽക്കുന്നവൻ തൊട്ട് വലിയ വലിയ ആളുകൾ വരെ അച്ഛനെ പററിച്ചു പോയിട്ടുണ്ടത്രെ. അവരെക്കൊന്നും വീടികയിൽ നിന്നും സാധനം വാങ്ങി

ക്കൊണ്ടു പോകും. വില കൊടുക്കാറില്ല. പിന്നെ അതു, ദീപ, സഞ്ജയൻ അവരെക്കൊണ്ടു ചെന്നു ചെന്നുവന്നുവന്നുവന്നു. ഇവരുടെ കഴപ്പുത്തിനൊരു വിശദീകരണം കണ്ടുപിടിക്കുക വിഷമമാണ്. എല്ലാം കണക്കാക്കലുകൾക്കു പുറത്തല്ലേ?”

“എന്നെപ്പറ്റി പ്രതി മറ്റൊന്നെല്ലാം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്?”

“വളരെയേറെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. എപ്പോഴും പറയാറില്ല. ഇടയ്ക്ക്. പ്രതി പോകാനിരുന്നത് ജനവരി പതിനഞ്ചാം തീയതി ആയിരുന്നു. അങ്ങനെയാണ് ആദ്യം തീർച്ചയാക്കിയത്. അതു് നീട്ടി നീട്ടി പത്തൊൻപതാം തീയതിക്കൊക്കി. പ്രതിയുടെ പിറന്നാൾ താങ്കൾക്കും അത്യധികം വിലപിടിച്ച ദിവസമാണെന്ന് എനിക്കറിയാം. എന്നിരിക്കുമറിയാമതു്. അവൻ അതിലൊന്നും വിശ്വാസംതന്നെ ഇല്ലായിരുന്നു. താങ്കൾക്കു വേണ്ടിയാണ് പ്രതി പോക്കു പത്തൊമ്പതാം തീയതിയാക്കിയതെന്ന് എനിക്കു മാത്രമറിയാം. ഞാനാരോടും അതു പറഞ്ഞുവെല്ല. പ്രതിയോട് ഞാൻ പറഞ്ഞു.”

“അവനെന്താണപ്പോൾ പറഞ്ഞത്?”

“ചിരിച്ചു. ഉത്തരം പറയാതിരിക്കാൻ വിചാരിച്ചാൽ അപ്പോഴൊക്കെ പ്രതി ചിരിക്കുമായിരുന്നു. മറുപടി ഒഴിവാക്കാൻ നല്ല വഴി, ഞാൻ നിന്നെപ്പോലെ സ്റ്റേംബ്ലി എന്നു തോന്നുന്നു എന്നാണ് പറഞ്ഞത്.”

“പിന്നെ എന്തൊക്കെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്?”

“താങ്കൾ വളരെ നല്ലതെന്ന് പറയാറുണ്ട്. താങ്കളു തീരെ ഞാൻ അങ്ങൻ സ്റ്റാൻറിങ്ങാണെങ്കിലും കാര്യങ്ങൾ വിവരിച്ചുപറഞ്ഞു സംസാരിക്കാം. താങ്കളുടെ അടുത്തു് എന്നാണ് പറയാറ്. പ്രതിക്ക് അമ്മയുടെ നേർ ഒരിക്കലും ദേഷ്യമുണ്ടായിരുന്നില്ല. നാഷനൽ സ്റ്റോളർ ഷിഫ് കിട്ടിയ ഉടനെ ജോലിയുടെ കാര്യം പറയാറുണ്ട്. ജോലി കിട്ടിയാൽ താങ്കളേയ്ക്കൊക്കെ വേറെ പോകുമെന്നു മൊക്കെ ആദ്യം പറയാറുണ്ടെങ്കിലും പിന്നീടതൊന്നും പറഞ്ഞിട്ടില്ല.”

സുജാതയുടെ ഓഹിക്കുന്ന, അടക്കിപ്പിടിച്ചുവയ്ക്കാനുള്ള സ്നേഹവും പരോക്ഷമായി പ്രതിയുടെ മരണത്തിനു കാരണമായോ? അമ്മയ്ക്കു വേദനയ്ക്കിടയാകും എന്നുവെച്ചാണ് പ്രതി ആ ദിവസം കല്ലുത്തയിലുണ്ടായത്. അല്ലെങ്കിൽ അവൻ പോയിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കും. ബേസ് എവിടെയാണ്?

സോളിട്ടറി സെല്ലിൽ കഴിഞ്ഞാൽ മനുഷ്യമനസ്സ് അന്വേഷിച്ചുവെന്നു സ്വഭാവമുള്ളതായിത്തീർന്നു, ശവം പരിശോധന നടത്തുന്ന ഡോക്ടറുടെ കത്തിപോലെ. തന്നെ കറക്കുകയായി വിചാരിക്കണം. പ്രതി പോയ സ്ഥലത്തും മരിച്ചുപോകുമായിരുന്നു. അനിന്ദൻ ഈ വിധം ചതിച്ചില്ലെങ്കിലും.

“എന്നാലും തോന്നുകയാണ്...”

വീട്ടിലേക്കു തിരിച്ചു വരുമെന്ന് ആദ്യം നിശ്ചയിച്ചു. പിന്നെ തീരുമാനം മാറി. ഒർഗനൈസേഷന്റെ ഈ ഒർബലത കാരണമാണ് ഞങ്ങൾക്കു വളരെ വിഷമം സഹിക്കേണ്ടിവന്നത്. ഒരു അഞ്ചു പ്രശ്നം ഓർഗനൈസേഷനാവുമ്പോൾ എപ്പോഴും മറ്റുള്ളവരെ ആശ്രയിച്ചുകഴിയേണ്ടിവരുന്നു. സോമ വീട്ടിലേക്കു തിരിച്ചുവരുമെന്നു വിവരം അനിന്ദൻ ചെന്ന് അവരെ അറിയിക്കണം, അങ്ങനെ അറിയിച്ചു എന്ന വിവരം പിന്നെ പ്രതിയെ അറിയിക്കണം.

“അതാണോ അന്ന് പ്രതി വീട്ടിൽ തന്നെ ഇരുന്നതു്?”

“അതെ. പക്ഷേ, അനിന്ദൻ സോമമാരെ വിവരം ചെന്നറിയിച്ചില്ല. വരുന്നുണ്ടെന്ന വിവരം മറുപിലരെ അറിയിച്ചു. പിന്നെ തിരിച്ചുവന്നതുതന്നെയില്ല. നേരെ കൽക്കത്തയ്ക്കു പുറത്തുവീടേയോ പോയി. സന്ധ്യയ്ക്കു ഞാൻ ലാൻട്ടിവിനെ കാണാമെന്നൊറ്റിരുന്നു. അച്ഛൻ തിരിച്ചെത്തിയിരിക്കുന്നു എന്ന വിവരം എനിക്കു കിട്ടിയ ഉടനെ ഞാനതു പ്രതിയെ അറിയിച്ചു. പിന്നെ പ്രതി മറ്റൊന്നിനും കാത്തുനിന്നില്ല. സ്വയം സോമവിനു താക്കിതു നൽകാൻ പോകുകയാണുണ്ടായത്.”

“നി...നി വിവരം എപ്പോഴാണറിഞ്ഞതു്?”

“ഞാനതിരവിലെ അറിഞ്ഞു. പാൽമന്റെ ഓടിപ്പോയ സഹോദരൻ പോകും വഴിക്കു് എന്നോട് പറഞ്ഞുപോയി.”

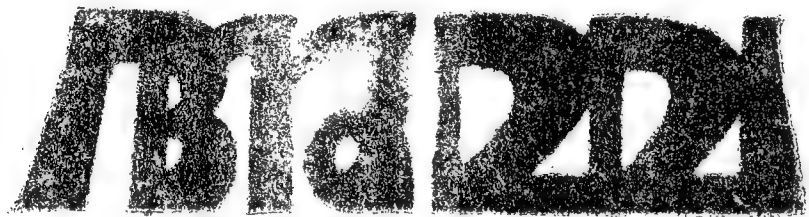
“നി അപ്പോൾ?”

“എന്നെയും അടുത്ത പ്രഭാതത്തിൽ തന്നെ അറസ്റ്റുചെയ്തു്.”

“അന്നു രാവിലെതന്നെ.”

“അതെ, അനിന്ദൻ ഞങ്ങളുടെ മുഴുവൻ യൂണിറ്റിനെ ബിടെ ചെയ്തു്.”

(തുടരും)

ത് അവരുടെ സ്വഭാവമല്ല. സ്വാഭാവികമായി ചെയ്യാനാഗ്രഹമുള്ളതും അവർ ചെയ്യാറില്ല. ഇളംവയസ്സിൽ ജനാലയ്ക്കൽ നിന്നും കാര്യം മഴയും കാണുകയാണെങ്കിൽപോലും ദിവ്യനാഥൻ ശാസിക്കും. ആ പ്രായം മുതൽ മനസ്സിൽ സ്ഥാനം പിടിച്ച ശാസനകളെ അതിക്രമിച്ചു എന്തെങ്കിലും ചെയ്യുവാനവർക്കാകാറില്ല. എന്നിട്ടും സുജാത നന്ദിനിയുടെ കൈ കടന്നുപിടിച്ചു. അവരുടെ കൈ നന്ദിനിയുടെ കൈയിൽ അമന്നിരുന്നു. ഈ ഒരു നിമിഷം ഇനി ലഭിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ലെന്ന സുജാതയ്ക്കു പെട്ടെന്നു തോന്നി. ഇത്തരമൊരു സുയോഗം ഇനി ഉണ്ടാവുകയില്ലെന്നു മനസ്സ് കണ്ടറിഞ്ഞപ്പോലെ. സമയത്തെപ്പോലെ ഇങ്ങനെ ഓടി രക്ഷപ്പെടാൻ കഴിയുന്ന മറ്റൊന്നില്ല. പ്രതി നീല ഷർട്ടിട്ട് അന്നു കോണിക്കു താഴെനിന്ന ആ അമൃതപ്പൂർവ്വനീമിഷം ഇനി തിരിച്ചു വരില്ല. ഇപ്പോൾ മനസ്സിന്റെ അഗാധതലങ്ങളിൽ എന്തു ശൂന്യത! എന്തോ ഒരു അപരിമേയ ശോകം. നന്ദിനിയെ ഇനി ഒരിക്കലും ഇത്ര അടുത്തു ലഭിക്കുകയില്ല.

അതാണ് അവർ നന്ദിനിയുടെ കൈ തന്റെ കൈയിലെടുത്തത്. നന്ദിനി അവരുടെ കൈ തട്ടിക്കളയുമോ? അവരെ തള്ളിനീക്കുമോ? സോമവിന്റെ ചേച്ചിയുടെ മുഖത്തു കണ്ട നിരസഭാവം നന്ദിനിയുടെ നയനങ്ങളിലും അവർക്കു കാണേണ്ടി വരുമോ? ഓർക്കുമ്പോൾത്തന്നെ ഭയം.

മഹാശ്വേതാ ദേവി

പരിഭാഷ: ലീലാ സർക്കാർ

ശക്തിവിപ്ലവം

സെക്രട്ടറിയറിലെ വിശാലമായ ഡർബാർഹാളിൽ സെക്രട്ടറി കഞ്ചനായർ ഏകനായിരുന്നു. വിദ്യാർത്ഥികളുടെ പ്രശ്നങ്ങൾ ചർച്ച ചെയ്ത് പരിഹാരം കണ്ടെത്തുന്ന തിനുവേണ്ടി വകുപ്പുമന്ത്രി യോഗം വിളിച്ചുകൂട്ടിയിട്ടുണ്ട്. കഞ്ചനായർ ഡർബാർ ഹാളിലെ എന്നോ നിശ്ചലമായ ക്ലോക്കിലേക്കും പിന്നീട് തന്റെ പഴയ വാച്ചിലേക്കും നോക്കി. യോഗം തുടങ്ങാൻ ഇനിയും അരമണിക്കൂറുണ്ട്. മൈക്ക് ഓപ്പറേറ്റർമാരും വന്നു തുടങ്ങിയിട്ടേ ഉള്ളൂ.

ശീപ് പവലകൾക്കൊണ്ട് മനോഹരമായ, അത്യന്തമായ മച്ചിലേക്കും ശിഖരങ്ങളോടുകൂടിയ അമൂല്യങ്ങളായ സഫടിക വിളക്കുകളിലേക്കും കഞ്ചനായർ നോക്കി നെട്ടുവീർപ്പിട്ടു. അങ്ങയെ, ഒരു സഫടിക ഫലകത്തിൽ ആർ. വി. എസ്. ഇംഗ്ലീഷ് അക്ഷരങ്ങളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. സെക്രട്ടറിയറിലെ മന്ത്രിയുടെ കഴിപ്പിച്ച സർ രാമവർമ്മ ആയിലും തിരുനാൾ മഹാരാജാവിന്റെ പേരിന്റെ ആദ്യക്ഷരങ്ങളാണവ. ആയിലും തിരുനാൾ, വിശാഖം തിരുനാൾ, കേരള കാളിദാസൻ... ഓർമ്മകൾ ചിറകു വിടർത്തി ഭൂതകാലത്തിലേക്കു പറന്നു.

ഒരു നൂറ്റാണ്ടിലധികം പ്രായമായ ഡർബാർഹാൾ. വർണ്ണോജ്വലമായ എത്രയോ ആഘോഷങ്ങൾക്കും കേരള പരിത്രത്തിലെ അവിസ്മരണീയങ്ങളായ എത്രയോ സന്ദർഭങ്ങൾക്കും അതു സാക്ഷ്യം വഹിച്ചിരിക്കണം! ഗവർണ്ണർമാർ നാട്ടുരാജാക്കന്മാർ, ദേശീയനേതാക്കന്മാർ തുടങ്ങി എത്ര മഹാനന്ത വ്യക്തികൾക്ക് ആ ഹാൾ ആതിഥ്യമരുളിയിരുന്നു! എത്ര പേർ ഇന്നും നിരപചയമായി നിലകൊള്ളുന്ന അതിന്റെ ഗംഭീര്യത്തെ പ്രശംസിച്ചിരിക്കണം!

കർക്കടകക്കാറ്റിൽ സഫടിക ദീപങ്ങളിലെ പ്രസംഗങ്ങൾ പരസ്പരം കൂട്ടി മുട്ടി സംഗീതാത്മകമായ ശബ്ദം ഉയർത്തി. കഴിഞ്ഞ തലമുറയിലെ ആരോ പറഞ്ഞു കേട്ടിട്ടുണ്ട്, യൂറോപ്പിൽനിന്നും ഇറക്കുമതി ചെയ്തതാണ് ആ സഫടിക വിളക്കുകൾ എന്ന്. സൗന്ദര്യവാനായ മഹാരാജാവ് തന്നെ നേരിട്ട് ഉത്തരവാധാര സരിച്ച് വരുത്തിയവയാണുപോലും. അന്നത്തെ മതിപ്പു വിലയെന്ന അനേകായിരം രൂപ വരുമത്രെ. രാജാവും രാജവംശവും പോയി. പക്ഷേ, കാലത്തെ അതിജീവിച്ച അന്നത്തെ ശില്പശാസ്ത്രിയെപ്പോലും

സൗന്ദര്യബോധത്തെയും മനസാ അഭിനയിക്കാതിരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

പ്രാർത്ഥനകൾക്കുപോലുള്ള ഭാരമുള്ള ഫലകങ്ങളും പേരി, ഉദ്യോഗസ്ഥൻമാർക്കുവേണ്ടിയും പറ്റാത്തതും വന്ന് ഒരു വശത്തിലിരുന്ന കസേരകളിൽ നിന്നും എതിർഭാഗത്തുള്ള കസേരകളിൽ വിദ്യാർത്ഥിനേതാക്കന്മാർ സ്ഥലം പിടിച്ചു. കഞ്ചനായർ അമ്പരന്നുപോയി. കേരളത്തിൽ രണ്ടു ഡസനോളം വിദ്യാർത്ഥിസംഘടനകളുണ്ടെന്ന് എവിടയോ ഒരു സ്ഥിതിവിവരക്കോട്ട് കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ഓരോ സംഘടനയുടെയും പ്രസിഡൻറും സെക്രട്ടറിയും മാത്രം യോഗത്തിൽ പങ്കെടുക്കുമെന്നാണ് മനസ്സിലാക്കിയത്. പക്ഷേ ഡർബാർഹാളിൽ അകത്തും പുറത്തുമായി ഏതാണ്ട് മുൻറോളം വരുന്ന ഒരു ജനക്കൂട്ടമാണ് നിലകൊള്ളുന്നത്. മേയന്റിസ്വയംവരത്തിന് ഹാജരായ രാജാക്കന്മാരെപ്പോലെ ഓരോ നേതാവും ഒരു ഡസൻ അനുചരന്മാരെയും കൊണ്ടുവന്നു വന്നിരിക്കുന്നത്. അണികളെ ഇന്ത്യൻ ചെയ്യണമല്ലോ!

നീട്ടിവളർത്തിയ താടി, പടിപടിയായി വെട്ടിയ തലമുടി, ബട്ടണുകൾ ഉൾക്കൊള്ളിയ കൂസലില്ലാത്ത മുഖഭാവം, അലക്ഷ്യമായ നോട്ടം. സർക്കാർ എന്ന വർഗ്ഗശത്രുവിന്റെ മുക്കിടിച്ച പാഞ്ഞിയാക്കാൻ തയ്യാറായിവന്നിരിക്കുകയാണ് എല്ലാവരും.

മന്ത്രി ഹാളിലേക്കു കടന്നുവന്നു. ഉദ്യോഗസ്ഥൻമാർ ഏഴുനേരം അദ്ദേഹത്തോടുള്ള ആദരം പ്രകടിപ്പിച്ചു. യുവതലമുറയിൽ ഒരുവിഭാഗം ഏഴുനേരക്കാൽ അലക്ഷ്യമായി എങ്ങോട്ടോ നോക്കിയിരുന്നു. അദ്ദേഹം അതു കണ്ടു. എങ്കിലും കണ്ടില്ലെന്നു നടിച്ചു.

പുറകിലത്തെ ഒരു കസേരയിലിരുന്ന കഞ്ചനായർ മന്ത്രിയെ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി. കാൽ നൂറ്റാണ്ടിനു മുമ്പ്, താൻ ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയായിരുന്ന കാലത്തു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേർ കേൾക്കുന്നതുതന്നെ എന്തൊരാളെപ്പോലെയാണെന്നു. കിരാനായ രേണാധികാരിയുടെ മുമ്പിൽ യാതൊരു കൂസലും കൂടാതെ തന്റെ അടുത്തേക്കു നെ

ഞ്ചുയർത്തി നിന്നിരുന്ന യുവനേതാവ്. ആദർശങ്ങൾക്കുവേണ്ടി എല്ലാം വലിച്ചെറിഞ്ഞ് വിദ്യാർത്ഥിപ്രസ്ഥാനത്തിലേക്കും തൊഴിലാളി പ്രസ്ഥാനത്തിലേക്കും ഒടുവിൽ പൂർണ്ണമായിത്തന്നെ രാഷ്ട്രീയപ്രവർത്തനങ്ങളിലേക്കും ജീവിതത്തിന്റെ ഗതിബോധപൂർവ്വം തിരിച്ചുവന്ന യുവൻ. ഒരു കാലത്തു് പൗരസ്ത്യം തുളുമ്പിയിരുന്ന ആ മുഖം ഇന്ന് പരിക്ഷിണമാണ്. യുവതലമുറയുടെ വഴിപിഴച്ച പോക്ക് അദ്ദേഹത്തെയും വേദനിപ്പിക്കുന്നുണ്ടാവണം.

യോഗം ആരംഭിച്ചു. ഏതാണ്ട് അറുപതോളം വരുന്ന സുദീർഘങ്ങളായ അവകാശപത്രികകളുടെ ഒരു സമാഹാരമാണ് യോഗത്തിന്റെ അജണ്ട. എത്ര ചുരുങ്ങിയൊരു പരച്ചുചെയ്ത തീരണമെങ്കിൽ പത്തു മണിക്കൂറുകൾ വേണം. ഓരോ നേതാവും കുറഞ്ഞത് പതിനഞ്ചു മിനിറ്റുകളിലും പ്രസംഗിക്കുമെന്നതു തീർച്ച. മനസ്സിലാക്കുന്നതോടെ ഒരു ആട്ടവിളക്കിന്റെ മുമ്പിൽ കത്തിയിരിക്കുന്ന നളചരിതം നാലുദിവസത്തെയും കഥ ഒറ്റയടിക്കു് കണ്ഠനേരം വെളുപ്പിക്കാൻ വിധിക്കപ്പെട്ടതുപോലെ ഒരു തോന്നൽ.

എടുമായ ഒരു മന്ദഹാസത്തോടെ മന്ത്രി വിദ്യാർത്ഥി സഹൃദയങ്ങളെ സ്വയം പരിചയപ്പെടുത്താൻ അഭ്യർത്ഥിച്ചു. കാലപ്പഴം ഇല്ല, അധികാരപ്രമത്തത ഇല്ല, തികഞ്ഞ വാത്സല്യമാണ് ആ മുഖത്തു്. ഏതു പ്രശ്നവും ഏതും തുറന്നു ചർച്ചചെയ്യാൻ താൻ സന്നദ്ധനാണെന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്ന നിഷ്കളങ്കമായ മുഖഭാവം.

മുൻ നിരയിൽനിന്ന് ഒരു നേതാവ് ചാടി ഏഴുനേരം പരിചയപ്പെടുത്തലാക്കി പിന്നീട് കാം. പതിവുപോലെ ഓരോ ചായയും തന്ന് തെത്താപിഞ്ഞാപറഞ്ഞു് തെങ്ങെ തിരിച്ചയയ്ക്കാനാണോ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെന്ന് ആദ്യം വ്യക്തമാക്കണം. അതാണ് മനസ്സിലാക്കിപ്പോകാൻ തന്നെ. എന്റെ സഖാക്കളേ, ഇവിടെ ഇരുന്നിട്ട് കാര്യമില്ല. തെങ്ങെ കേന്ദ്ര സെക്രട്ടറിയറിലെ മുമ്പിലാസം ലോഡ്ജിൽ യോഗം ചേർക്കുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. വിദ്യാർത്ഥി

വർഗ്ഗത്തിന്റെ നിറന്നുപ്രശ്നങ്ങൾ ചർച്ച ചെയ്യാൻ.

ആ ഔധത്യം മന്ത്രി പുഞ്ചിരിയോടെ സമ്മിച്ചു.

ചായ മാത്രമല്ല, വടയും വാഴയ്ക്കുപ്പൂവും കൂടി തരുന്നാണ്. വേണമെങ്കിൽ രണ്ടോ മൂന്നോ വട്ടം. വെറുതെ അങ്ങു പറഞ്ഞയയ്ക്കുന്ന പ്രശ്നമില്ല. നിങ്ങളുടെ പരയാനുള്ളതൊക്കെ കേൾക്കാനാണ് ഞാനും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും ഇവിടെ ഇരിക്കുന്നത്. അതിനാണല്ലോ നിങ്ങളെ വിളിച്ചത്. അദ്ദേഹം സൗമ്യമായി പറഞ്ഞു.

ആരുടെയും ഔദാര്യത്തിനുവേണ്ടി ഭിക്ഷാപാത്രവുമായി വന്നവരല്ല ഞങ്ങൾ. വേറൊരു നേതാവ് അട്ടഹസിച്ചു. അവകാശങ്ങൾ കണക്കുപറഞ്ഞു നേടിയെടുക്കാനാണെന്നും എന്റെ സംഘടനയും—

ഇരിയെടാ അവിടെ! മറ്റൊരാളെത്തന്നെ അവിടെ!

നീ ആരോടാ ഇരിക്കാൻ പറയാൻ! ഒരു വെല്ലുവിളി.

ഇവിടെ വിളിച്ചിട്ടുള്ളതു് സർക്കാരിന്റെ ചോക്കറു് സംഘടനകളെയല്ലെന്നെങ്കിൽ ആ കാര്യം തുറന്നു പറ. ഞങ്ങളുടെ വേറെ പണിയുണ്ട്. വക്കാലത്തു പിടിച്ചിട്ടുള്ളവർ മാത്രം ഇവിടെ ഇരുന്നാൽ മതിയല്ലോ.

വെല്ലുവിളികളും അട്ടഹാസങ്ങളുംകൊണ്ട് ഡർബാർഹാൾ മുഖരിതമായി. ഉച്ചഭാഷിണി അനുവദിക്കേണ്ടായിരുന്നു എന്ന് കഞ്ചനായർക്കു തോന്നി. കാരണം, അലർച്ചകളും ആക്രോശങ്ങളും ഉച്ചഭാഷിണിയിൽക്കൂടി ആയാലേ ഗമയുള്ളൂ എന്നാണ് അലർന്നവരുടെ ഭാവം. സ്റ്റേഡിയം ശബ്ദമലിനീകരണം.

മന്ത്രി അക്ഷോഭ്യനായി ഏഴുനേരം നിന്നു.

യെവുവെപ്പും എന്റെ അനുജൻമാർ ഇങ്ങനെ തുടങ്ങരുത്. വളരെ ഗൗരവമുള്ള കാര്യങ്ങളാണ് നമുക്കു ചർച്ചചെയ്യാൻ തീരുമാനിക്കേണ്ടത്. പരസ്പരമുള്ള വാഗ്വാദങ്ങൾ അവസാനിപ്പിച്ച് ശാന്തരായിരിക്കണം.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ തുടരത്തുടരെയുള്ള അഭ്യർത്ഥനകൾക്കു് അല്പം ഫലമുണ്ടായെന്നു തോന്നി. ആക്രോശങ്ങളും ആരവങ്ങളും തെല്ലു ശമിച്ചു. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ഓരോരുത്തരായി സ്വയം പരിചയപ്പെടുത്തി. ഈ പരിഷ്കരണ ആർക്കറിയാം എന്ന മട്ടിൽ നേതാക്കളിൽ ചിലർ അലസരായി കേട്ടിരുന്നു. സർക്കാരിന്റെ മർദ്ദനോപകരണങ്ങൾ എന്ന മട്ടിൽ ചിലർ വിദ്വേഷത്തോടെ നോക്കി. ഏഴുപകു ശബ്ദം വാങ്ങിക്കുന്ന പെറ്റാറിബർഷാകൾ, മറ്റു ചിലർ പരിഹാസത്തോടെ വിക്ഷിപ്തം.

നേതാക്കളുടെ ഉഴുമായി.

ഗഗനൻ പുവച്ചത്—

ഇരിയെടാ അവിടെ—ഈ അറയ്ക്കുനിന്ന് തുടങ്ങട്ടെ.

ഈ അറയ്ക്കുനിന്ന് തുടങ്ങിയാൽ എത്രവരുമെന്ന് ഞങ്ങൾ ഒന്നുനോക്കട്ടെ. ആ കളി കയ്യിലിരിക്കട്ടെ. ഇത് കോളേജും പള്ളിക്കൂടവുമല്ല. പറഞ്ഞാലേ പേരു്!

കേൾക്കേണ്ടതാ നിന്റെ പേരു്! അത്യച്ചത്തിൽ ഉച്ചഭാഷിണി എടുത്തു കയ്യിൽവെച്ചുകൊണ്ട് ആദ്യത്തെ ആൾ അട്ടഹസിച്ചു. കോടതിവരന്തയിൽ വിസ്താര ശിപായി തൊള്ളുനാട് കേസു് വിളിക്കുന്നതുപോലെ.

ഗഗനൻ പുവച്ചത്, എം. എൻ. യു. (എ) സംസ്ഥാന പ്രസിഡൻറും.

ഇരിയെടാ അവിടെ! നിന്നെ ആരാ സംസ്ഥാന പ്രസിഡൻറാക്കിയത്? തുടർന്ന് വീണ്ടും കോലാഹലം. ശാന്തരായിരിക്കാൻ മന്ത്രിയുടെ നിരന്തരമായ അപേക്ഷകളെ മാനിച്ച് നേതാക്കൾ മിണ്ടാതിരുന്നു. അടുത്ത ആൾ ഏഴുനേരം കോഴിമുക്ക് രാജൻ, എം. എൻ. യു. (ബി) സംസ്ഥാന ജനറൽ സെക്രട്ടറി. പ്രദോഷ് തൃക്കിടേരി, പി. എക്സ്. വൈ. ഇസഡ്. സ്റ്റേറ്റ് കമ്മിറ്റി ചെയർമാൻ.

കേട്ടില്ല, ഒരു മുഖയിൽനിന്നും ആരോ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. താനാണോ പറഞ്ഞത്?

നിന്നെ ഒന്നും കേൾക്കാനല്ല ഇങ്ങോട്ടു വന്നത്. അണികളുടെ കുറേയോളം ഞങ്ങളുടെയിൽ തുക്കിടേരി അലറി.

എതിർകക്ഷിക്ക് മറുപടി പറയാൻ കഴിയുന്നതിനു മുൻപ് അടുത്ത ആൾ ചാടി ഏഴുനേരം അലർന്നു. വൈ. ഇസഡ്. സ്റ്റേറ്റ് കമ്മിറ്റി ചെയർമാൻ.

തുടർന്ന് പുനരപി അട്ടഹാസങ്ങളും, അലർച്ചകളും. അത്യച്ചത്തിൽ ഒരാൾ ശബ്ദം മന്ത്രിക്കുമ്പോൾ ആരോ ഉയർത്തി: വേലുപ്പിള്ള ഗുപ്തം സ്റ്റേറ്റ് കമ്മിറ്റി ചെയർമാൻ.

തുടർന്ന് പുനരപി അട്ടഹാസങ്ങളും, അലർച്ചകളും. അത്യച്ചത്തിൽ ഒരാൾ ശബ്ദം മന്ത്രിക്കുമ്പോൾ ആരോ ഉയർത്തി: വേലുപ്പിള്ള ഗുപ്തം സ്റ്റേറ്റ് കമ്മിറ്റി ചെയർമാൻ.

നാണം എന്തിനാണം അംഗീകരിച്ചതെന്ന് ഞങ്ങൾക്കറിയാം. വിദ്യാർത്ഥി വർഗ്ഗമാണോ അതോ ഈ സർക്കാറാണോ? ഇതിയാണു ഗുപ്തം അർഹമായ പ്രാതിനിധ്യം കിട്ടണം. മന്ത്രി ഒളിച്ചുകൂടി അവസാനിപ്പിക്കണം.

വേലുപ്പിള്ള ഗുപ്തം ചർച്ചയിൽ പങ്കെടുക്കാൻ അനുവദിക്കാൻ പാടില്ല. അനുവദിച്ചാൽ ഞങ്ങൾ വാക്കുട്ട് നടത്തും. ഒരു ഭീഷണി മുഴങ്ങി.

മന്ത്രിയുടെ മുഖത്തെ തെരുവുകൾ വലിഞ്ഞു മുറുകി. സ്വയം നിയന്ത്രിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു:

ചർച്ച തുടങ്ങിയില്ല, അതിനു മുമ്പേ പരസ്പരം കലഹിച്ചാലോ? എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട സഹൃദയങ്ങൾ ശാന്തരായിരിക്കണം. ഇതിയാണു ഗുപ്തം സ്റ്റേറ്റ് കമ്മിറ്റി ചെയർമാൻ വന്നെത്തിയ സ്ഥിതിക്ക് അദ്ദേഹവും ചർച്ചയിൽ പങ്കെടുക്കട്ടെ. വേലുപ്പിള്ള ഗുപ്തം പറയാനുള്ളതും നമുക്കു കേൾക്കാം.

വളരെ അധികം അട്ടഹാസങ്ങൾ ഒന്നിച്ചുയർന്നു.

വേലുപ്പിള്ള ഗുപ്തം താങ്ങി നിറഞ്ഞു. പൊളിഞ്ഞു പാളിസായ ഈ സർക്കാരിന്റെ ആവശ്യമായിരിക്കും. പക്ഷേ, അംഗീകൃത സംഘടന ഞങ്ങളുടെതാണ്. സാക്ഷാൽ ഇതിയാണു ഗുപ്തം. വേണമെങ്കിൽ വേലുപ്പിള്ള ഗുപ്തം മിണ്ടാതിരുന്ന, വടയും വാഴയ്ക്കുപ്പൂവും കഴിച്ച് പൊയ്ക്കൊള്ളട്ടെ.

ഒരുവാതിൽകോട്ടയെ സംസാരിക്കാൻ അനുവദിച്ചില്ലെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ ചർച്ചയ്ക്കില്ല. വേലുപ്പിള്ള ഗുപ്തം സർക്കാരിന്റെ ഏൻപിള്ള നയം—

ഭാഗ്യവശാൽ സ്വയം പരിചയപ്പെടുത്താനുള്ള അത്യാർത്ഥിയോടെ അടുത്ത ആൾ ചാടി ഏഴുനേരം. ഉരുട്ടുമ്പലം ശശി, കെ. എൻ. പി. (പുല്ലെറിയ്ക്കി ഗുപ്തം)

ആരോ ഈ പുല്ലെറിയ്ക്കി? ആരോ അലറി.

പതിനാലു ലോകങ്ങളും ഹോപ്പിക്കുന്ന ക്രക്ഷമായ ഒരു നോട്ടത്തോടെ ഉരുട്ടുമ്പലം ചോദ്യകർത്താവിന്റെ നേരെ തിരിഞ്ഞു:

അറിയണോടാ പുല്ലെറിയ്ക്കി ആരെന്ന്? ഈ ഹാളിൽനിന്നു ഇറങ്ങി വെളിയിൽ വാ, കാണിച്ചുതരും!

വരാംമോ, വരാം. സൈക്കിൾ ചെയിനും കുറുവടിയും ഞങ്ങളും കൈയിലുണ്ട്.

കഞ്ചനായർ ഞെട്ടി. സൈക്കിൾ ചെയിനും കുറുവടിയും! പേനയും പെൻസിലും പിടിക്കേണ്ട ഇളംകൈകളിലാണ് മാരകായുധങ്ങൾ കൊണ്ടുനടക്കുന്നത്! അവരുടെ കുഴപ്പങ്ങളുടെ കഥയോർത്തു. പകലന്തിയോളം എല്ലുനേരം പണിയെടുക്കുന്ന അച്ഛൻ; രോഗിണിയായ അമ്മ; പ്രായമായ സഹോദരികൾ. കഞ്ചനായർക്കു ദുഃഖം തോന്നി. ഒരുകാലത്തു് താനും ഒരു വിദ്യാർത്ഥി ആയിരുന്നു. പക്ഷേ അന്ന് വായിക്കുവാനും പഠിക്കുവാനുമായിരുന്നു ആഗ്രഹം. വിദ്യാർത്ഥി പ്രസ്ഥാനത്തോടു് പൂർണ്ണമായ അനുഭാവം ഉണ്ടായി

സി. പി. നായർ ഐ. എ. എസ്.

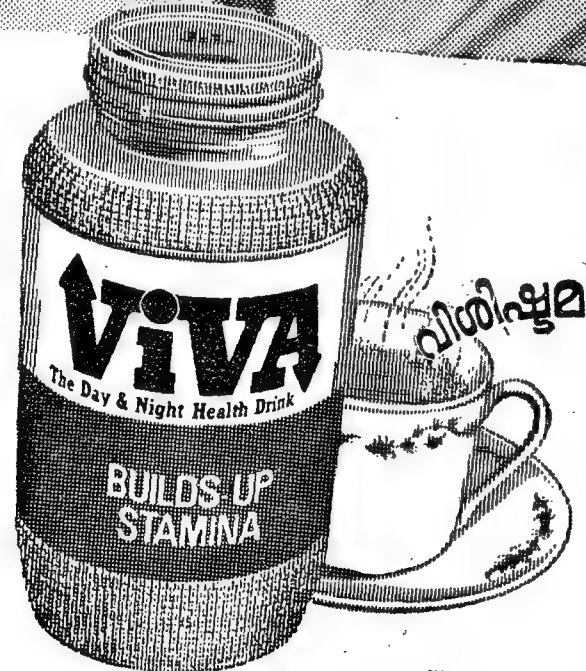
വിവാ റാവു പകലും ഓജസ് നിലനിൽക്കു പാനീയം

നിരപേക്ഷമായ ഇന്നത്തെ ലോകത്തിൽ ജീവിതവ്യാപാരങ്ങൾ വിജയകരമായി നടത്താൻ വിവാ രാവു പകലും നൽകുന്ന അധികപ്പെട്ട ഓജസ് നിങ്ങൾക്കാവശ്യമാണ്.

വിവാ ദിവസം മുഴുവൻ ഓജസ് നിലനിൽക്കുന്നു!
വിവാ ആധുനിക ചേരുവകൾ കൊണ്ടു നിർമ്മിച്ചതാണ്. അതിൽ നിങ്ങൾക്കാവശ്യപ്പെട്ട ശക്തിയും ഉന്മേഷവും പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന മാർട്ടും നിങ്ങളുടെ കോശ നിർമ്മാണത്തിനും പാരമ്പര്യം ആവശ്യപ്പെട്ട പ്രോട്ടീനുകളും കൂടുതലായി അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അവ നിങ്ങളുടെ ശക്തി വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ജോലി ചെയ്യാൻ ഉന്മേഷവും ഉത്സാഹവും നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു.

വിവാ രാത്രിയിൽ നിങ്ങളെ തെ പതിയ
മനസ്സ് പനാക്കിമാറ്റുന്നു!
ഉറക്കത്തിനുമുമ്പ് തെക്കു വിവാ ചുടാടെ കടിച്ചാൽ രാത്രി മുഴുവനും പുഷ്പവിശ്രമം ലഭിക്കും ഉന്മേഷത്തോടെ ഉണർന്നെഴുന്നേൽക്കാൻ വേണ്ട പോഷണവും ആയുർനൽകും!

ഓർമ്മിക്കുക: വിവാ ജീവിതത്തെ കൂടുതൽ
ആസ്വാദ്യകരമാക്കുന്നു!
വിവാ കൂടുതൽ മധുരം നൽകുന്നു! തെ കപ്പി വിവായിൽ നിന്നും മറ്റൊരു ദാർശനികപാനീയത്തേയും അപേക്ഷിച്ച്, കൂടുതൽ ചുപ്പ് താഴ്ന്ന പാനീയം ലഭിക്കും.

വിശിഷ്ടമായ രുചി

JIL ജി.എ.ടി. ഇൻഡസ്ട്രീസ് ലിമിറ്റഡ്

NAME AND ADDRESS OF VIVA DISTRIBUTOR
M/S MOHAMED HASAN HASANI GERASHI,
Hasani Super Markets, Dubai
P.O. Box 286, Dubai, U.A.E.
(Telephone : 220186-8,
Cable : HASANI Dubai
Telex : HASNI EM 45499)

നന്ന എങ്കിൽകൂടി. ഗാസ്സിയും ജയപ്രകാശും അശോക് മേത്തയും മുതൽ മാർക്സ്. ലെന്നിനും എം. എൻ. റോയിയുംവരെയുള്ള താത്ത്വികചാര്യന്മാരുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ആവേശത്തോടെ വായിച്ചു പഠിച്ചു. ഒരു പുതിയ മാനവികത അവയിൽ ഒർശിച്ചു. അതു ജീവിതത്തിന്റെ അന്തർധാരയിൽ അലിഞ്ഞുചേർന്നു. ചിന്ത പുതിയ ചക്രവാളങ്ങൾ കണ്ടെത്തി. അന്നും ഇന്നും തമ്മിലുള്ള ഭീമമായ അന്തരം ഓർത്തു കയ്യുറയർ നെടുവീർപ്പിച്ചു.

സമുദ്ധമായ താടി തടവിടുകൊണ്ട് അടുത്ത നേതാവ് എഴുന്നേറ്റു: വഴുതന വിജയൻ, ബി. സി. ഡി. വെങ്കിടരസ്സി ഗുപ്.

മാതൃസ് മണിമുളി, അവിലകേരള തയ്യൽ വിദ്യാർത്ഥി കോൺഫെഡറേഷൻ പ്രസിഡൻ്റ്.

തയ്യൽ വിദ്യാർത്ഥിയോ? തന്നെ ആരു വിളിച്ചെടാ ഇവിടെ? വീണ്ടും ഒരാക്ഷേപം..

ഒരു സബ്മിഷൻ ഉണ്ട്, തൃക്കിടേരി ചാടിയെഴുന്നേറ്റു.

അവന്റെ സബ്മിഷൻ അനുഭവിച്ചാൽ ഞങ്ങൾക്കും കുറെ സബ്മിഷൻ കളുണ്ട്. മന്ത്രി അതും കേൾക്കണം. ചിറ്റാമ്മനയം ഇവിടെ നടക്കാൻ പോകുന്നില്ല.

കമ്പുചിയായിലെ സംഭവവികാസങ്ങൾ പർച്ച ചെയ്യുന്നതോ എന്നു ഞങ്ങൾക്കറിയാം. മറ്റൊരാൾ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു.

അതിനുമുമ്പ് എൽ സാൽവഡോറി ലെ പ്രശ്നങ്ങൾ പർച്ചചെയ്യണം. അവിടെ വിദ്യാർത്ഥി വർഗ്ഗം സമരത്തിന്റെ തീച്ചുളയിലാണ്. രവി മുളിക്കുളങ്ങൾ ഓർമ്മിപ്പിച്ചു.

വേണ്ടോ, കമ്പുചിയാതന്നെ ആദ്യം പർച്ചചെയ്യണം.

ഒരിക്കൽകൂടി ആരവങ്ങളുടെ ഒരു പ്രവാഹം ആരംഭിച്ചു. ഗബ്ദേലോഷങ്ങൾക്കിടയിൽ കോഫിഹൗസിൽനിന്നും പായയും വടയും വാഴയ്ക്കാപ്പവും വന്നെത്തി. വന്യമായ ആവേശത്തോടെ വിദ്യാർത്ഥി വർഗ്ഗം അവയെ നേരിട്ടു.

കയ്യുറയർ പന്ത്രണ്ടുപോയ ക്ലോക്കിലേക്കും വീണ്ടും തന്റെ വാച്ചിലേക്കും നോക്കി. മണി എട്ടു കഴിഞ്ഞു. അജണ്ടയിലേക്കു കടന്നിട്ടുപോലുമില്ല. അഞ്ചു മണിക്കൂർ വെറുതെ പോയി.

പായയും വടയും വാഴയ്ക്കാപ്പവും അപ്രത്യക്ഷമായപ്പോൾ വർദ്ധിച്ച വീരോടെ ഗബ്ദേലോഷൻ വീണ്ടും ഉയർന്നു.

ഞങ്ങളുടെ നാട്ടിൽ, കൊടുമുളയ്ക്കൽ മത്തായി എന്ന പാവപ്പെട്ട കർഷകന്റെ ഏകപുത്രനും പി. എക്സ്. വൈ. ഇസഡ് കണ്ണുരാമൻ ഗുപ്തിന്റെ ഇടക്കി ജില്ലാ ഡയററുമായ പവനൻ കഴുതയുരുട്ടിയെ സ്ഥലം ഇഞ്ചാർജും ഒരു സംഘം കിങ്കരൻമാരും കൂടി ദൃഢീയമായി ശക്തിപ്പെട്ട സംഭവം പർച്ചചെയ്യണം. ഒരു നേതാവ് ആവശ്യപ്പെട്ടു.

കഴുതയുരുട്ടിയലോ ഒരു കോഴി മോഷണക്കേസിൽ പ്രതിയായത്? ഒരു ഇൻറർവ്യൂ.

കഴുതയുരുട്ടിയല്ല തന്റെ കൊല്ലം ജില്ലാ സെക്രട്ടറി ഭരതൻ മുഖത്തലയാ പ്രതിയായത്. അതും കോഴിമോഷണക്കേസിലല്ല, കള്ളവാറ്റു കേസിൽ അറിയാമോ? നേതാവ് തിരിച്ചടിച്ചു.

കഴുതയുരുട്ടി സംഭവം പർച്ചചെയ്യുന്നെങ്കിൽ 71 മുതൽ ഇങ്ങോട്ടുള്ള സകല വിദ്യാർത്ഥി മർദ്ദനങ്ങളും പർച്ചചെയ്യണമെന്നു എന്റെയും എന്റെ സംഘടനയുടെയും ഉറച്ച അഭിപ്രായം. ഒരുവാതിൽകോട്ട ഡിമാൻഡ് മുന്നോട്ടുവച്ചു.

71 പോരാ, 57 മുതലുള്ള എല്ലാ കിരാത സംഭവങ്ങളും പർച്ചചെയ്യണം. ബന്ധപ്പെട്ടവരുടെ കറുത്ത കൈകൾ ഇടപെട്ട മെനുജ്ജതിനാൽ 57 മുതലുള്ള സകല കിരാതൻമാരെയും സസ്പെൻഡ് ചെയ്ത് മാറിനിറുത്തിയിട്ടുവേണം പർച്ച ആരംഭിക്കേണ്ടതെന്നാണ് എന്റെ സംഘടനയുടെ സുചിന്തിതമായ ആവശ്യം. മുളിക്കുളങ്ങൾ ഉന്നിപ്പറഞ്ഞു.

നാണുപ്പണിക്കർ കമ്മീഷൻ റിപ്പോർട്ട് ഉടൻ മേശപ്പുറത്തുവെക്കണം.

നാണുപ്പണിക്കർ കമ്മീഷൻ വിദ്യാർത്ഥി വിരുദ്ധമായ ഒരു നിലപാടാണ് സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്. നാണുപ്പണിക്കരെ പ്രോസിക്യൂട്ട് ചെയ്യണം. അതിന് ഈ സർക്കാർ തയ്യാറാണോ എന്നാണ് എനിക്കും എന്റെ സംഘടനയ്ക്കും അറിയേണ്ടത്. അതോ അഴകൊഴുപ്പൻ നയം തുടരാനാണോ ഭാവം? മണിമുളി ചോദിച്ചു.

നാണുപ്പണിക്കർ മാത്രമല്ല നെടുങ്ങാടി കമ്മീഷൻ റിപ്പോർട്ടും പർച്ചചെയ്യേണ്ടതാണ്. നെടുങ്ങാടി കമ്മീഷൻ റിപ്പോർട്ട് പർച്ചചെയ്യേണ്ട യാതൊരുവശ്യവുമില്ല. ഇരിയടാ കോഴിമുക്കു അവിടെ! ഇറങ്ങിപ്പോടാ തൃക്കിടേരി! അലവലാതി!

തുടർന്ന് വീണ്ടും വാഗ്വാദങ്ങളും പോരിന് വിളികളും.

ഞങ്ങളുടെ പന്ത്രണ്ടു ചാർട്ടർ ഉടൻ പർച്ച ചെയ്യണം. ചെല്ലേ തീരൂ, കോഴി മുക്കു അലറി.

പന്ത്രണ്ടോ? എഴുപത്തിനാലിനോ ഞങ്ങളോട്. അതിൽ നിന്റെ പന്ത്രണ്ടും പെട്ടും. അതുകൊണ്ട് ഞങ്ങളോട് ആദ്യമെടുക്കണം. തൃക്കിടേരിയാണ്.

വിദ്യാർത്ഥി വർഗ്ഗത്തിന് ആളായി ഒരു ദിവസം മതി ഹാജർ എന്ന ഞങ്ങളുടെ സംഘടനയുടെ പ്രമേയം കണ്ടിട്ടും മന്ത്രി അനങ്ങാൻവന്നതായും..

ഒരു പോയിന്റ് ഫോ ഓർഡർ— കോഴി ബിരിയാണി വിതരണം പ്രിഡിഗ്രി ക്ലാസ്സുവരെ സൗജന്യമാക്കണമെന്ന് ഞങ്ങളാവശ്യപ്പെടുന്നു.

സിനിമാതിയേറ്ററുകളിൽ എഴുപത്തഞ്ചുശതമാനം സൗജന്യം തരുന്നോ ഇല്ലോ എന്നു വേലപ്പിള്ള ഗുപ്തിനറിയണം. അതോ കത്തക മുതലാളിമാരെ പ്രീണിപ്പിക്കുന്ന നയം തുടരാനാണോ മന്ത്രിയുടെ ഭാവം? ഒരുവാതിൽകോട്ട ഒരുക്കട്ടെ കടലാസ്സുയർത്തിക്കൊണ്ടു ചോദിച്ചു.

സർ, സർ, എന്റെ പോയിന്റ് ഫോ—

പ്രിൻസിപ്പൽമാരെ വിദ്യാർത്ഥികൾ തിരഞ്ഞെടുക്കണമെന്നാ ഞങ്ങളുടെ ഒന്നാമത്തെ ഡിമാൻഡ്, മുളിക്കുളങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു.

പോരാ പോരാ! വൈസ് ചാൻസലറായി ആറാമുമാസം റെട്ടേഷനിൽ വിദ്യാർത്ഥികളെ വയ്ക്കാതെ പാറ്റകളെ, മണിമുളി അലറി.

അടിയന്തരമായി ഒരു യുവജനകോർപ്പറേഷൻ...

ക്യാമ്പിനറിൽ വിദ്യാർത്ഥി വർഗ്ഗത്തിന് പ്രാതിനിധ്യം തരണമെന്ന ഡിമാൻഡിന് ഈ സർക്കാരിന്റെ നിലപാടു് ഈ നിമിഷം അറിയണം.

മേശപ്പുറത്തുവെച്ചിരുന്ന മൈക്കുകൾ മീമന്റെ ഗഭപോലെ കയ്യിൽ എടുത്തുപിടിച്ചു കൊണ്ടാണ് ഓരോരുത്തരും അലരുന്നത്. മൈക്കുകൾക്ക് ആയുർബലം. ഉള്ളുകൊണ്ടാവണം, അവ വയറുകളിൽനിന്നും പറിഞ്ഞുപോന്നില്ല.

നിർഭോഷം ദണ്ഡുഹമായപ്പോൾ വിവരമുള്ള മൈക്ക് ഓപ്പറേറ്റർ മൈക്ക് ഓഫ് ചെയ്തു. പക്ഷേ, വെളിക്കാൻ തേച്ചത് പാണ്ടായി.

ഇത് ദുര്യോഗപരവും രാഷ്ട്രീയപ്രേരിതവുമാണെന്ന് ഞങ്ങൾ ആരോപിക്കുന്നു. ഈ പുഴുത്തുനാറിയ സർക്കാരിന്റെ മൈക്കിലൊരു ഞങ്ങളുടെ ഗബ്ദേലോഷൻ മോ എന്നു നോക്കട്ടെ! മൈക്ക് ഓഫ് ചെയ്ത്, രക്തവും വിവർച്ചയും നൽകി ഞങ്ങൾ തലമുറതലമുറയായി നേടിയെടുത്ത അഭിപ്രായപ്രകടന സ്വാതന്ത്ര്യം തടഞ്ഞുവെക്കുമെന്ന് ഈ ഇരിക്കുന്ന മന്ത്രിയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീഴസംഘടനകളും കരുതുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അവർ മൂലസാർഗ്ഗത്തിലാണ്! എട്ടിക്കും പൊട്ടുമാറ്റം ഒരലർച്ച.

മന്ത്രിയുടെ ക്ഷമയറ്റം ചാടിയെഴുന്നേറ്റു, സ്വതസ്സിദ്ധമായ ഗംഭീരസ്വരത്തിൽ അദ്ദേഹം ഗർജ്ജിച്ചു:

ഓറ അക്ഷരംപോലും ആരും ഇനിയും മിണ്ടിപ്പോകരുത്. കണ്ണുങ്ങളാണല്ലോ എന്ന കരുതി ഇത്രയും ക്ഷമിച്ചു. പക്ഷേ മന്ത്രിയും മനുഷ്യനാണ്. മന്ത്രിയുടെ ക്ഷമയ്ക്കും ഒരതിരണ്ണം. അതു മനസ്സിലാക്കണം. നേതാക്കൻമാരായാൽപോരാ, അല്ല മെങ്കിലും വിവരവും കൂടി വേണം. അന്നു സ്സായി പെരുമാറാൻ പഠിക്കണം. നീ യൊക്കെ ജനിക്കുന്നതിന് അര നൂറ്റാണ്ടുമുമ്പ് വിദ്യാർത്ഥിപ്രസ്ഥാനത്തിനു വേണ്ടി അടിയും തൊഴിയും ചെയ്തിട്ടു കൊണ്ടുവരാണു ഞങ്ങൾ. നീയൊക്കെ ജീവിക്കുന്ന പ്രായത്തിൽ ഞങ്ങൾ മുലകടിക്കുന്ന പ്രായത്തിൽ ഞങ്ങൾ ജലിലിൽ കിടന്നു ചോളക്കണ്ണിൽ കടിക്കുകയും മുട്ടുകടി കൊള്ളുകയും ആയിരുന്നു. ഏറ്റവും കുറഞ്ഞപക്ഷം, പ്രായത്തോടുള്ള ബുദ്ധിമാനമെങ്കിലും കാണിക്കാൻ കഴിയണം. അതിന് തയ്യാറില്ലാത്തവൻ നേതാവ് എന്ന പേരിനുചോലും അർഹനല്ല.

ഒരു പെരുമഴപെയ്തു തോർന്നപോലെ കോലാഹലങ്ങൾ കെട്ടടങ്ങി. രൂക്ഷമായ ആ ഗർജ്ജനത്തിന്റെ പ്രതിധ്വനിമാത്രം ഡർബാർ ഹാളിൽ അവശേഷിച്ചു. വീരദ്രേൻമാർ ആട്ടിൻകുട്ടികളെപ്പോലെ ശാന്തരായി. ഞെട്ടി വിറച്ച് സ്വപ്നമാനങ്ങളിലിരുന്നു.

കയ്യുറയർ പുഞ്ചിരിച്ചു. മണി പന്ത്രണ്ടായി. ഒരു നാലുമണിക്കൂറിനു മുൻപെങ്കിലും മന്ത്രിക്ക് ഈ ബുദ്ധിമോട്ടിനെക്കുറിച്ച് എത്ര നന്നായിരുന്നു!

വിപ്ലവകാരികളുടെ ഐക്യമെന്താണ്

ഇന്ത്യയിലെ വിപ്ലവ പ്രസ്ഥാനം എണ്ണമറ്റ രക്തസാക്ഷികളുടെ ആത്മത്വ ഗത്തിൽ സംരക്ഷിക്കപ്പെട്ടതും ദുരിതമനുഭവിക്കുന്ന മുഴുവൻ ജനങ്ങളുടേയും യഥാർത്ഥ മോചനത്തിന് വഴിയൊരുക്കാൻ കഴിയുന്നതുമായ ഒരേയൊരു പ്രസ്ഥാനം. ഇന്നു മുഖികരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സജീവമായ ഒരു പ്രശ്നമാണ് വിപ്ലവകാരികളുടെ ഐക്യം. ഇന്ത്യയിൽ ഇന്നോളം നടന്ന വിപ്ലവസമരങ്ങളിൽ ഗുണപരമായി ഒരു പുതിയ വിതാനത്തിലേക്കുയർന്ന നക്സൽബാരിയായ പുനർവാർത്തപ്പെട്ട വിപ്ലവപ്രസ്ഥാനത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന വിപ്ലവകാരികൾ ഈ പ്രശ്നങ്ങളിൽ തങ്ങളുടേതായ അഭിപ്രായങ്ങൾ പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. 1980 ഒക്ടോബർ-നവംബർ ലക്കം "ഫ്രോണ്ടിയറി"ൽ നാഗരൂഷൻ പട്നായക് ചെയ്ത ആഹ്വാനത്തെയും അതിന്മേൽ വിപ്ലവകാരികൾക്കിടയിൽ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന രൂക്ഷമായ വാദപ്രതിവാദങ്ങളേയും അവയുടെയൊക്കെ പ്രതിഫലനമെന്ന നിലയ്ക്ക് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട പതിമൂന്ന് മാർക്സിസ്റ്റ്-ലെനിനിസ്റ്റ് ഗ്രൂപ്പുകളുടെ സംയുക്ത പ്രസ്താവനയേയും, ഐക്യം ഈ കാലഘട്ടത്തിന്റെ ആവശ്യമാണെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നവരെന്ന നിലയ്ക്ക് നാമെങ്ങനെ വീക്ഷിക്കുന്നുവെന്ന പ്രശ്നമുടേവിക്കുന്നു. ആ സംയുക്ത പ്രസ്താവനയിൽനിന്നു പിൻവാങ്ങിക്കൊണ്ടും ഐക്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനങ്ങളെക്കുറിച്ച് തങ്ങൾക്കുള്ള കാഴ്ചപ്പാട് വിശദീകരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള സി. പി. ഐ. (എം. എൽ.) പുനഃസംഘടനാക്കമ്മിറ്റിയുടെ ആഹ്വാനവും പ്രമേയവും ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഗൗരവപൂർവ്വം കണക്കിലെടുക്കപ്പെടേണ്ട ഒരു ചിന്താധാരയാണ്.

തീർച്ചയായും വിപ്ലവകാരികളുടെ ഐക്യം ഒരു നല്ല കാര്യമാണ്. പക്ഷേ, ആരാണ് വിപ്ലവകാരികൾ? മഹാനായ ലെനിൻ പറഞ്ഞു: "ഐക്യമെന്നത് ഒരു മഹത്തായ കാര്യമാണ്, ഒരു മഹത്തായ മുദ്രാവകാശമാണ്. പക്ഷേ, തൊഴിലാളികളുടെ ആദർശലക്ഷ്യത്തിന് ആവശ്യമുള്ളത് മാർക്സിസ്റ്റുകളുടെ ഐക്യമാണ്, അല്ലാതെ മാർക്സിസ്റ്റുകളും മാർക്സിസത്തിന്റെ എതിരാളികളും വളച്ചൊടിപ്പുകാരും തമ്മിലുള്ള ഐക്യമല്ല." അപ്പോൾ ഇന്ന് ഇന്ത്യയിലെ യഥാർത്ഥ മാർക്സിസ്റ്റുകൾ ആരാണ് നിർണ്ണയിക്കുന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനമെന്താണ്? നക്സൽബാരിയുടെ മാർഗ്ഗം ഇന്ത്യയുടെ വിമോചനത്തിന്റെ മാർഗ്ഗമായി അംഗീകരിക്കുകയും ഇന്ത്യയിൽ ഇന്ന് നട

ക്കേണ്ടത് സാമ്രാജ്യത്വവിരുദ്ധ, ഫ്യൂഡൽ വിരുദ്ധ പുത്തൻ ജനാധിപത്യ വിപ്ലവമാണെന്ന് അംഗീകരിക്കുകയും എന്താൽ വ്യത്യസ്തവും വിരുദ്ധവുമായ പ്രത്യയശാസ്ത്ര നിലപാടുകളിൽ നിൽക്കുകയും അവയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പ്രായോഗിക പ്രവർത്തനങ്ങളിലേർപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നവരുടെ ഐക്യമാണ് നാം ഇവിടെ ചർച്ച ചെയ്യുന്നത്. ഈ ഐക്യം നേടാനുള്ള മാർഗ്ഗമെന്താണ്? എല്ലാ വിഭാഗ

വിപ്ലവകാരികളുടെ ഐക്യം നല്ലതാണ്. പക്ഷേ, ആരാണ് വിപ്ലവകാരികൾ? ഇന്ത്യയിലെ വിപ്ലവകാരികളുടെ ഐക്യത്തെ ലേഖിക വിലയിരുത്തുന്നു.

അതിനെ വെറും "അവ്യക്തമായ പിറുപിറുക്കലായി" ചിത്രീകരിച്ച് പൂർണ്ണമായും നിരാകരിക്കുന്നത് ഒട്ടുംതന്നെ ശരിയല്ലാത്ത കാഴ്ചപ്പാടാണ്.

വ്യക്തിപരവും അടവുപരവുമായ പ്രശ്നങ്ങളും "ഞാനെന്ന ഭാവവും" അതുപോലുള്ള ചെറുപ്രശ്നങ്ങളുമാണ് വിപ്ലവകാരികളെ ഭിന്നിപ്പിച്ചുനിറുത്തുന്നതെന്ന നാഗരൂഷന്റെ അഭിപ്രായം യഥാർത്ഥവുമായി കറേയൊക്കെ ബന്ധമുള്ള ഒന്നാണ്. തീർച്ചയായും നക്സൽബാരി പ്രസ്ഥാനത്തെ ശിഥിലീകരിക്കുന്നതിന് ഇത്തരം പ്രശ്നങ്ങൾ അതിന്റേതായ പങ്കു വഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇന്നും അത് നിലനിൽക്കുന്നുണ്ട്. വാക്കിൽ തങ്ങൾക്ക് തെറ്റുപറ്റാനുള്ള സാധ്യതകൾ അംഗീകരിക്കണമെന്നൊക്കെ പറയാറുണ്ടെങ്കിലും തങ്ങൾ പരിപൂർണ്ണമായും ശരിയാണെന്നും തങ്ങൾക്ക് വിയോജിപ്പുള്ള ആശയമുന്നയിക്കുന്ന ഏതൊരാളും "പിന്തിരിപ്പണം" "തീരുത്തൽവാദി"യുമാണെന്ന നിലപാട് മിക്കവാറും എല്ലാ വിപ്ലവ വിഭാഗങ്ങളും എടുക്കാറുണ്ടെന്നുള്ളതും വാസ്തവമാണ്. ഇനിയും അത്തര

മൊരു നിലപാട് ആരെങ്കിലും തുടരുന്നവെങ്കിൽ അതു വിപ്ലവകാരികളുടെ ഐക്യത്തിനുപകരം കൂടുതൽ ശിഥിലീകരണത്തിലേക്കായിരിക്കും നയിക്കുക. മാർക്സിസം - ലെനിനിസം - മാവോസേതുങ് ചിന്തയുടെ മാർഗ്ഗദർശനത്തിൽ കീഴിൽ ഇന്ത്യയുടെ പുത്തൻ ജനാധിപത്യ വിപ്ലവം മുന്നോട്ടുകൊണ്ടുപോവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന എല്ലാവിഭാഗങ്ങളും ഒരു യഥാർത്ഥ മാർക്സിസ്റ്റ്-ലെനിനിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തിനുണ്ടായിരിക്കേണ്ട സഹായ്ക്കുതയ്ക്കായ സാമ്രാജ്യത്വവിരുദ്ധതയോടുകൂടിയുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളെ വിമർശനാത്മകമായി വിലയിരുത്തുകയും വേണം. ആത്മാർത്ഥമായ സ്വയം വിമർശനമെന്ന തൊഴിലാളിവർഗ്ഗപ്രവർത്തനശൈലി ഉൾക്കൊള്ളുന്നതുവഴി മാത്രമേ യഥാർത്ഥ ഐക്യത്തിനുള്ള ഉപാധികൾ ഒരുക്കപ്പെടുകയുള്ളൂ. പ്രത്യയശാസ്ത്രം ഗണ്യത്വം സ്വന്തം നിലപാടുകളിൽ ഉറപ്പുനിൽക്കുമ്പോൾ തന്നെ വിപ്ലവവിഭാഗങ്ങൾ തമ്മിൽ അയവേറിയ ഒരു സമീപനം കൈക്കൊള്ളുകയും ഓരോരുത്തരുടേയും ആശയ

അജിത

ങ്ങൾ തമ്മിൽ സജീവമായ സംഘട്ടനത്തിന് കൂട്ടമായ ഒരു വേദിയൊരുക്കുകയും അറിവും അനുഭവവും പരസ്പരം കൈമാറുകയും ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്. അതിനു പ്രായോഗിക സാധ്യതകൾ ഇനിയും രൂപപ്പെട്ടിട്ടില്ലെങ്കിലും അതിനു വേണ്ട ശ്രമങ്ങൾക്ക് എല്ലാ വിഭാഗങ്ങളും മുൻകൈയെടുക്കേണ്ടതുണ്ട്. അങ്ങനെ മാത്രമേ ഈ കാലഘട്ടത്തിലെ ചുമതലകൾ നിറവേറാൻ കഴിവുള്ള പാർട്ടിയും നേതൃത്വവും ഉടച്ചുവാർക്കപ്പെടുകയുള്ളൂ.

തുടർന്ന് ചൈനാപ്രശ്നത്തിൽ മാത്രമാണ് വിപ്ലവകാരികൾ തമ്മിൽ ഗുരുതരമായ പ്രത്യയശാസ്ത്രഭിന്നതകളുള്ളതെന്നും മറ്റു പ്രശ്നങ്ങൾ അപ്രധാനമാണെന്നും നാഗരൂഷൻ പറയുന്നു. ഈ നിലപാടിനോട് നക്സൽബാരി സായുധകാർഷിക ഉയർത്തെഴുന്നേൽപ്പിനെപ്പോലും ഇന്നോളമുള്ള വിപ്ലവപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ വികാസ പരിണാമങ്ങളെ സൂക്ഷ്മമായി വിലയിരുത്തുന്ന രാജാക്കും യോജിക്കാനാവില്ല. സി. പി. ഐ. (എം. എൽ.) സ്ഥാപനത്തോടു ഇന്നോളം അനവധി പ്രത്യയശാസ്ത്രപ്രശ്നങ്ങൾ ഗുരുതരമായി ഉയർന്നുവന്നിട്ടുണ്ട്. ഇന്നും അതു വ്യത്യസ്ത തട്ടുകളിൽ നിലനിൽക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പാർട്ടിസ്ഥാപനത്തിനു ശേഷമുണ്ടായ തിരിച്ചടികളിലേക്കും ശിഥിലീകരണത്തിലേക്കും നയിച്ച പ്രായോഗിക പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും മാർഗ്ഗദർശകമായിത്തീർന്ന സൈദ്ധാന്തികാടിത്തറയെ കാണാതെ അവയെ വെറും "അടവുപരമായ പ്രശ്നങ്ങളാക്കി" വെട്ടിച്ചുരുക്കുന്നതുവഴി പ്രശ്നങ്ങളെ അമിതമായി ലളിതമാക്കുകയാണ് നാഗരൂഷൻ ചെയ്യുന്നത്.

വർത്തമാന ഇന്ത്യൻ സമൂഹത്തിലെ പരിഹരിക്കപ്പെടേണ്ട മുഖ്യവൈരുദ്ധ്യത്തെക്കുറിച്ചും, മുഖ്യവൈരുദ്ധ്യം ഫ്യൂഡലിസവും വിപ്ലവമായ ബഹുജനവിഭാഗങ്ങളും തമ്മിലുള്ളതാണെന്ന സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ രൂപംകൊണ്ടിട്ടുള്ള 1970-ലെ ഒന്നാം പാർട്ടിക്കോൺഗ്രസ് റിപ്പോർട്ടിനെക്കുറിച്ചുമൊക്കെ ഇന്നും വിരുദ്ധമായ അഭിപ്രായങ്ങൾ വിപ്ലവവിഭാഗങ്ങൾക്കിടയിൽ നിലനിൽക്കുന്നു. ഇന്ത്യൻ വിപ്ലവത്തിന്റെ ഇന്നത്തെ ഘട്ടത്തിൽ മുഖ്യശക്താക്കൾ ഫ്യൂഡലിസമാണെന്നും, സോവിയറ്റ് സോഷ്യൽ സാമ്രാജ്യത്വമാണെന്നും, രണ്ടു വൻശക്തികളുടെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള സാമ്രാജ്യത്വമാണെന്നുള്ള അഭിപ്രായങ്ങൾ വച്ചുപുലർത്തുന്ന വിഭാഗങ്ങളായി പൊതുവിൽ ഇവരെ തരംതിരിക്കാവുന്നതാണ്. ഓരോ വിഭാഗവും താന്താങ്ങളുടെ പ്രത്യയശാസ്ത്രധാരണയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് പ്രായോഗിക പ്രവർത്തനങ്ങൾ സംഘടിപ്പിക്കുന്നത്. ഓരോരുത്തരും ഉന്നംവെക്കുന്ന വ്യത്യസ്ത ലക്ഷ്യങ്ങളിലേക്കാണ്. ചൈനാപ്രശ്നത്തിൽ യോജിക്കുന്നവർപോലും ഇത്തരം കാര്യങ്ങളിൽ വിരുദ്ധ അഭിപ്രായങ്ങളിൽ നിൽക്കുന്നു.

ഇന്ത്യൻ വിപ്ലവത്തെക്കുറിച്ച് മുഖ്യവൈരുദ്ധ്യത്തെക്കുറിച്ചുമുള്ള തങ്ങളുടെ ധാരണകൾ പലതവണ വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. നിലവിലുള്ള പരിതഃസ്ഥി

തിയിൽ നിലവിലുള്ള അസംഖ്യം വൈരുദ്ധ്യങ്ങളിൽ ഏതു വൈരുദ്ധ്യം സാമ്രാജ്യത്വവും ഇന്ത്യൻ രാഷ്ട്രവും തമ്മിലാണെന്ന പലപ്പോഴും ഉന്നയിച്ചുവന്നിട്ടുള്ള പാർട്ടിക്കോൺഗ്രസ് റിപ്പോർട്ട് പാർട്ടിയും ബഹുജനങ്ങളും തമ്മിലുള്ളതാണെന്ന കണ്ടെത്തലിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ രൂപംകൊണ്ട വ്യക്തതകളെ ഉന്മൂലനം ചെയ്യുകയെന്ന ലൈൻ പ്രസ്ഥാനത്തിനു വമ്പിച്ച തിരിച്ചടികൾ വരുത്തിവച്ചുവെന്നും ഇന്ന് ബഹുഭാവി

ഐക്യത്തിനുള്ള വഴി സ്വയം വിമർശനമാണ്.

ക്ഷം വിപ്ലവശക്തികളും ഉന്മൂലനം ലൈനിന്റെ പ്രമുഖ വക്താക്കളായിരുന്നവരുടേതും തുറന്നു സമ്മതിക്കുന്നു. 1970-ലെ ഒന്നാം കോൺഗ്രസിലാണ് ഈ ലൈൻ അതിന്റെ ഉച്ചകോടിയിലെത്തിയത്. ആ കോൺഗ്രസ് അംഗീകരിച്ച രാഷ്ട്രീയ സംഘടനാ റിപ്പോർട്ടും ചാക്രമജംഭാരക പ്രസംഗവും ഇതു തെളിയിക്കുന്നു. ആ കോൺഗ്രസ് ചേർന്ന് ആറു മാസങ്ങൾക്കുള്ളിൽ കേന്ദ്രാക്കമ്മിറ്റി പിളരുകയും പാർട്ടി വമ്പിച്ച ശിഥിലീകരണത്തിലേക്കു തള്ളിവിടപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അതിനു മുമ്പും പിന്നീടും ഉന്മൂലനലൈനിനെ സംബന്ധിച്ച് അണികൾക്കിടയിൽ കടുത്ത അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു താവളപ്രദേശമാകാൻ പക്ഷമായിക്കൊണ്ടിരുന്ന ശ്രീകാകുളം സമരത്തെയും ഭേദഗതി-ഗോബിന്ദപുര സമരത്തെയും തകർക്കുന്നതിൽ ഈ ലൈനിനുള്ള പങ്കു തെളിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇന്ത്യയിലെ പുത്തൻ ജനാധിപത്യവിപ്ലവത്തിന്റെ പ്രാഥമിക ചുമതലകൾതന്നെയും പൂർണ്ണമായി നിറവേറാനോ പ്രായോഗികസാധ്യതകളെ ശരിയായി ഉപയോഗപ്പെടുത്താനോ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തതെല്ലാ ലക്ഷ്യത്തിലേക്കും ബഹുഭാഗം ഇനിയും ബാക്കി നിൽക്കേ, ചാക്രമജംഭാരക ലൈൻ മാർക്സിസം-ലെനിനിസം-മാവോസേതുങ് ചിന്തയുടെ ഇന്ത്യൻ സാഹചര്യങ്ങളിലെ സമുത്ത പ്രകടിത രൂപമാണെന്നും ആ ലൈൻ അജയ്യമാണെന്നും വിശ്വസിക്കുകയും പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്ക് ആത്മസംതുഷ്ടിപ്പുറം എന്തെങ്കിലും നേട്ടമുണ്ടാക്കാൻ കഴിയില്ല. ചാക്രമജംഭാർ 'അഥോറിറ്റി' അല്ലെന്നും അദ്ദേഹത്തെ വിമർശനാത്മകമായി അപഗ്രഥിക്കുന്നവരാണ് തങ്ങളെന്നും പറയുന്നവർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ തെറ്റായ പാത പിന്തുടരുന്നതുവഴി ഇന്ത്യൻ വിപ്ലവ പ്രസ്ഥാനത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിനുള്ള യഥാർത്ഥ സ്ഥാനം പോലും നിഷേധിക്കുകയാണ് ഫലത്തിൽ ചെയ്യുന്നത്. കേരളത്തിലിന്നോളം നടന്ന ഉന്മൂലനങ്ങളും ഈ അടുത്തകാലത്തായി നടന്ന കേന്ദ്രീകൃതമായി ഉന്മൂലനവും വിപ്ലവപ്രസ്ഥാനത്തിന് എന്തു നേട്ടമുണ്ടാക്കിയെന്നും അത് ന

ക്സൽബാരി പ്രസ്ഥാനത്തോടുള്ള ജനങ്ങളുടെ വികസിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന താല്പര്യത്തെ എങ്ങനെയാണ് സ്വാധീനിച്ചതെന്നും തങ്ങളുടെ ആത്മനിഷ്ഠമായ താല്പര്യങ്ങളിൽനിന്നു വിമുക്തമായി ഈ ലൈനിന്റെ വക്താക്കൾ വിലയിരുത്തുമെന്നും പ്രത്യാശിക്കട്ടെ.

ഇന്ന് നിലവിലുള്ള സാർവ്വഭൗമ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ അവസ്ഥയോടും പ്രത്യേകിച്ച് ചൈനയിലെ പുതിയ സംഭവ വികാസങ്ങളോടുമുള്ള സമീപനം മറ്റൊരു പ്രധാന വിഷയമാണ്. പുതിയ സി. പി. സി. നേതൃത്വത്തെ ഇന്നും പൊക്കിപ്പിടിക്കുന്ന മാർക്സിസ്റ്റ്-ലെനിനിസ്റ്റ് വിഭാഗങ്ങളാണ്. അങ്ങനെ പൊക്കിപ്പിടിച്ചിരുന്നവരിൽത്തന്നെ നാലാം സംഘ വിപ്ലവത്തെ ശേഷം പുനർചിന്തനം നടക്കുന്നുവെന്ന വാർത്തകളുണ്ടായിരുന്നു. നാഗരൂഷണ വട്ടെ വ്യക്തമായൊരു നിലപാടെടുക്കണമില്ല. മാവോ സേതുങ്ങിന്റെ മരണത്തിനുശേഷം ചൈനയിലെന്താണ സംഭവിച്ചതെന്ന ചോദ്യത്തിനുള്ള ഉത്തരം ലഭിക്കാത്തവർക്ക്, ഉത്തരം അപൂർണ്ണമായി ലഭിക്കുന്നവർക്ക് ലോക കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ നിലവിലുള്ള അവസ്ഥയോടും ശരിയായി പ്രതികരിക്കാനോ വിപ്ലവ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ഗതിയിൽ ഗുണാത്മകമായ പങ്കു വഹിക്കാനോ കഴിയില്ല. ചൈനയിലെ സംഭവവികാസങ്ങളോടുള്ള നിലപാടിൽ തെറ്റു പറയുന്നതോ, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു നിലപാടെടുക്കുന്നതിൽനിന്നും ഒഴിഞ്ഞുനിൽക്കുന്നതോ ആയ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്കും വ്യക്തികൾക്കും ഒരുപോലും തൊഴിലാളിവർഗ്ഗ താൽപ്പര്യങ്ങളെ മുന്നോട്ടു നീക്കാനാവില്ല. പാരിസ് കമ്മ്യൂണിസ്മോടും റഷ്യയിലേയും ചൈനയിലേയും വിപ്ലവങ്ങളോടും സംസ്കാരികവിപ്ലവത്തിന്റെ കാലത്തു് അതിനോടുമുള്ള നിലപാടുകളാണ് അതതു കാലഘട്ടങ്ങളിലെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റിനേയും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് വിരുദ്ധനേയും തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയുന്ന മാർഗ്ഗസൂചികയായിരുന്നത്. ഇന്നത്തെ സാഹചര്യത്തിൽ ആ മാർഗ്ഗസൂചിക ചൈനയിലെ പുതിയ സംഭവവികാസങ്ങളോടുള്ള നിലപാടായി മാറിയിരിക്കുന്നു. ചൈനയിൽ നടന്നത് മുതലാളിത്വപുനഃസ്ഥാപനമാണെന്നും അവിടെ വിപ്ലവം ചെയ്യപ്പെട്ടത് മാവോ സേതുങ് തന്നെയാണെന്നും ഇന്ന് സംശയലേശമെന്നു വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. മാവോ സേതുങ് ചിന്തയുടെ യഥാർത്ഥ അനുസ്താനയെ ഉയർത്തിപ്പിടിക്കാൻ ശ്രമിച്ച 'നാലാം സംഘ'ത്തിലെ ചുവങ് ചിങ്ങിനോടും പാങ് ചുൻപുറം ഒത്തുചേരാനോ നിൽക്കാൻ, അവർക്കും ക്ഷീണങ്ങളോ വാൻമുള്ള സാധ്യത അംഗീകരിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ, ലോകമാതൃകയുള്ള വിപ്ലവശക്തികൾ ബാധ്യസ്ഥമാണ്. തങ്ങൾ ഏതു ശക്തികളോടൊപ്പം നിലനിൽക്കണമെന്നതിലേക്കാണ് ചുമതലയിൽനിന്നും ഒരു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് കാരനും ഒഴിഞ്ഞുനിൽക്കുക സാധ്യമല്ല.

(അടുത്തലക്കത്തിൽ അവസാനിക്കുന്നു)

കോഴിക്കോടൻ

വിഭവസമൃദ്ധം

പുതുമകൾ പലതും തുന്നിച്ചേർത്തതാണ് വിശ്വംഭരൻ സെഞ്ചറി പ്രൊഡക്ഷൻസിനുവേണ്ടി ഒരുക്കിയ സംഘർഷം. പുതിയ കാഴ്ചപ്പാടുകൾ, തക്കിടികൾ, മസാലകൾ, ശാസ്ത്രാത്മകമായ ഭാഷയിൽ വിഭവസമൃദ്ധമായ ഒരു സദൃശ്യവേഷണം. പറയാം. സർക്കുസ്, നൃത്തകോലാഹലവും സ്പെഷ്യൽ നാടകവും കണ്ണീരും പുഞ്ചിരിയും നഗ്നമേനിയും ക്രൂരബലാൽക്കാരവും എല്ലാം പേറ്റുകളിൽ നിറയെ വിളമ്പിയിരിക്കുകയാണ്. ജനത്തിന് ഹരംകൊണ്ടു തുളിച്ചാടാൻ വേറെ എന്തുവേണം? വിശ്വംഭരൻ ഇതിനുവേണ്ടി പുതിയ ആകാശവും പുതിയ ഭൂമിയും പുതുമുഖങ്ങളും തേടി പശ്ചിമഘട്ടങ്ങൾ കയറിയുടക്കുന്നു. ഉത്തരേന്ത്യയിലെത്തിയിരിക്കുന്നു. ഡൽഹിയിലും നൈനിതാളിലും രാജസ്ഥാൻ മരുഭൂമിയിലും മറ്റും ഒരു പുറംതൊഴിലുറപ്പാസയത്രയുടെ പ്രതീതിയും കിട്ടും. കാണികൾ കേവലം പ്രേംനസീദ് ബാലൻ കെ. നായരും സുകുമാരനും രതീന്ദ്രം കമ്പകലക്കി എത്രതന്നെ പൊരിഞ്ഞു സ്പെഷ്യലിലും അതിനെവിടെ പുതുമ? അതുകൊണ്ട് ആസ്ട്രേലിയൻ ഭീമനായ ബോബ് ക്രിസ്റ്റോയേയും കൂട്ടിയിരിക്കുന്നു സ്പെഷ്യൽ. അതുപോലെ ആട്ടമാടുന്നതിന് ഹിന്ദിക്കാരിയായ കോമിക് വിക്സിനെയും. അനോഗട്ടയസുന്ദരഭീമഗാത്രനായ ക്രിസ്റ്റോ കാണാൻ മാത്രമുണ്ടെന്നെങ്കിലും പറയാം. കോമിക്സും അവളുടെ നൃത്തക്കലവിയുമോ? ജഗതി ശ്രീകുമാർ. അവളും കൂടി വില്ലനെ മയക്കിയെടുക്കാൻ അരങ്ങവെളിച്ചത്തിൽ 'ലക്ഷ്മിക്കിലാ' പാടി ചെറുതുണുങ്ങി അവളുടെ മുഖം ശരിക്കു കാണുന്നതുപോലുമില്ല.

സംഘർഷത്തിന്റെ വിത്തു്

എസ്. എൽ. പുരം സഭാനന്ദൻ തിരക്കഥയും സംഭാഷണവുമെഴുതി മാർഗ്ഗരേഖ തയ്യാറാക്കിയ ഗോപിയുടെ കഥയിലെ കേന്ദ്രബിന്ദു പാഷയെന്ന പേർ സ്വീകരിച്ച രാജസ്ഥാനിൽ ഒരു കൊള്ളത്തലവനായി ജനത്തെ വിറപ്പിക്കുന്ന വിക്രമനെന്ന മലയാളിയാണ്. മനുഷ്യനാണോകാവുന്ന എല്ലാ ദോഷങ്ങളുടേയും മുർത്തിമട്ഭാവമായ പാഷയ്ക്ക് മുഷ്കര

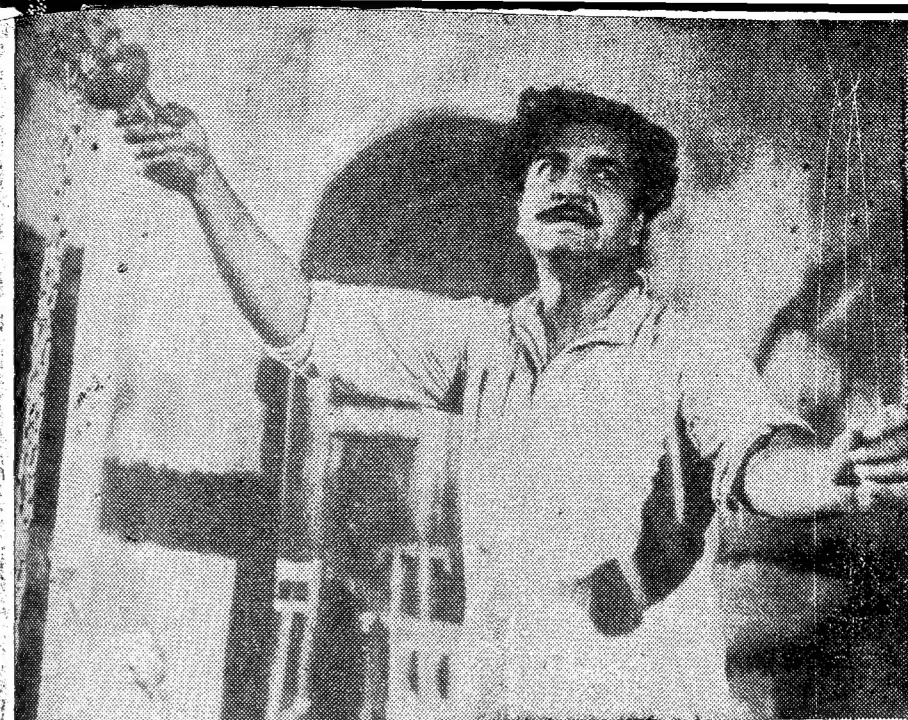
ന്മാരുടെ ഒരു കൊച്ചുസൈന്യം തന്നെ യുണ്ട്. ഗ്രാമങ്ങൾ കൊള്ളയടിക്കലാണ് അവരുടെ മുഖ്യജോലി. ആയിടയ്ക്കാണ് സർക്കാരിന്റെ അമ്പതുലക്ഷം രൂപ വില വരുന്ന ആയുധങ്ങളും മറ്റും മറ്റൊരു ജഗദില്ലി കൊള്ളയടിച്ചതും അതു പാഷ വാങ്ങാൻ തീരുമാനിച്ചതും. ഹെലികോപ്റ്റർ പൈലറ്റായ രാജശേഖരന്റെ കൊച്ചുമകൻ ബൈജുവിനെ തട്ടിക്കൊണ്ടു

പോയി അയാളെക്കൊണ്ട് താൻ വാങ്ങിയ സാധനങ്ങൾ അത്രയും സുരക്ഷിതസങ്കേതത്തിലേക്കു കടത്തിക്കൊണ്ടുപോയപ്പോൾ മകനെ വിട്ടുകിട്ടാൻ പാഷ കല്പിച്ചത് എന്തോ അതു ചെയ്യുകയല്ലാതെ രാജശേഖരൻ വേറെ പോംവഴിയേതുറന്നുനോക്കിയില്ല.

ആവശ്യപ്പെട്ടവിധം ആയുധങ്ങൾ കടത്തിക്കൊടുത്തിട്ടും കട്ടിയെ വിട്ടുകൊടുക്കാതെ അവനെ കൊന്നുകളയാൻ പാഷ പട്ടംകെട്ടി. ബൈജുവിനെ വിട്ടു കൊടുത്താൽ അവനിലൂടെ തന്റെ സങ്കേതം കണ്ടു പിടിക്കപ്പെട്ടാലോ? കൊല്ലാൻ ഏല്പിച്ചവൻ ഏതായാലും കട്ടിയോട് അലിവുതോന്നി അവനെ കൊല്ലാതെ മരുഭൂമിയിൽ വിട്ടു. വീണ്ടും അവൻ പാഷയുടെ തടവറയിൽത്തന്നെ കൊണ്ടുവരപ്പെട്ടവനിലും ഇടവേളയിൽ ബൈജു തന്റെ പോമറേനിയൻ നായ്ക്കുട്ടിയെയും താങ്ങിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് ഭാഹിച്ചുവലഞ്ഞു ആ മരുഭൂമിയിൽ അലഞ്ഞു തിരിയുന്നതു് അമ്മമാരുടെ കരളുകൊണ്ട് പററുമെന്ന് വിശ്വംഭരൻ കരുതിയിരിക്കണം. അത്രയ്ക്കുമാത്രം ആ സ്വീകൃതസുകുടും നന്നായതുമില്ല. മകനെ അന്വേഷിച്ച് രാജശേഖരനും എത്തി, പാഷയുടെ സങ്കേതത്തിൽ. ഇതു് സംഘർഷത്തിന്റെ ഒരു വിത്തു്.

മറ്റൊന്ന് രാജസ്ഥാനിലെ ഒട്ടക

അപൂർവ്വഭാവങ്ങൾ

സംഘർഷത്തിൽ പ്രേംനസീർ

ക്കുച്ചവടക്കാരന്റെ പ്രധാന സഹായിയായി ജോലിചെയ്യുന്ന ജഗദീശിന്റെ പ്രതികാരഭാവമാണ്. പാഷയെ അന്വേഷിച്ചു നാൾ നീക്കുകയാണ് അയാളും. കൈയിൽക്കിട്ടിയാൽ അവനെ ചതച്ചു കൊല്ലാനുള്ള ദേഷ്യമുണ്ട് ജഗദീശിന്. കാരണം, കേരളത്തിൽ വച്ച് ജയിൽപാടിയിരുന്ന പാഷയെ പിന്തുടർന്ന പൊലീസുകാരിൽ ഒരുവനെ കൊന്നു അടുത്തു കണ്ടു വീട്ടിലേക്കു കയറിയതായിരുന്നു. അവൻ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നതോ ജഗദീശിന്റെ സുന്ദരിയായ സഹോദരിമാത്രം. പിന്നീട് പാഷയായിത്തീർന്ന വിക്രമൻ അവളെക്കൊണ്ടാണ് തന്റെ കൈയാമം അഴിപ്പിച്ചതു്. കൈകൾ സ്വതന്ത്രമായിക്കിട്ടിയ അവൻ അപ്പോൾ മാനംഗപ്പെടുത്തുകമാത്രമല്ല, ആ പരാക്രമത്തിനുശേഷം അവളെ കൊല്ലുകയും ചെയ്തു. ഈ രംഗത്തിനു വിശ്വാസ്യത കുറവാണെങ്കിലും ആരും താക്കോലിട്ടു തുറന്നുകൊടുക്കുന്ന ലേഖനയുടെ സൗന്ദര്യം ആർത്തയൊടെ നകരുന്നതു. പിന്നീട് ബ്ലാഷും പാഷയും ഒരു കാണാൻവേണ്ടി മാത്രമാണെന്നു പറഞ്ഞ് അഴിപ്പിക്കുന്നതും താൻ ചെന്നപ്പോൾ അവൾ മരിച്ചുകിടക്കുന്നതു കണ്ടതുമായ സംഭവം ജഗദീശ് പാഷയെ അന്വേഷിക്കാൻ കച്ചകെട്ടിയിറങ്ങിയ മൂന്നാമനോട്—രാജശേഖരന്റെ അനുജനായ മോഹനോട്—അയാളുടെ നിർബ്ബന്ധം നിമിത്തം പറഞ്ഞുകൊടുക്കുന്ന ഫ്ലാഷ്-ബാക്കിലൂടെ ആവിഷ്കരിക്കപ്പെട്ട ചിത്രത്തിന് ഒരേസമയം ഭംഗിയും ഭീകരതയും കൈവന്നിട്ടുണ്ട്. ഈ ഫ്ലാഷ്-ബാക്കിലൂടെത്തന്നെയാണ് ജഗദീശിന്റെ പ്രേമഭാജനമായ ശക്തളയും സഹോദരി ലേഖയും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതു. ആ മുഖത്തുടേയും സ്നേഹം നിറഞ്ഞ വർത്തമാനവും പൊട്ടിച്ചിരിക്കും നമ്മുടെ ഉള്ളം കിലുക്കുന്നതും. അഴകിയ നമൊഴികൾ എഴുന്നുന്നിലുള്ള എസ്.

എൽ. പുരത്തിന്റെ കഴിവു് ഭൂരികണ്ണിട്ടു നോക്കിയതും ഈ ഫ്ലാഷ്-ബാക്കിലത്രെ. മാധ്യമം കൈയിലൊതുങ്ങിത്തുടങ്ങിയ വിശ്വംഭരന്റെ സംവിധാന കലയിലെ ആശാവഹമായ നേട്ടം ഇവിടെ കുറഞ്ഞൊന്നു ദർശിക്കുകയുമാവാം.

ഹോളിവുഡ് കാൺ ഐസ്

ജഗദീശും മോഹനും തടവുപാടി പുറത്തുവന്ന രാജശേഖരനും കൂടുകാൽ കൂടിയാണ് പാഷയെ ആക്രമിച്ചു തറപറ്റിക്കുന്നതും ബൈജുമോനെ വീണ്ടെടുക്കു

സീമ

ന്നതും. നൈനിതാളിൽ പാടിക്കുകയായിരുന്ന മോഹനം കാമുകിയായ പുതു മുഖം സ്വപ്നയുമാണ് സംഘർഷത്തിൽ സിനിമമട്ടിൽ ആടിപ്പാടിക്കൊണ്ടുള്ള പ്രേമരംഗങ്ങൾ ആവിഷ്കരിച്ചിരിക്കുന്നതു്. ദാസരിയുടെ 'സ്വപ്ന'യെന്ന തെലുങ്കു ചിത്രത്തിൽ നായികയായി അഭിനയിച്ചതോടെ 'സ്വപ്ന'യെന്ന പേർ സ്വീകരിച്ച ഡോളി ഇന്ന് തെലുങ്കിലും തമിഴിലും തിരക്കുള്ള നടിയൊന്നത്രെ; കാഴ്ചക്കാരുടെ രോമാഞ്ചവും. വിടർന്ന കണ്ണുകളും പുപ്പുഞ്ചിരിയും പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതിൽക്കവിഞ്ഞ് അഭിനയശേഷിയൊന്നും അവൾ ഈ ചിത്രത്തിൽ പ്രദർശിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. മലയാളം മറ്റൊരു പറയുന്നതിനാലുള്ള അസുഖം വേറെയും. നൈനിതാളിന്റെ താഴ്വരകളിൽ സ്വപ്ന, നൃത്തംവയ്ക്കുന്നതു കാണാൻ സുഖമില്ലെങ്കിലും അവളുടെ കൂടെയിരുന്നു 'ഹോളിവുഡ് കാൺ ഐസ്' എന്ന നൃത്തം കാണാൻ വിരോധമില്ല.

ബാലൻ കെ. നായരുടെ പടം

പാഷയ്ക്കുവേണ്ട വിദ്യ കരുത്തും നൽകിയ ബാലൻ കെ. നായരുടെ പടമാണ് സംഘർഷമെന്നു പറഞ്ഞാൽ തെറ്റില്ല. ജഗദീശിന്റെ പ്രതികാരഭാവത്തിലൂടെ സുകുമാരനും സംഘർഷത്തിന് ആവശ്യമായ ചുട്ടും ആവേശവും പകർന്നിരിക്കുന്നു. പ്രേംനസീറിന്റെ പൈലറ്റും രാജശേഖരനോ, സഹധർമ്മിണിയായി വേഷമിട്ട ശ്രീവിദ്യയോ ഈ ചിത്രത്തിൽ അത്ര വലിയ റോളില്ല. 'ബൈജുവിനെ നെക്കിലും പറ്റിപ്പൊയ്ക്കാൽ പിന്നെ ഞാൻ ജീവിച്ചിരിക്കില്ല'ന്ന് പറഞ്ഞ് ശ്രീവിദ്യ അല്ലെമൊന്ന് ലഹള കൂട്ടി, അത്രമാത്രം. സീമയുടെ ശക്തളെ നാടുവിട്ടു രാജസ്ഥാനിലെത്തി ഒരു നഴ്സായി പാഷയുമായുള്ള യുദ്ധത്തിൽ മുറിയേറാൻ തന്റെ കാമുകനെ ശുശ്രൂഷിക്കു പോലും ചെയ്യുന്നു. റാണിപത്മിനിയുടെ ലേഖ, അവൾ കലക്കിയിരിക്കുന്നു. ഈ ചിത്രത്തിൽ വീണ്ടും കാർമ്മിക്കാവുന്ന ഒരു പെൺകുട്ടി അവൾ മാത്രമാണ്. രതീശിന്റെ മോഹൻ തരക്കേടില്ലെന്നു പറയാം. രാജസ്ഥാനിൽ ഒട്ടകത്തെ മേച്ചു നടക്കുന്ന ജഗതിയുടെ ഉണ്ണിക്കുണ്ണൻ കാച്ചുന്ന മുറിയൻ ഹിന്ദിയും കഞ്ചന്റെ ശീശുപാലനും കാഴ്ചക്കാരുടെ ചിരിപ്പിക്കുമെന്നു തോന്നിയില്ല.

'ലക്ഷ്മിക്കിലാ'യ്ക്കു പുറമേ, 'ലോങ് ലീവ്', 'ഓ നൈനിതാൾ', 'നാടയ നാടല്ലാം ഉല്ലാസവേള', 'പോയകാല കിനവുകളല്ലാം ഒട്ടകക്കൂട്ടങ്ങൾ' എന്നിങ്ങനെ വേറെയും മൂന്നു പാട്ടുകൾ സംഘർഷത്തിനുവേണ്ടി ബീച്ച തിരുമല എഴുതിയിരിക്കുന്നു. ശങ്കർ-ഗണേശിന്റെ സംവിധാനത്തിൽ പാടിയ അവയും പശ്ചാത്തലസംഗീതവും ശരാശരി മാത്രമാണ്. എന്നാൽ, ബാബു-ചന്ദ്രന്മാരുടെ ക്യാമറ ഈ ചിത്രത്തിന്റെ ഗാംഭീര്യവും സൗന്ദര്യവും അപ്പടി പിടിച്ചെടുക്കുകയും, കൃഷ്ണന്റെ എഡിറ്റിങ് ഈ ടെക്നോവിഷൻ സ്റ്റോപ്പ് ചിത്രത്തിന്റെ ഭാവം ഭദ്രമാക്കുകയും ചെയ്തുകാരണം സംഘർഷം വലിയ ബോറുകൂടാതെ ഇരുന്ന കാണാം.

കച്ചവടത്തെയ്യ്

(33-ാം പേജിൽ നിന്നു തുടർച്ച)

പോല വയസ്സ് ഇരുനൂറ്റിനൂറു കൂല നായി ചാടിയെന്നു പറയുന്നു. ചെറുപ്പക്കാരു നേരെ അയാളൊന്നു കത്തിച്ചു. അസാമാന്യമായ ശക്തിയും തന്റേടവും ആ സമയം വയസ്സ് പ്രദർശിപ്പിക്കുക തന്നെ ചെയ്തു. ചെറുപ്പക്കാരുടെ ഷർട്ടിൽ കത്തിപ്പിടിച്ചുയർത്തിക്കൊണ്ട് അയാൾ അട്ടഹസിച്ചു:

“പറയെട പന്നിടെ മോനേ, ഞാനിപ്പോൾ വീട്ടിലേക്കു വരണോ? പറയൂ, നിന്നെ പറയൂ. നിൻറേ റോഡ എനിക്ക് ദിവസവും സന്ധ്യയാവുമ്പോൾ

NAVAKERALA NEWS

Pre-Publication

നിരൂപണം പുതിയ മുഖം ഒരുക്കിയതു് ആർ. രാമചന്ദ്രൻ, എം. ഗംഗാധരൻ, ജോർജ്ജ് ഇരുമ്പയം.

സി. ജെ. തോമസ്, കട്ടികുഴുമാരൂർ, അഴിക്കോട്, കമാരപിള്ള, ഗോവിന്ദൻ, അയ്യപ്പപ്പണിക്കർ, സി. എൻ. ശ്രീകണ്ഠൻ നായർ, ലീലാവതി, എം. അച്യുതൻ, പി. കെ. ബാലകൃഷ്ണൻ, എം.എൻ. വിജയൻ, കെ. പി. ശങ്കർ, അയ്യപ്പത്തു്, സാന, സച്ചിദാനന്ദൻ, അപ്പൻ, നരേന്ദ്രപ്രസാദ്, രാജകൃഷ്ണൻ, തോമസ് മാത്യു തുടങ്ങിയ നാല്പതോളംപേരുടെ പ്രൗഢ നിരൂപണങ്ങൾ.

1981 ഡിസംബറിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നു. 300-ൽപ്പരം പേജ്. മുഖവില 30 ക. പ്രി-പബ്ലിക്കേഷൻ 20 ക. രണ്ടു തവണകളായി 22 ക. [10+12] പുസ്തകം രജിസ്ട്രേഷൻ പോസ്റ്റിലയയ്ക്കണമെങ്കിൽ 3 ക. കൂടി. ഉടനെ 10 ക. അടച്ച് പേൽ രജിസ്ട്രാർ ചെയ്യുക.

2-ാം തവണ ഒക്ടോബർ 10 ന്. മണിയോർഡറായോ ബ്രാഫ്ററായോ അയയ്ക്കുക.

നവകേരള ബുക്ക് സ്റ്റാൾ
കോർപ്പറേഷൻ ബസ് സ്റ്റാൻഡ്,
കോഴിക്കോട്-673 002

പണം തന്നുവീടുന്നതു് ഇവിടീരുന്നൂ കടിച്ച് സമയം കളയാനാണ്. ഞാൻ വീട്ടിലുണ്ടായാൽ, എന്റെ മുഖിൽ വെച്ച് പരപുരുഷന്മാർക്കുവേണ്ടി തുണിപൊക്കൽ അവർക്കു നാണമാണ്. അവളെന്റെ സ്നേഹമായിരുന്ന ഭാര്യയാണെടാ—”

വയസ്സ് ചെറുപ്പക്കാരുടെ ഷർട്ടിൽ നിന്നു പിടിവിട്ടു് ഒരു പൊട്ടിക്കരച്ചിലോടെ നിലത്തു മുട്ടുകുത്തി. കൈകൾ മേലേക്കുയർത്തിപ്പിടിച്ച് ഒരു കരിശിന്റെ ആകൃതിയിൽ അയാൾ നിന്നു.

“എന്റെ റോസാ, പ്രിയങ്കരിയായ ഭാര്യ, നിനക്കു് സർഗ്ഗത്തിലും നരകത്തിലും നന്മവരുട്ടെ. നിന്റെ അഴക്, നിന്റെ മാരകത്വം, നിന്റെ തുടകളുടെ മിനുമിനുപ്പ്, നിന്റെ മുലകളുടെ വടിവു് നിന്നാൽ നിലനിൽക്കട്ടെ. ആളുകൾ ധാരാളമായി വരുട്ടെ, പോകട്ടെ, നിന്നെ പ്രാപിക്കട്ടെ. എന്റെ അന്നം അതാകുന്നു.” അയാൾ അലറി വിളിച്ചു. ചെറുപ്പക്കാരുടെ കൊച്ചുമുഖം അഭിമാനത്തോടെ ചുമന്നുതുടങ്ങി. വിറയുന്ന കൈത്തലംകൊണ്ട് മുഖംപൊത്തി, ഒരു ഇടിക്കരച്ചിലോടെ അവൻ പുറത്തേക്കിറങ്ങി യോടി. ഓടിപ്പോകുന്ന അവനുനേരെ നീട്ടിത്തുപ്പി മുറുക്കുപോടെ വയസ്സ് നിലത്തുനിന്നെഴുന്നേറ്റു പഴയ കസേരയിൽ തന്നെ ഇരിപ്പുപിടിച്ചു. അതോടെ വില്ലനശാല വീണ്ടും സജീവമാവുകയും, ഏവരും ആ രംഗം വിസ്മയപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

“കിഴവൻ കൊള്ളാമല്ലോ,” ജോൺ

അതീന്ദ്രിയജ്ഞാനം(E.S.P.)

നിങ്ങൾക്കു കൈവരിക്കണമോ? പരമപിത്തവൃത്തികൾ ഗ്രഹിക്കണോ? പരമശൈവരണം സാധിക്കണോ? പാരസൈക്കോളജി, ടെലിപ്പതി, അഭ്യന്തരോഗശാന്തി, മഷിനോട്ടം, അകൃപാപർ, ‘ആത്മാവു’ എന്നീ വിഷയങ്ങളിൽ ഒരുപറ്റു ഗ്രന്ഥം! “മനസ്സിന്റെ അജ്ഞാതതീരങ്ങളിൽ” വിവാദം സൃഷ്ടിച്ചുകൊണ്ട് വില്ലന തുടരുന്നു. വില: 12 ക. (വിദേശങ്ങളിൽ 34 ക.) M. O./ബ്രാഫ്ററോ/V. P. P. അയയ്ക്കേണ്ട വിലാസം: V. M. പബ്ലിഷേഴ്സ്, P. O. പതുക്കോട്, രാമനാട്ടുകര, പിൻ 673633, കോഴിക്കോട് ജില്ല.

ചെറുപിരിയോടെ ‘അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. “നല്ലമനുഷ്യൻ. ആണങ്ങളായാൽ അങ്ങനെ വേണം.”

സുകറിയ ഇമപുട്ടാതെ ജോണിനെ നോക്കിയിരുന്നു. ജോൺ പറഞ്ഞതിലെ ആഴവും അർത്ഥവും അയാൾക്കു തീർത്തു. അപരിചിതമായിരുന്നു. എന്നിട്ടയാൾ കരഞ്ഞുകൊണ്ടിറങ്ങിപ്പോയ ചെറുപ്പക്കാരനെപ്പറ്റി ഓർത്തു വ്യാകുലപ്പെടാൻ തുടങ്ങി.

NBS NEWS

പരിശുദ്ധ വർത്തൻ

അറബിമുലവും പരിഭാഷയും വ്യാഖ്യാനവും സഹിതം ഓരോ കടംബത്തിലും വാങ്ങി സൂക്ഷിക്കേണ്ട അതിമഹത്തും വിശിഷ്ടവുമായ ഒരു ഗ്രന്ഥം. പരിഭാഷയും വ്യാഖ്യാനവും സി. എൻ. അഹമ്മദ് മൗലവി 2100-ലധികം പേജ് ഡബ്ബിംഗ് സൈസ് രണ്ടു വാല്യം. ഡീലക് എഡിഷൻ പ്രസിദ്ധീകരണം: 1982 ജനുവരി 11 ന്

വമ്പിച്ച പ്രി-പബ്ലിക്കേഷൻ സൗജന്യം മുഖവില: 160 ക.

ഇപ്പോൾ ഒന്നിച്ചടച്ചാൽ 90 ക. മാത്രം.

തവണകളായി 100 ക. (10+20+20+20+30)

എൻ. ബി. എസ്സിന്റെ എല്ലാ ശാഖകളിലും ഏജൻസികളിലും നേരിട്ടു പണമടയ്ക്കാം.

M. O. കോട്ടയത്തേക്കു്. ചെക്കു് സ്വീകാര്യമല്ല.

നാഷണൽ ബുക്ക് സ്റ്റാൾ കോട്ടയം-686001

For Presentation Articles

GIFT HOUSE

Main Road, QUILON-1.

Phone No. 3506

Somsons

എല്ലാവിധ ഔഷധങ്ങൾക്കും പകലും രാത്രിയും സമീപിക്കുക.

കൃഷ്ണ

മെഡിക്കൽ സ്റ്റോഴ്സ്

പഴുവങ്ങാടി, തിരുവനന്തപുരം.

SKP ഫോൺ: 5454

READ

RATHNABALA

CHILDREN'S ILLUSTRATED TAMIL MONTHLY MAGAZINE

Post Box No. 17

SIVAKASI 626123.

സഞ്ചാരിമിൻ

(19-ാം പേജിൽ നിന്നു തുടർച്ച)

ദമ്പതികൾ സാധാരണഗതിയിൽ പത്തുപോവുകയാണ് പതിവു്. അതിജീവിക്കുന്നവർ വീണ്ടും കടലിലേക്കു മടങ്ങും. ഒന്നരണ്ടു വർഷത്തിനകം അവ അതേ സ്ഥലത്തുതന്നെ മടങ്ങിവരികയും ചെയ്യും. നൂറു സാമൂഹികളിൽ നാലുമുതൽ ആറുണ്ണുവരെ രണ്ടാംവർഷവും ഒന്നുണ്ണു മാത്രം മൂന്നാം വർഷവും മടങ്ങിവന്നിട്ടുണ്ടെന്നു് ചില പഠനങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. അത്യാഹിതങ്ങൾ എത്ര യജ്ഞമാണെന്നു് ഈ കണക്കുകളിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാം.

എഴുപതു മുതൽ ഇരുനൂറു ദിവസങ്ങൾക്കുള്ളിൽ മൃതകൾ വിരിഞ്ഞുവരും. നദികളിലെ ചെറുജീവികളെ പിടിച്ചു തിന്നു് വിശപ്പടക്കി ഒന്നരണ്ടു വയസ്സുവരെ അവിടത്തന്നെ വളർന്ന ശേഷം തന്റെ പൂർവ്വികർ പോയ സ്ഥലത്തേക്കു് അവയും പോകുന്നു. കടലിൽ ചെന്നെത്തിയാൽ അവിടെയുള്ള നല്ല മീനുകളെ മാത്രം തിരഞ്ഞുപിടിച്ച് തിന്നും. ക്രമേണ കൂറന്റാക്കായി മാറുന്ന അവ മനുഷ്യരുടെ വലയിൽ ചെന്നു വീഴുകയും ചെയ്യും. വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പു് ജർമ്മനിയിലെ മീൻപിടിത്തക്കാർ ആണ്ടോടാണ്ടു് ശരാശരി ആയിരം ടൺ സാമൺ പിടിച്ചെടുക്കുമായിരുന്നു. ഇന്നു് അതൊക്കെ കഥയായി മാറിയിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ സാമൺ മത്സ്യബന്ധനത്തിൽ മുഖിൽ നിൽക്കുന്നതു് നോർവേയും ഡെൻമാർക്കും കാനഡയുമാണ്. ഇക്കാര്യത്തിൽ ഒന്നാം സ്ഥാനം കാനഡയ്ക്കാണ്. അവിടെ ഒരു വർഷം ആയിരത്തി എണ്ണൂറു ടണ്ണോളം സാമൺ മത്സ്യങ്ങളെ പിടിക്കുന്നുണ്ടു്.

ആത്മാവു തേടുന്ന ഒരു യൂണിവേഴ്സിറ്റി

(15-ാം പേജിൽ നിന്നു തുടർച്ച)

വാരാന്തയിൽത്തന്നെയുണ്ടു് ഒരു ലബോറട്ടറി. വാരാന്തയിലെ തുറന്ന സ്ഥലത്തു വലിയ അലമാരകൾക്കുള്ളിൽ, ഗ്യാസ് ജാറുകൾക്കുള്ളിലും പുറത്തുമായി സമുദ്രഗവേഷണത്തിന്റെ ‘മെറിറിയിൽസ്’ സൂക്ഷിച്ചുവച്ചിരിക്കുന്നു! പഴകി ദ്രവിച്ചു വീഞ്ഞപ്പെട്ടിരിക്കും ലബോറട്ടറി മെറിറിയിൽസ് പൊതിഞ്ഞുവരുന്ന വയ്ക്കോൽ കെട്ടുകളും പൊടിയടഞ്ഞ ആ വാരാന്തയിൽ അലമാരകൾക്കിടയിലായി കൂട്ടിയിട്ടിരിക്കുന്നു. വാരാന്തയുടെ എതിർ മുഖത്തുള്ള ചുമരിൽ ഒരു കുറുത്ത ബോർഡു് തൂക്കിയിട്ടുണ്ടു്. ആ ബോർഡിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നു: “For meeting staff and students in this department, please wait here.”

(അടുത്തലക്കത്തിൽ അവസാനിക്കുന്നു)

നെഹ്റുവിന്റെ പതിനെട്ടുകാരി

(8-ാം പേജിൽനിന്നു തുടർച്ച)

എഴുതുകയാണ് “എനിക്ക് നിന്നോടു് പിതൃതുല്യമായ താല്പര്യമല്ല തോന്നുന്നതെന്ന് ഞാൻ യജ്ഞപ്പെടുന്നു.”

1937 ജനുവരി 2-ാം തീയതി അദ്ദേഹം എഴുതി: “അപ്പോൾ ഞാനിങ്ങനെ തന്റെ ഹൃദയനാശിയാണെന്നു് അദ്ദേഹം പക്ഷേ, നിന്റെ നയനങ്ങൾ നിന്നെ വഞ്ചിക്കുമ്പോൾ, നിന്റെ കണ്ണുകൾ തെറ്റിപ്പോകുന്ന മറ്റൊരു സന്ദേശം എന്നെ അറിയിക്കുമ്പോൾ നി എന്തോടങ്ങനെ പറയാൻ ധൈര്യപ്പെടുന്നു? തണുത്തുറങ്ങിയ ഈ പാതയിലൂടെ ഏകാന്തതയുടെ അഹങ്കാരവുമായി ഭീഷുപ്രതിജ്ഞ സ്വീകരണം അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ക്ഷണമല്ലാതെ മറ്റൊന്നാണ് നിന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട ആ കൊച്ചു കവിതകൾ?”

താജ് മഹൽ സന്ദർശിച്ചശേഷം തിരികെ വരുമ്പോൾ പണ്ഡിറ്റ് ജി ട്രെയിനി ലിരുണെഴുതിയ ഈ വരികൾ ശ്രദ്ധിക്കുക: “ഞാൻ താജിന്റെ മനോഹാരിതയിൽ ലയിച്ചു. തിരഞ്ഞെടുപ്പും, രാഷ്ട്രീയവും എല്ലാം മറക്കുവാനായി, ചന്ദ്രികാപർച്ചിതമായ ഒരു നരച്ച നിശിഥിനിയിൽ, വൈകിയെത്തി. നീയുണ്ടു്, അവിടെയും വന്നിരിക്കുന്നു. താജിനും ചന്ദ്രികയ്ക്കുമിടയിൽ എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ താളലയം തെറ്റിച്ച് നി നിലകൊണ്ടു്. ഞാനാ അർദ്ധരാത്രിയിൽ പെട്ടെന്നു് മടങ്ങിപ്പോന്നു്.”

പത്തുജയക്കണ്ഠ, ഒരു വർഷം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, അവർക്കു് പത്തൊൻപതു വയസ്സ് തികഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ എഴുതുന്നു: “നി ഇപ്പോഴൊരു പത്തൊൻപതു കാരിയാണു്. നി എന്നെ എത്രമാത്രം സ്നേഹിക്കുന്നുവെന്നു് ഞാനെന്തെങ്കിലും അറിയുമോ? ഇല്ല. ആർക്കും അറിയില്ല. ആർക്കും, മനസ്സിലാക്കാനാവില്ലെന്നു്. നമ്മെ നോക്കി വെല്ലുവിളിക്കുന്നു, തെളിയിക്കുന്ന തന്നിഷ്ടക്കാരനായ സുത്രശാലിയാണതു്.” (പ്രേമം?) “എങ്ങനെ ഒരാൾക്കതിനെ അളക്കാനോ, അറിയാനോ കഴിയും? അതോ, ഒരു അംഗുലീസുപശ്മോ? തലച്ചുറ്റലോ? ഈ പ്രേമത്തിന്റെ ആരംഭംതന്നെ അജ്ഞാതമത്രേ. അതിന്റെ നശപരത എനിക്ക് മനസ്സിലാകില്ല. അതിനെക്കുറിച്ചു സന്സാരിക്കുന്നതു തന്നെ എത്ര വിഡ്ഢിത്തമാണു്. ആപ്പിൾ ചുവക്കുന്നതു് ഒളിഞ്ഞുകണ്ടിട്ടെന്തു ചേതം?”

ഏതായാലും, ഒരുമുൻ മകൾക്കയച്ച കത്തുകൾ മാത്രമല്ല, സുന്ദരികൾക്കയച്ച കത്തുകളും വായിക്കുന്നതു് ആനന്ദദായകമത്രേ. ഇനി പുറത്തുവരാതിരിക്കുന്ന വാല്യങ്ങളിൽ ഏന്താണൊരുവകയെന്നു് ആക്കറിയാം? നമുക്കു് പ്രതീക്ഷയോടെ കാത്തിരിക്കുകതന്നെ.

മലയാറ്റൂർ രാമകൃഷ്ണന്റെ നോവലുകൾ

പുതിയ പതിപ്പുകൾ—യന്ത്രം 32.00 • യക്ഷി 15.00 • ദമ്പത്യുദ്ധം 32.00 • പൊന്നി 18.00 • അഞ്ചു സെൻറു് 11.50 • വേഷാമ്പൽ 10.00 •

പുതിയ നോവൽ— തുടക്കം, ഒടുക്കം 12.00 •

എൻ. ബി. എസ്. ശാഖകളിൽ കിട്ടും.

വിറക്

(7-ാം പേജിൽനിന്നു തുടർച്ച)

ഫലഭൂയിഷ്ഠതയും ഇല്ലാതാവുന്നു. വിറകിനു പകരം ചാണകവും ക്ഷേപവിസർജ്ജ്യങ്ങളുമാക്കെ അവർ അടുപ്പിലെറിക്കുന്നു. ഇതുകാരണം മണ്ണിനു കിട്ടേണ്ട വളം പിന്നെയും ഇല്ലാതാകുന്നു. മണ്ണ് വരളുന്നു. മണൽക്കാട് നീളുന്നു; വളരുന്ന. കൃഷി തകരുന്നു; ജനങ്ങൾ കൂടുതൽ പട്ടിണിയിലാകുകയും ചെയ്യുന്നു.

അടുത്ത ഇരുപതു കൊല്ലത്തിനകം ഈ സ്ഥിതിക്ക് കാര്യമായ മാറ്റം വരുത്തിയില്ലെങ്കിൽ, ഭൂമിയിലെ കൃഷിഭൂമിയുടെ ഇരുപതു ശതമാനം വെറും മണൽത്തരിയായി മാറുമെന്ന് വിദഗ്ദ്ധന്മാർ മുന്നറിയിപ്പു നൽകിക്കഴിഞ്ഞു.

പാവങ്ങളിങ്ങനെ വിറകിനുവേണ്ടി വരണ്ട മണ്ണ് പരതി കയറിയിറങ്ങി നടന്നു വലയുമ്പോൾ, ലോകനേതാക്കൾ എയർകണ്ടിഷൻ ചെയ്ത മുറികളിലിരുന്ന് പുതിയ ഊർജ്ജപ്രദവങ്ങൾ കണ്ടെത്തേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയെക്കുറിച്ച് മോഹരംപോരും പ്രസംഗിച്ചു ചാരിതാത്മ്യമടയുന്നു!

ഇസസനാരിദ്യം കാരണം പാവപ്പെട്ട രാജ്യങ്ങളുടെ സാമ്പത്തികനില തകരാറിലാവുന്നതിന്റെ ഒരു ചെറിയ ഉദാഹരണം: ഒരു വീപ്പി എണ്ണ വാങ്ങാനായി അഞ്ചുകൊല്ലം മുമ്പ് കൊടുത്തതിന്റെ ഇരട്ടിയിലേറെ വില ഇന്ന് അവർ നൽകണം. അതായത് ഇരട്ടിവച്ച വീല്ലുണ്.. അല്ലെങ്കിൽ ഇരട്ടി കൊക്കോയോ തേയിലയോ വിൽക്കണം. അതു മല്ലെങ്കിൽ ഇരട്ടി പഞ്ചസാരയോ ചണ മോനാകമോ വിൽക്കണം. കൃഷിയിടങ്ങൾ തകരുന്നു; രാസവളം വില കതിച്ചുയരുന്നു. ഇതിനിടയിലാണ് ഉല്പാദനം ഇരട്ടിക്കേണ്ടത്. കൂടുതൽ കൂടുതൽ കടത്തിലേക്ക് ഈ രാജ്യങ്ങൾ തലകുത്തി വിണ കൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു, ചെളിക്കളത്തിൽ താണുകൊണ്ടേയിരിക്കുന്ന ഉറക്കത്തുങ്ങി ആനകൾ!

ബ്രസീൽ, ഫ്രാൻസ്, ഐവിറികോസ്റ്റ്, പാകിസ്ഥാൻ തുടങ്ങിയ ചില മൂന്നാം ലോകക്കാർ കൂടുതൽ പ്രദേശങ്ങളിൽ എണ്ണ കണ്ടെത്തിയതായി റിപ്പോർട്ടുണ്ട്. ഇന്ത്യയിലും ചൈനയിലും നല്ല കല്ലറി ധാരാളമുണ്ട്. ഈ ദശകത്തിൽ ഈ രാജ്യങ്ങളിലെല്ലാം പ്രകൃതിവാതക ഉല്പാദനം മുന്നി

രട്ടിയായി ഉയരുമത്രേ. പക്ഷേ, ഇതൊക്കെ നഗരങ്ങളിലെ ഉപഭോഗത്തിനു മാത്രം. ഗ്രാമങ്ങൾക്കു എന്തു കൽക്കരി? എന്തു പ്രകൃതിവാതകം? എന്നുതന്നെയല്ല, മണ്ണിനടിയിൽ ഇത്തരം (അ)ക്ഷയവനികൾ ഇല്ലാത്ത രാജ്യങ്ങൾ എന്തുചെയ്യും?

ഓം തത് സവിതുർ വരേണ്യം: സൂര്യ രശ്മികളിൽ നിന്ന് ഊർജ്ജസംഭരണം നടത്തുന്ന വിദ്യ ഇപ്പോൾ മൂന്നാം ലോകക്കാർക്ക് ഉപദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആഫ്രിക്കയിലും ഏഷ്യയിലും സൂര്യകടാക്ഷം ധാരാളമുണ്ട്. പലർക്കും ധാരാളം കാരറുണ്ട്; ഔഷധവെള്ളവുമുണ്ട്. ഇതൊക്കെ ഊർജ്ജത്തിന്റെ ഉറവിടങ്ങളാണ്.

ഔഷധവെള്ളത്തിൽനിന്നും വൈദ്യുതി ഉണ്ടാക്കൽ ചെലവുകൾക്കു തുല്യം 'നല്ലതു'മാണെന്നാണ് പറയപ്പെടുന്നത്. (ഇടുക്കി തുടങ്ങിയ കേരളത്തിലെ ജലവൈദ്യുത പദ്ധതികൾക്ക് എത്രയോ കോടി രൂപ വേണ്ടിവരുന്നു; വിദേശസഹായം വേണ്ടി വരുന്നു. എന്നിട്ടും കറണ്ടുപാർശ്വ കൂടുകയാണെന്നു കൂടി ഓർമ്മിക്കുക.) പാവപ്പെട്ട രാജ്യങ്ങൾ അവർക്കുള്ള ജലശേഷിയുടെ പത്തിലൊന്നെ ഇതേവരെ 'ചൂഷണം' ചെയ്തിട്ടുള്ള എന്നാണ് ഒരു കണക്ക്. വലിയവലിയ അണകൾ കെട്ടിയാൽ ഇക്കൂട്ടം വലിയ നഗരങ്ങൾക്ക് കൂടുതൽ കറണ്ട് ഉണ്ടാക്കാം. ചെറിയ ചെറിയ അണകൾ കെട്ടിയാൽ ചെറുപട്ടണങ്ങൾക്കുവേണ്ട കറണ്ടും ഉണ്ടാക്കാം. ചൈനയിൽ ഇത്തരം 88,000 അണകളുണ്ടത്രേ.

ബ്രസീലിൽ ചെടികളിൽ നിന്നുണ്ടാക്കുന്ന ചാരായം കൊണ്ടോടുന്ന കാരുകളുണ്ട്. അവിടത്തെ കാരുകളുടെ നാലിലൊന്നും ഇത്തരം കാരുകളാണ്.

പക്ഷേ ഏറ്റവും ചെലവു കറഞ്ഞത് സൂര്യപ്രകാശംതന്നെ. അതു കഴിഞ്ഞാൽ കാരറ്റ്. സൂര്യനെയും കാരറിനെയും പ്രയോജനപ്പെടുത്തി കറണ്ടുണ്ടാക്കുന്നതിൽ, പക്ഷേ പാവപ്പെട്ട രാജ്യങ്ങൾക്ക് ഇതേവരെ വലുതായൊന്നും ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഗ്രാമങ്ങൾക്ക് ഇത്തരം പുതിയ ഊർജ്ജസൗകര്യങ്ങൾ ലഭ്യമാവുകയുമില്ല.

പിന്നെപ്പറയുന്നത് ബയോ ഗ്യാസിന്റെ കാര്യമാണ്. അതായത് ചാണകം, മലം, സസ്യച്ചുണ്ടി തുടങ്ങിയ വിസർജ്ജിത വസ്തുക്കളിൽനിന്ന് വാതകമുണ്ടാക്കൽ. മീഥേയ്ൻ വാതകം. മീച്ചം വരുന്ന വിസർജ്ജ്യം വളമായും ഉപയോഗിക്കാം. ഈ സങ്കേതം അവലംബിച്ചാൽ പരിസരം ശുചിയായിക്കിടക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നു പറയപ്പെടുന്നു.

ചൈനയിലെ സിച്ച്വാൻ പ്രവിശ്യ

യിൽ മാത്രം ഏഴുപതുലക്ഷം ബയോഗ്യാസ് പ്ലാന്റുകളുണ്ടത്രേ. ഇന്ത്യയിൽ ഒരുലക്ഷം. പക്ഷേ, മറ്റു രാജ്യങ്ങളിൽ ഈ വിദ്യ ഇനിയും ഫലിച്ചിട്ടില്ല. ഇന്ത്യയിലുണ്ടാക്കിയ ബയോഗ്യാസ് (ചാണകവാതക) പ്ലാന്റുകൾ പലതും ഇപ്പോൾ കേടായിക്കിടക്കുകയാണെന്നാണ് പറയുന്നത്.

ഇതൊക്കെ ഇങ്ങനെ വിവരിച്ചത് ഊർജ്ജത്തിന്റെ ഉറവിടങ്ങൾക്കായി ഗൗരവപൂർവ്വമായ അന്വേഷണം തുടങ്ങി എന്നു കാണിക്കാൻ മാത്രം. പക്ഷേ, കഴിവുള്ളവരിലേക്ക്— അധികാരം, പണം, സ്വാധീനം—മാത്രമേ ഇതൊക്കെ ചെന്നുചേരൂ. പാവങ്ങൾക്ക് ഇവയിലെതു കാര്യം!

പാവങ്ങൾക്കു വിറകുതന്നെ ശരണം. നിലക്കാടുവേലിപോലെ കാണാതാകുന്ന വിറക്. ലോകബാങ്ക് എന്ന സംഘടന പറയുന്നത് അടുത്ത ഇരുപതു കൊല്ലത്തിനകം 500 ലക്ഷം ഏക്കർ സ്ഥലത്ത് വനം വച്ചുപിടിപ്പിച്ചാലേ വിറക് ആവശ്യത്തിന് ലഭ്യമാക്കാമെന്നുള്ളൂ എന്നാണ്. ഇതിന്റെ പത്തിൽ ഒന്നു നേടിയാലായി. അതായത് ആവശ്യത്തിന്റെ തൊണ്ണൂറു ശതമാനം നിറവേറാതെ കിടക്കും. വിറകിനു ക്ഷാമം പെരുകും. വില റോക്കറ്റിലേറും. ഗ്രാമങ്ങൾ കരയും.

എത്രയും വർദ്ധം മുമ്പുള്ള വിറകിന്റെ വിലയും ഇന്നത്തെ വിലയും തട്ടിച്ചു നോക്കൂ. ഇന്ന് ഒരു ടണ്ണിന് 440-450 രൂപയാണ് കമ്പോളത്തിൽ വിറകുവില. നാലഞ്ചു കൊല്ലം മുമ്പ് ഇത് 100 രൂപയായിരുന്നു. ഇന്ന് നാലഞ്ചുകൊല്ലം കഴിഞ്ഞാൽ 500-600 രൂപയോ ആയിരം രൂപയോതന്നെ ആയെന്നും വരാം. ഒരു ടൺ വിറകിന് ആയിരം രൂപ! ഇടതൂർന്ന വനങ്ങൾക്ക് പേരുകേട്ടിരുന്ന കേരളത്തിലെ അവസ്ഥയാണിത്.

ഇരുപതു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞാൽ എന്തായിരിക്കും? വനങ്ങൾ ചുരുങ്ങിച്ചുരുങ്ങി വെറും കാഴ്ചബംഗ്ലാവുകളുടെ പിന്നിലേക്ക് എന്നുവണ്ണം ഒതുങ്ങിയേക്കാം. പെട്രോളം മണ്ണെണ്ണയും അപ്പോഴേക്കും തീർന്നിരിക്കും. കൽക്കരിയും തീർന്നുകഴിയും. വൈദ്യുതി, യൂണിറ്റിന് ഒന്നോ രണ്ടോ രൂപയാകും.

വയ്യ. സങ്കല്പശേഷിപോലും ഇല്ലാതാവുന്നു.

(ബ്ബ് സർവറിനോട് കൂപ്പാട്.)

Published by M. S. Sreenivasan on behalf of Laisa Publications Private Ltd., Trivandrum-695 024 and printed by him at Ravi Printers & Publishers Pvt. Ltd., KAUMUDI BUILDINGS, Trivandrum-695 024. Editor: M. S. MANI.

Business Executives:

BOMBAY-Mrs. Mrinalini Hegde
Phone: Office 230313 Res. 81662

NEW DELHI-Mrs. Deepak Dawar
Phone: Office 385311 Res. 618000

CALCUTTA-Mrs. Aloka Guha
Pho: ne456750

BANGALORE-Mrs. Mini Jayaprakash
Phone: Office 576808 Res. 55169

MADRAS-Mrs. Nirmala Menon
Phone: Office 86649 Res. 81407

COCHIN-Mrs. Mangala Nayak
Phone: Office 37228 Res. 37234